

Chapter 01

Sub Chapter 01

अथातो धर्मजिज्ञासा ॥ सूत्र - १.१.१ ॥
 चोदनालक्षणाऽर्थो धर्मः ॥ सूत्र - १.१.२ ॥
 तस्य निमित्तपरीष्टिः ॥ सूत्र - १.१.३ ॥
 सत्संप्रयोगे पुरुषस्येन्द्रियाणां बुद्धिजन्म तत्प्रत्यक्षम् अनिमित्तं विद्यमानोपलम्भनत्वात् ॥ सूत्र - १.१.४ ॥
 औत्पत्तिकस् तु शब्दस्यार्थेन संबन्धस् तस्य ज्ञानम् उपदेशो ऽव्यतिरेकश् चार्थे ऽनुपलब्धे तत्प्रमाणं बादरायणस्यानपेक्षत्वात् ॥ सूत्र - १.१.५ ॥
 कर्मके तत्र दर्शनात् ॥ सूत्र - १.१.६ ॥
 अस्थानात् ॥ सूत्र - १.१.७ ॥
 करोति शब्दात् ॥ सूत्र - १.१.८ ॥
 सत्त्वान्तरे च योगपथात् ॥ सूत्र - १.१.९ ॥
 प्रकृति विकृत्योश् च ॥ सूत्र - १.१.१० ॥
 वृद्धिश् च कर्तृभूम्नास्य ॥ सूत्र - १.१.११ ॥
 समं तु तत्र दर्शनम् ॥ सूत्र - १.१.१२ ॥
 सतः परमदर्शनं विषयानागमात् ॥ सूत्र - १.१.१३ ॥
 प्रयोगस्य परम् ॥ सूत्र - १.१.१४ ॥
 आदित्यवयोगपथम् ॥ सूत्र - १.१.१५ ॥
 वर्णान्तरम् अविकारः ॥ सूत्र - १.१.१६ ॥
 नादबुद्धिपरा ॥ सूत्र - १.१.१७ ॥
 नित्यस् तु स्याद् दर्शनस्य परार्थत्वात् ॥ सूत्र - १.१.१८ ॥
 सर्वत्र योगपथात् ॥ सूत्र - १.१.१९ ॥
 संख्याभावात् ॥ सूत्र - १.१.२० ॥
 अनपेक्षत्वात् ॥ सूत्र - १.१.२१ ॥
 प्रख्याभावाच् च योगस्य ॥ सूत्र - १.१.२२ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - १.१.२३ ॥
 उत्पत्तौ वावचनाः स्युर् अर्थस्यातन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - १.१.२४ ॥
 तद्गतानां क्रियार्थेन सामाग्न्याो ऽर्थस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - १.१.२५ ॥
 लोके सन्नियमात् प्रयोगसन्निकर्षः स्यात् ॥ सूत्र - १.१.२६ ॥
 वेदांश् चैके सन्निकर्षे पुरुषाख्याः ॥ सूत्र - १.१.२७ ॥
 अनित्यदर्शनाच् च ॥ सूत्र - १.१.२८ ॥
 उक्तं तु शब्दपूर्वत्वम् ॥ सूत्र - १.१.२९ ॥
 आख्या प्रवचनात् ॥ सूत्र - १.१.३० ॥
 परन्तु श्रुतिसामान्यमात्रम् ॥ सूत्र - १.१.३१ ॥
 कृते वा विनियोगः स्यात् कर्मणः संबन्धात् ॥ सूत्र - १.१.३२ ॥

Sub Chapter 02

आम्नायस्य क्रियार्थत्वाद् आनर्थक्यम् अतदर्थानां तस्माद् अनित्यम् उच्यते ॥ सूत्र - १.२.१ ॥
 शास्त्रदृष्टाविरोधाच् च ॥ सूत्र - १.२.२ ॥
 तथाफलाभावात् ॥ सूत्र - १.२.३ ॥
 अन्यानर्थक्यात् ॥ सूत्र - १.२.४ ॥
 अभागिप्रतिषेधाच् च ॥ सूत्र - १.२.५ ॥
 अनित्यसंयोगात् ॥ सूत्र - १.२.६ ॥
 विधिना त्व् एकवाक्यत्वात् स्तुत्यर्थेन विधीनां स्युः ॥ सूत्र - १.२.७ ॥
 तुल्यं च साम्प्रदायिकम् ॥ सूत्र - १.२.८ ॥
 आसा चानुपपत्तिः प्रयोगे हि विरोधः स्याच् छब्दार्थस् त्व् अप्रयोगभूतस् तस्माद् उपपद्येत ॥ सूत्र - १.२.९ ॥
 गुणवादस् तु ॥ सूत्र - १.२.१० ॥
 रूपात् प्रायात् ॥ सूत्र - १.२.११ ॥
 दूरभूयस्त्वात् ॥ सूत्र - १.२.१२ ॥
 अपराधात् कर्तृश् च पुत्रदर्शनम् ॥ सूत्र - १.२.१३ ॥
 आकालिकेप्सा ॥ सूत्र - १.२.१४ ॥
 विद्याप्रशंसा ॥ सूत्र - १.२.१५ ॥
 सर्वत्वम् आधिकारिकम् ॥ सूत्र - १.२.१६ ॥
 फलस्य कर्मनिष्पत्तेस् तेषां लोकवत्परिमाणतः फलविशेषः स्यात् ॥ सूत्र - १.२.१७ ॥
 अन्त्ययोर् यथोक्तम् ॥ सूत्र - १.२.१८ ॥
 विधिर् वा स्याद् अपूर्वत्वाद् वादमात्रम् ह्य् अनर्थकम् ॥ सूत्र - १.२.१९ ॥
 लोकवद् इति चेत् ॥ सूत्र - १.२.२० ॥
 न पूर्वत्वात् ॥ सूत्र - १.२.२१ ॥
 उक्तं तु वाक्यशेषत्वम् ॥ सूत्र - १.२.२२ ॥
 विधिश् चानर्थकः क्वचित् तस्मात् स्तुतिः प्रतीयेत तत्सामान्याद् इतरेषु तथात्वम् ॥ सूत्र - १.२.२३ ॥
 प्रकरणे सम्भवन्नपकर्षो न कल्प्येत विध्यानर्थक्यं हि तं प्रति ॥ सूत्र - १.२.२४ ॥
 विधीं च वाक्यभेदः स्यात् ॥ सूत्र - १.२.२५ ॥
 हेतुर वा स्याद् अर्थवत्त्वोपपत्तिभ्याम् ॥ सूत्र - १.२.२६ ॥
 स्थितिस् तु शब्दपूर्वत्वादचोदनाच् तस्य ॥ सूत्र - १.२.२७ ॥
 व्यर्थे स्तुतिर् अन्याय्येति चेत् ॥ सूत्र - १.२.२८ ॥
 अर्थस् तु विधिशेषत्वाद् यथा लोके ॥ सूत्र - १.२.२९ ॥
 यदि च हेतुर् अवतिष्ठेत निर्देशात् सामान्याद् इति चेद् अवस्था विधीनां स्यात् ॥ सूत्र - १.२.३० ॥
 तदर्थशास्त्रात् ॥ सूत्र - १.२.३१ ॥
 वाक्यनियमात् ॥ सूत्र - १.२.३२ ॥
 बुद्धिशास्त्रात् ॥ सूत्र - १.२.३३ ॥
 अवियमानवचनात् ॥ सूत्र - १.२.३४ ॥
 अचेतने ऽर्थबन्धनात् ॥ सूत्र - १.२.३५ ॥
 अर्थप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - १.२.३६ ॥
 स्वाध्यायवद्वचनात् ॥ सूत्र - १.२.३७ ॥
 अविज्ञेयात् ॥ सूत्र - १.२.३८ ॥
 अनित्यसंयोगान् मन्त्रार्थानर्थक्यम् ॥ सूत्र - १.२.३९ ॥
 अविशिष्टस् तु वाक्यार्थः ॥ सूत्र - १.२.४० ॥
 गुणार्थेन पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - १.२.४१ ॥
 परिसंख्या ॥ सूत्र - १.२.४२ ॥
 अर्थवादो वा ॥ सूत्र - १.२.४३ ॥
 अविच्छेदं परम् ॥ सूत्र - १.२.४४ ॥
 संप्रैपे कर्मगह्वानुपालम्भः संस्कारत्वात् ॥ सूत्र - १.२.४५ ॥
 अभिधाने ऽर्थवादः ॥ सूत्र - १.२.४६ ॥
 गुणाद् अप्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १.२.४७ ॥
 विधावचनम् असंयोगात् ॥ सूत्र - १.२.४८ ॥
 सतः परमविज्ञानम् ॥ सूत्र - १.२.४९ ॥
 उक्तश् चानित्यसंयोगः ॥ सूत्र - १.२.५० ॥
 लिङ्गोपदेशश् च तदर्थवत् ॥ सूत्र - १.२.५१ ॥
 ऊहः ॥ सूत्र - १.२.५२ ॥
 विधिशब्दाश् च ॥ सूत्र - १.२.५३ ॥

Sub Chapter 03

धर्मस्य शब्दमूलत्वाद् अशब्दम् अनपेक्षं स्यात् ॥ सूत्र - १.३.१ ॥
 अपि वा कर्तृसामान्यात् प्रमाणम् अनुमानं स्यात् ॥ सूत्र - १.३.२ ॥

विरोधे त्व् अनपेक्ष्यं स्याद् असति ह् अनुमानम् ॥ सूत्र - १.३.३ ॥
हेतुदर्शनाच् च ॥ सूत्र - १.३.४ ॥
शिष्टाकोपे ऽविरुद्धम् इति चेत् ॥ सूत्र - १.३.५ ॥
न शास्त्रपरिमाणत्वात् ॥ सूत्र - १.३.६ ॥
अपि वा कारणग्रहणे प्रयुक्तानि प्रतीयेरन् ॥ सूत्र - १.३.७ ॥
तेष्व् अदर्शनाद् विरोधस्य समा विप्रतिपत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - १.३.८ ॥
शास्त्रस्या वा तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - १.३.९ ॥
चोदितं तु प्रतीयेताविरोधात् प्रमाणेन ॥ सूत्र - १.३.१० ॥
प्रयोगशास्त्रम् इति चेत् ॥ सूत्र - १.३.११ ॥
नासन्नियमात् ॥ सूत्र - १.३.१२ ॥
अवाक्यशेषाच् च ॥ सूत्र - १.३.१३ ॥
सर्वत्र च प्रयोगात् सन्निधानशास्त्राच् च ॥ सूत्र - १.३.१४ ॥
अनुमानव्यवस्थानात् तत्संयुक्तं प्रमाणं स्यात् ॥ सूत्र - १.३.१५ ॥
अपि वा सर्वे धर्मः स्यात् तन्व्यायत्वाद् विधानस्य ॥ सूत्र - १.३.१६ ॥
दर्शनाद् विनियोगः स्यात् ॥ सूत्र - १.३.१७ ॥
लिङ्गाभावाच् च नित्यस्य ॥ सूत्र - १.३.१८ ॥
आख्या हि देशसंयोगात् ॥ सूत्र - १.३.१९ ॥
न स्याद् देशान्तरेष्व् इति चेत् ॥ सूत्र - १.३.२० ॥
स्यायोगाख्या हि माथुरवत् ॥ सूत्र - १.३.२१ ॥
कर्मधर्मा वा प्रवणवत् ॥ सूत्र - १.३.२२ ॥
तुल्यं तु कर्तृधर्मेण ॥ सूत्र - १.३.२३ ॥
प्रयोगोत्पत्त्यशास्त्रत्वाच् छब्देषु न व्यवस्था स्यात् ॥ सूत्र - १.३.२४ ॥
शब्दे प्रयत्ननिष्पत्तेर् अपराधस्य भागित्वम् ॥ सूत्र - १.३.२५ ॥
अन्यायश् चानेकशब्दत्वम् ॥ सूत्र - १.३.२६ ॥
तत्र तत्त्वम् अभियोगविशेषात् स्यात् ॥ सूत्र - १.३.२७ ॥
तदशक्तिश् चानुरूपत्वात् ॥ सूत्र - १.३.२८ ॥
एक देशत्वाच् च विभाकिव्यत्यये स्यात् ॥ सूत्र - १.३.२९ ॥
प्रयोगचोदनाभावाद् अर्थकत्वम् अविभागात् ॥ सूत्र - १.३.३० ॥
अद्रव्यशब्दत्वात् ॥ सूत्र - १.३.३१ ॥
अन्यदर्शनाच् च ॥ सूत्र - १.३.३२ ॥
आकृतिस् तु क्रियार्थत्वात् ॥ सूत्र - १.३.३३ ॥
न क्रिया स्याद् इति चेदर्थान्तरे विधानं न द्रव्यम् इति चेत् ॥ सूत्र - १.३.३४ ॥
तदर्थत्वात् प्रयोगस्याविभागः ॥ सूत्र - १.३.३५ ॥

Sub Chapter 04

उक्तं समाग्न्यायैदम् अर्थ्यं तस्मात् सर्वे तदर्थं स्यात् ॥ सूत्र - १.४.१ ॥
अपि वा नामधेयं स्याद् यदुत्पत्तावपूर्वम् अविधायकत्वात् ॥ सूत्र - १.४.२ ॥
यस्मिन् गुणोपदेशः प्रधानतो ऽभिसम्बन्धः ॥ सूत्र - १.४.३ ॥
तत्प्रख्यञ्च चान्यशास्त्रम् ॥ सूत्र - १.४.४ ॥
तद्व्यपदेशं च ॥ सूत्र - १.४.५ ॥
नामधेये गुणश्रुतेः स्याद् विधानम् इति चेत् ॥ सूत्र - १.४.६ ॥
तुल्यत्वात् क्रिययोर् न ॥ सूत्र - १.४.७ ॥
एकशब्दे परार्थवत् ॥ सूत्र - १.४.८ ॥
तद्व्याप्तास् तु विधायेर अन्नविभागाद् विधानार्थं न चेद् अन्येन शिष्टाः ॥ सूत्र - १.४.९ ॥
बहिर्राज्ययोर् असंस्कारे शब्दलाभाद् अतच्छब्दः ॥ सूत्र - १.४.१० ॥
प्रोक्षणीष्व् अर्थसंयोगात् ॥ सूत्र - १.४.११ ॥
तथानिर्मन्थ्ये ॥ सूत्र - १.४.१२ ॥
वैश्वदेवे विकल्प इति चेत् ॥ सूत्र - १.४.१३ ॥
न वा प्रकरणात् प्रत्यक्षविधानाच् च न हि प्रकरणं द्रव्यस्य ॥ सूत्र - १.४.१४ ॥
मिथश् चानर्थसम्बन्धः ॥ सूत्र - १.४.१५ ॥
परार्थत्वाद् गुणानाम् ॥ सूत्र - १.४.१६ ॥
पूर्ववन्तो ऽविधानार्थास् तत्सामर्थ्यं समाग्न्याये ॥ सूत्र - १.४.१७ ॥
गुणस्य तु विधानार्थं तद्व्याप्ताः प्रयोगे स्युर् अनर्थका न हि तं प्रत्यर्थवतास्ति ॥ सूत्र - १.४.१८ ॥
तच्छेषो नोपपद्यते ॥ सूत्र - १.४.१९ ॥
अविभागाद् विधानार्थं स्तुत्यर्थनोपपद्येरन् ॥ सूत्र - १.४.२० ॥
कारणं स्याद् इति चेत् ॥ सूत्र - १.४.२१ ॥
आनर्थक्याद् अकारणं कर्तुर् हि कारणानि गुणार्थो हि विधीयते ॥ सूत्र - १.४.२२ ॥
तत्सिद्धिः ॥ सूत्र - १.४.२३ ॥
जातिः ॥ सूत्र - १.४.२४ ॥
सारूप्यात् ॥ सूत्र - १.४.२५ ॥
प्रशंसा ॥ सूत्र - १.४.२६ ॥
भूमा ॥ सूत्र - १.४.२७ ॥
लिङ्गसमवायात् ॥ सूत्र - १.४.२८ ॥
सन्दिग्धेषु वाक्यशेषात् ॥ सूत्र - १.४.२९ ॥
अर्थाद् वा कल्पनैकदेशत्वात् ॥ सूत्र - १.४.३० ॥

Chapter 02

Sub Chapter 01

भावार्थाः कर्मशब्दास् तेभ्यः क्रिया प्रतीयेतैष ह् अर्थो विधीयते ॥ सूत्र - २.१.१ ॥
सर्वेषां भावो ऽर्थ इति चेत् ॥ सूत्र - २.१.२ ॥

येषाम् उत्पत्तौ स्वे प्रयोगे रूपोपलब्धिस् तानि नामानि तस्मात् तेभ्यः पराकाङ्क्षा भूतत्वात् स्वे प्रयोगै ॥ सूत्र - २.१.३ ॥

येषां तृत्पत्ताव् अर्थ स्वे प्रयोगो न विद्यते तान्य् आख्यातानि तस्मात् तेभ्यः प्रतीयेताश्रितत्वात् प्रयोगस्य ॥ सूत्र - २.१.४ ॥
चोदना पुनर् आरम्भः ॥ सूत्र - २.१.५ ॥
तानि द्वैधं गुणप्रधानभूतानि ॥ सूत्र - २.१.६ ॥
यैर् द्रव्यं न चिकीर्ष्यते तानि प्रधानभूतानि द्रव्यस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - २.१.७ ॥
यैस् तु द्रव्यं चिकीर्ष्यते गुणस् तत्र प्रतीयेत तस्य द्रव्यप्रधानत्वात् ॥ सूत्र - २.१.८ ॥
धर्ममात्रे तु कर्म स्याद् अनिवृत्तेः प्रयाजवत् ॥ सूत्र - २.१.९ ॥
तुल्यश्रुतित्वाद् वेतरेः सधर्मः स्यात् ॥ सूत्र - २.१.१० ॥
द्रव्योपदेश इति चेत् ॥ सूत्र - २.१.११ ॥
न तदर्थत्वाल् लोकवत् तस्य च शेषभूतत्वात् ॥ सूत्र - २.१.१२ ॥
स्तुतशस्त्रयोस् तु संस्कारो याज्यावद् देवताभिधानत्वात् ॥ सूत्र - २.१.१३ ॥
अथैन त्व् अपकृष्येत देवतानाम् अचोदनार्थस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - २.१.१४ ॥
वशावद् वा गुणार्थं स्यात् ॥ सूत्र - २.१.१५ ॥
न श्रुतिसमवायित्वात् ॥ सूत्र - २.१.१६ ॥
व्यपदेशभेदाच् च ॥ सूत्र - २.१.१७ ॥
गुणश् चानर्थकः स्यात् ॥ सूत्र - २.१.१८ ॥
तथा याज्यापुरोरुचोः ॥ सूत्र - २.१.१९ ॥
वशायाम् अर्थसमवायात् ॥ सूत्र - २.१.२० ॥
यच् चेति वार्थवत्त्वात् स्यात् ॥ सूत्र - २.१.२१ ॥
न त्वाम्नातेषु ॥ सूत्र - २.१.२२ ॥
हश्यते ॥ सूत्र - २.१.२३ ॥
अपि वा श्रुतिसंयोगात् प्रकरणे स्तौतिशंसती क्रियोत्पत्तिं विदध्याताम् ॥ सूत्र - २.१.२४ ॥
शब्दपुण्यत्वाच् च ॥ सूत्र - २.१.२५ ॥
अनर्थकं च तद्वचनम् ॥ सूत्र - २.१.२६ ॥
अन्यश् चार्थः प्रतीयते ॥ सूत्र - २.१.२७ ॥
अभिधानं च कर्मवत् ॥ सूत्र - २.१.२८ ॥

फलनिर्वृतिश् च ॥ सूत्र - २.१.२९ ॥
विधिमन्त्रयोर् ऐकार्थ्यम् ऐकशब्दात् ॥ सूत्र - २.१.३० ॥
अपि वा प्रयोगसामर्थ्यान् मन्त्रो ऽभिधानवाची स्यात् ॥ सूत्र - २.१.३१ ॥
तच्चोदकेषु मन्त्राख्या ॥ सूत्र - २.१.३२ ॥
शेषे ब्राह्मणशब्दः ॥ सूत्र - २.१.३३ ॥
अनाम्नातेष्व् अमन्त्रत्वमाम्नातेषु हि विभागः ॥ सूत्र - २.१.३४ ॥
तेषाम् ऋग्यजुर्वेदेषु पादव्यवस्था ॥ सूत्र - २.१.३५ ॥
गीतिषु स माख्या ॥ सूत्र - २.१.३६ ॥
शेषे यजुः शब्दाः ॥ सूत्र - २.१.३७ ॥
निगदो वा चतुर्थं स्याद् धर्मविशेषात् ॥ सूत्र - २.१.३८ ॥
व्यपदेशाच् च ॥ सूत्र - २.१.३९ ॥
यजुषि वा तद्रूपत्वात् ॥ सूत्र - २.१.४० ॥
वचनाद् धर्मविशेषः ॥ सूत्र - २.१.४१ ॥
अर्थाच् च ॥ सूत्र - २.१.४२ ॥
गुणार्थो व्यपदेशः ॥ सूत्र - २.१.४३ ॥
सर्वेषाम् इति चेत् ॥ सूत्र - २.१.४४ ॥
न. ऋग्व्यपदेशात् ॥ सूत्र - २.१.४५ ॥
अर्थकत्वाद् एकं वाक्यं साकाङ्क्षं चेद् विभागे स्यात् ॥ सूत्र - २.१.४६ ॥
समेषु वाक्यभेदः स्यात् ॥ सूत्र - २.१.४७ ॥
अनुषङ्गो वाक्यसमाप्तिः सर्वेषु तुल्ययोगित्वात् ॥ सूत्र - २.१.४८ ॥
व्यवायान् नानुषज्येत ॥ सूत्र - २.१.४९ ॥

Sub Chapter 02

शब्दान्तरे कर्मभेदः कृतानुबन्धत्वात् ॥ सूत्र - २.२.१ ॥
एकस्यैवं पुनः श्रुतिर अविशेषाद् अनर्थकं हि स्यात् ॥ सूत्र - २.२.२ ॥
प्रकरणं तु पौर्णमास्यां रूपावचनात् ॥ सूत्र - २.२.३ ॥
विशेषदर्शनाच् च सर्वेषां समेषु ह्य अप्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - २.२.४ ॥
गुणस् तु श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - २.२.५ ॥
चोदना वा गुणानां युगपच्छास्त्राच् चोदिते हि तदर्थत्वात् तस्यतस्योपदिश्येत ॥ सूत्र - २.२.६ ॥
व्यपदेशश् च तद्वत् ॥ सूत्र - २.२.७ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - २.२.८ ॥
पौर्णमासीवद् उपांशुयाजः स्यात् ॥ सूत्र - २.२.९ ॥
चोदना वाप्रकृतत्वात् ॥ सूत्र - २.२.१० ॥
गुणोपबन्धात् ॥ सूत्र - २.२.११ ॥
प्राये वचनाच् च ॥ सूत्र - २.२.१२ ॥
आधाराग्निहोत्रम् अरूपत्वात् ॥ सूत्र - २.२.१३ ॥
संज्ञोपबन्धात् ॥ सूत्र - २.२.१४ ॥
अप्रकृतत्वाच् च ॥ सूत्र - २.२.१५ ॥
चोदना वा शब्दार्थस्य प्रयोगभूतत्वात् तत्सन्निधेर गुणार्थेन पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - २.२.१६ ॥
द्रव्यसंयोगाच् चोदना पशुसोमयोः प्रकरणे ह्य अनर्थको द्रव्यसंयोगो न हि तस्य गुणार्थेन ॥ सूत्र - २.२.१७ ॥
अचोदकाश् च संस्काराः ॥ सूत्र - २.२.१८ ॥
तद्भेदात् कर्मणो ऽभ्यासो द्रव्यपृथक्त्वाद् अनर्थकं हि स्याद् भेदो द्रव्यगुणीभावात् ॥ सूत्र - २.२.१९ ॥
संस्कारस तु न भिद्येत परार्थत्वाद् द्रव्यस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - २.२.२० ॥
पृथक्त्वनिवेशात् संख्यया कर्मभेदः स्यात् ॥ सूत्र - २.२.२१ ॥
संज्ञा चोत्पत्तिसंयोगात् ॥ सूत्र - २.२.२२ ॥
गुणाश् चापूर्वसंयोगे वाक्योः समत्वात् ॥ सूत्र - २.२.२३ ॥
अगुणे तु कर्मशब्दे गुणस् तत्र प्रतीयेत ॥ सूत्र - २.२.२४ ॥
फलश्रुतेस् तु कर्म स्यात् फलस्य कर्मयोगित्वात् ॥ सूत्र - २.२.२५ ॥
अतुल्यत्वात् तु वाक्ययोर् गुणे तस्य प्रतीयेत ॥ सूत्र - २.२.२६ ॥
समेषु कर्मयुक्तं स्यात् ॥ सूत्र - २.२.२७ ॥
सौभरे पुरुषश्रुतेर् निधनं कामसंयोगः ॥ सूत्र - २.२.२८ ॥
सर्वस्य वीतकामत्वात् तस्मिन् कामश्रुतिः स्यान् निधनार्था पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - २.२.२९ ॥

Sub Chapter 03

गुणस् तु क्रतुसंयोगात् कर्मन्तरं प्रयोजयेत् संयोगस्याशेषभूत्वात् ॥ सूत्र - २.३.१ ॥
एकस्य तु लिङ्गभेदात् प्रयोजनार्थम् उच्येतैकत्वं गुणवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - २.३.२ ॥
अवेष्टौ यज्ञसंयोगात्क्रतुप्रधानमुच्यते ॥ सूत्र - २.३.३ ॥
आधाने सर्वशेषत्वात् ॥ सूत्र - २.३.४ ॥
अयनेषु चोदानन्तरं संज्ञोपबन्धात् ॥ सूत्र - २.३.५ ॥
अगुणाच् च कर्मचोदना ॥ सूत्र - २.३.६ ॥
समासं च फले वाक्यम् ॥ सूत्र - २.३.७ ॥
विकारो वा प्रकरणात् ॥ सूत्र - २.३.८ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - २.३.९ ॥
गुणात् संज्ञोपबन्धः ॥ सूत्र - २.३.१० ॥
समाप्तिर् अविशिष्टा ॥ सूत्र - २.३.११ ॥
संस्कारश् चाप्रकरणे ऽकर्मशब्दत्वात् ॥ सूत्र - २.३.१२ ॥
यावद् उक्तं वा कर्मणः श्रुतिमूलत्वात् ॥ सूत्र - २.३.१३ ॥
यजतिस् तु द्रव्यफलभोक्तृसंयोगाद् एतेषां कर्मसम्बन्धात् ॥ सूत्र - २.३.१४ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - २.३.१५ ॥
विषये प्रायदर्शनात् ॥ सूत्र - २.३.१६ ॥
अर्थवादोपपत्तेश् च ॥ सूत्र - २.३.१७ ॥
संयुक्तस् त्व् अर्थशब्देन तदर्थः श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - २.३.१८ ॥
पान्नीवते तु पूर्वत्वाद् अवच्छेदः ॥ सूत्र - २.३.१९ ॥
अद्रव्यत्वात् कवेले कर्मशेषः स्यात् ॥ सूत्र - २.३.२० ॥
अग्निस् तु लिङ्गदर्शनात् क्रतुशब्दः प्रतीयेत ॥ सूत्र - २.३.२१ ॥
द्रव्यं वा स्याच् चोदनायास् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - २.३.२२ ॥
तत्संयोगात् क्रतुस् तदाख्यः स्यात् तेन धर्मविधानानि ॥ सूत्र - २.३.२३ ॥
प्रकरणान्तरे प्रयोजनान्यत्वम् ॥ सूत्र - २.३.२४ ॥
फलं चाकर्मसंनिधौ ॥ सूत्र - २.३.२५ ॥
संनिधौ त्व् अविभागात् फलार्थेन पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - २.३.२६ ॥
आग्नेयसूक्तेरुत्वाद् अभ्यासेन प्रतीयेत ॥ सूत्र - २.३.२७ ॥
अविभागात् तु कर्मणां द्विस्तेर् न विधीयते ॥ सूत्र - २.३.२८ ॥
अन्यार्था वा पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - २.३.२९ ॥

Sub Chapter 04

यावज्जीविको ऽभ्यासः कर्मधर्मः प्रकरणात् ॥ सूत्र - २.४.१ ॥
कर्तुर् वा श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - २.४.२ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च कर्मधर्मं हि प्रक्रमेण नियम्येत तत्रानर्थकम् अन्यत् स्यात् ॥ सूत्र - २.४.३ ॥
व्यपवर्गं च दर्शयति कालश् चेत कर्मभेदः स्यात् ॥ सूत्र - २.४.४ ॥
अनित्यत्वात् तु नैवं स्यात् ॥ सूत्र - २.४.५ ॥
विरोधश् चापि पूर्ववत् ॥ सूत्र - २.४.६ ॥
कर्तुस् तु धर्मनियमात् कालशास्त्रं निमित्तं स्यात् ॥ सूत्र - २.४.७ ॥

नामरूपधर्मविशेषपुनरुक्तिनिन्दाशक्तिसमाप्तिवचनप्रायश्चित्तान्यान्यार्थदर्शनाच् छाखान्तरेषु कर्मभेदः स्यात् ॥ सूत्र - २.४.८ ॥
एकं वा संयोगरूपचोदनाख्याविशेषात् ॥ सूत्र - २.४.९ ॥
न नाम्ना स्याद् अचोदनाभिधानत्वात् ॥ सूत्र - २.४.१० ॥
सर्वेषां चैककर्म्यं स्यात् ॥ सूत्र - २.४.११ ॥
कृतकं चाभिधानम् ॥ सूत्र - २.४.१२ ॥
एकत्वे ऽपि परम् ॥ सूत्र - २.४.१३ ॥

विद्यायां धर्मशास्त्रम् ॥ सूत्र - २.४.१४ ॥
अग्नेयवत्पुनर्वचनम् ॥ सूत्र - २.४.१५ ॥
अद्विर्वचनं वा श्रुतिसंयोगविशेषात् ॥ सूत्र - २.४.१६ ॥
अर्थसन्निधेश्च ॥ सूत्र - २.४.१७ ॥
न चैकं प्रतिशिष्यते ॥ सूत्र - २.४.१८ ॥
समासिवच् च संप्रेक्षा ॥ सूत्र - २.४.१९ ॥
एकत्वे ऽपि पराणि निन्दाशक्तिसमासिवचनानि ॥ सूत्र - २.४.२० ॥
प्रायश्चित्ति निमित्तेन ॥ सूत्र - २.४.२१ ॥
प्रक्रमाद् वा नियोगेन ॥ सूत्र - २.४.२२ ॥
समासिः पूर्ववत्वाद्यथाज्ञातं प्रतीयेत ॥ सूत्र - २.४.२३ ॥
लिङ्गमविशिष्टं सर्वशेषत्वान् न हि तत्र कर्मचोदना तस्मात् द्वादशाहस्याहारव्यपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - २.४.२४ ॥

द्रव्ये चाचोदितत्वाद् विधीनाम् अव्यवस्था स्यान् निर्देशाद् व्यतिष्ठेत तस्मान् नित्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - २.४.२५ ॥
विहितप्रतिषेधात् पक्षे ऽतिरेकः स्यात् ॥ सूत्र - २.४.२६ ॥
सारस्वते विप्रतिषेधाद्यदेति स्यात् ॥ सूत्र - २.४.२७ ॥
उपहृत्ये ऽप्रतिप्रसवः ॥ सूत्र - २.४.२८ ॥
गुणार्था वा पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - २.४.२९ ॥
प्रत्ययं चापि दर्शयति ॥ सूत्र - २.४.३० ॥
अपि वा क्रमसंयोगाद् विधिपृथक्त्वम् एकस्यां व्यवतिष्ठेत ॥ सूत्र - २.४.३१ ॥
विरोधिना त्व् असंयोगाद् ऐककर्म्यं तत्संयोगाद् विधीनां सर्वकर्मप्रत्ययः स्यात् ॥ सूत्र - २.४.३२ ॥

Chapter 03

Sub Chapter 01

अथातः शेषलक्षणम् ॥ सूत्र - ३.१.१ ॥
शेषः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.१.२ ॥
द्रव्यगुणसंस्कारेषु बादरिः ॥ सूत्र - ३.१.३ ॥
कर्माण्यपि जैमिनिः फलार्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.१.४ ॥
फलं च पुरुषार्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.१.५ ॥
पुरुषश्च कर्मार्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.१.६ ॥
तेषाम् अर्थेन सबन्धः ॥ सूत्र - ३.१.७ ॥
विहितसु तु सर्वधर्मः स्यात् संयोगतो ऽविशेषात् प्रकरणाविशेषाच्च च ॥ सूत्र - ३.१.८ ॥
अर्थलोपाद् अकर्म स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.९ ॥
फलं तु सह चेष्टया शब्दार्था ऽभावाद् विप्रयोगे स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.१० ॥
द्रव्यं चोत्पत्तिसंयोगात् तद् अर्थम् एव चोद्येत ॥ सूत्र - ३.१.११ ॥
अर्थकत्वे द्रव्यगुणयोर् ऐककर्म्यान् नियमः स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.१२ ॥
एकत्वयुक्तम् एकस्य श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.१.१३ ॥
सर्वेषां वा लक्षणत्वाद् अविशिष्टं हि लक्षणम् ॥ सूत्र - ३.१.१४ ॥
चोदितेतुपरार्थत्वाद् यथाश्रुतिं प्रतीयेता ॥ सूत्र - ३.१.१५ ॥
संस्काराद् वागुणानाम् अव्यवस्था स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.१६ ॥
व्यवस्थावार्थस्य श्रुतिसंयोगात् तस्य शब्द प्रमाणत्वात् ॥ सूत्र - ३.१.१७ ॥
आनर्थक्यतादङ्गेषु ॥ सूत्र - ३.१.१८ ॥
कर्तृगुणे तु कर्मासमवायाद् वाक्यभेदः स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.१९ ॥
साकाङ्क्षं त्व् एकवाक्यं स्याद् असमासं हि पूर्वेण ॥ सूत्र - ३.१.२० ॥
सन्दिग्धे तुव्यवायाद् वाक्यभेदः स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.२१ ॥
गुणानां च परार्थत्वाद् असम्बन्धः समत्वात् स्यात् ॥ सूत्र - ३.१.२२ ॥
मिथश्चानर्थसम्बन्धात् ॥ सूत्र - ३.१.२३ ॥
आनन्तर्यम् अचोदना ॥ सूत्र - ३.१.२४ ॥
वाक्यानां च समासत्वात् ॥ सूत्र - ३.१.२५ ॥
शेषश्च तु गुणसंयुक्तः साधारणः प्रतीयेत मिथस् तेषाम् असम्बन्धात् ॥ सूत्र - ३.१.२६ ॥
व्यवस्था वार्थसंयोगात् लिङ्गस्यार्थेन सम्बन्धाल्लक्षणायां गुणश्रुतिः ॥ सूत्र - ३.१.२७ ॥

Sub Chapter 02

अर्थाभिधानसामर्थ्यान् मन्त्रेषु शेषभावः स्यात् तस्माद् उत्पत्तिसम्बन्धो ऽर्थेन नित्यसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.२.१ ॥
संस्कारकत्वाद् अचोदितेन स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.२ ॥
वचनात् त्व् अयथार्थम् ऐन्द्री स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.३ ॥
गुणाद् वाप्य् अभिधानं स्यात् सम्बन्धस्याशास्त्रहेतुत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.४ ॥
तथाह्वयानम् अपीति चेत् ॥ सूत्र - ३.२.५ ॥
नकालविधिश्चोदितत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.६ ॥
गुणाभावात् ॥ सूत्र - ३.२.७ ॥
लिङ्गाच्च च ॥ सूत्र - ३.२.८ ॥
विधिकोपश्चोपदेशे स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.९ ॥
तथोत्थानविसर्जने ॥ सूत्र - ३.२.१० ॥
सूक्तवाके च कालविधिः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.११ ॥
उपदेशो वा याज्याशब्दो हि नाकस्मात् ॥ सूत्र - ३.२.१२ ॥
सदेवतार्थस् तत्संयोगात् ॥ सूत्र - ३.२.१३ ॥
प्रतिपत्तिरिति चेत् स्विष्टकृद्दभ्यसंस्कारः स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.१४ ॥
कृत्स्नोपदेशाद् उभयत्र सर्ववचनम् ॥ सूत्र - ३.२.१५ ॥
यथार्थं वा शेषभूतसंस्कारात् ॥ सूत्र - ३.२.१६ ॥
वचनाद् इति चेत् ॥ सूत्र - ३.२.१७ ॥
प्रकरणविभागाद् उभे प्रति कृत्स्नशब्दः ॥ सूत्र - ३.२.१८ ॥
लिङ्गक्रमसमाख्यानात् काम्ययुक्तं सामानानाम् ॥ सूत्र - ३.२.१९ ॥
अधिकारे च मन्त्रविधिर् अतदाख्येषु शिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.२० ॥
तदाख्यो वा प्रकरणोपपत्तिभ्याम् ॥ सूत्र - ३.२.२१ ॥
अनर्थकश्चोपदेशः स्याद् असम्बन्धात् फलवता न ह्युपस्थानं फलवत् ॥ सूत्र - ३.२.२२ ॥
सर्वेषां चोपदिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.२३ ॥
लिङ्गसमाख्यानाभ्यां भक्षार्थतानुवाकस्य ॥ सूत्र - ३.२.२४ ॥
तस्य रूपोपदेशाभ्याम् अपकर्षो ऽर्थस्य चोदितत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.२५ ॥
गुणाभिधानान् मन्त्रादिर एकमन्त्रः स्यात् तयोर् एकार्थसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.२.२६ ॥
लिङ्गविशेषनिर्देशात् समानविधानेष्व् अनैन्द्राणाम् अमन्त्रत्वम् ॥ सूत्र - ३.२.२७ ॥
यथादेवतं वा तत्प्रकृतित्वं हि दर्शयति ॥ सूत्र - ३.२.२८ ॥
पुनरभ्युन्नीतेषु सर्वेषाम् उपलक्षणं द्विशेषत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.२९ ॥
अनयाद् वा पूर्वस्यानुपलक्षणम् ॥ सूत्र - ३.२.३० ॥
ग्रहणाद् वापनयः स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.३१ ॥
पान्नीवते तु पूर्ववत् ॥ सूत्र - ३.२.३२ ॥
ग्रहणाद् वापनीतं स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.३३ ॥
त्वष्टारं तूपलक्षयेत् पानात् ॥ सूत्र - ३.२.३४ ॥
अनुत्पत्त्यात् तु नैव स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.३५ ॥
त्रिंशच्च परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.२.३६ ॥
वषट्कारश्च कर्तव्यवत् ॥ सूत्र - ३.२.३७ ॥
छन्दः प्रतिषेधस् तु सर्वगामित्वात् ॥ सूत्र - ३.२.३८ ॥
ऐन्द्राग्ने तु लिङ्गभावात् स्यात् ॥ सूत्र - ३.२.३९ ॥
एकस्मिन् वा देवतान्तराद् विभागवत् ॥ सूत्र - ३.२.४० ॥
छन्दश्च देवतावत् ॥ सूत्र - ३.२.४१ ॥
सर्वेषु वाभावाद् एकच्छन्दसः ॥ सूत्र - ३.२.४२ ॥
सर्वेषां वैकर्मन्त्यम् ऐतिशयनस्य भक्तिपानत्वात् सवनाधिकारो हि ॥ सूत्र - ३.२.४३ ॥

Sub Chapter 03

श्रुतेर् जाताधिकारः स्यात् ॥ सूत्र - ३.३.१ ॥
वेदो वा प्रायदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.३.२ ॥

लिङ्गाच्च च ॥ सूत्र - ३.३.३ ॥
 धर्मोपदेशाच्च च न हि द्रव्येण सम्बन्धः ॥ सूत्र - ३.३.४ ॥
 त्रयीविद्याख्या च तद्विद् धि ॥ सूत्र - ३.३.५ ॥
 व्यक्तिक्रमे यथाश्रुतीति चेत् ॥ सूत्र - ३.३.६ ॥
 न सर्वस्मिन् निवेशात् ॥ सूत्र - ३.३.७ ॥
 वेदसंयोगान् न प्रकरणेन बाध्यते ॥ सूत्र - ३.३.८ ॥
 गुणमुख्यव्यतिक्रमे तदर्थत्वात् मुख्येन वेदसंयोगः ॥ सूत्र - ३.३.९ ॥
 भूयस्त्वैनोभयश्रुति ॥ सूत्र - ३.३.१० ॥
 असंयुक्तं प्रकरणाद् इति कर्तव्यतायित्वात् ॥ सूत्र - ३.३.११ ॥
 क्रमश्च देशसामान्यात् ॥ सूत्र - ३.३.१२ ॥
 आख्या चैवम तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.१३ ॥
 श्रुति-लिङ्ग-वाक्य-प्रकरण-स्थान-समाख्यानां समवाये पारदौर्बल्यम् अर्थविप्रकर्षात् ॥ सूत्र - ३.३.१४ ॥
 अहीनो वा प्रकरणाद् गौणः ॥ सूत्र - ३.३.१५ ॥
 असंयोगात् तु मुख्यस्य तस्माद् अपकृष्येत ॥ सूत्र - ३.३.१६ ॥
 द्वित्वबहुत्वयुक्तं वा चोदनात् तस्य ॥ सूत्र - ३.३.१७ ॥
 पक्षेणार्थकृतस्येति चेत् ॥ सूत्र - ३.३.१८ ॥
 नकृतेर एकसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.३.१९ ॥
 जाघनीं चैकदेशत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.२० ॥
 चोदना वाप्येत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.२१ ॥
 एकदेश इति चेत् ॥ सूत्र - ३.३.२२ ॥
 न प्रकृतेर अशास्त्रनिष्पत्तेः ॥ सूत्र - ३.३.२३ ॥
 सन्तर्दनं प्रकृतौ क्रयणवदनर्थलोपात् स्यात् ॥ सूत्र - ३.३.२४ ॥
 उत्कर्षो वा ग्रहणाद् विशेषस्य ॥ सूत्र - ३.३.२५ ॥
 कर्तृतो वा विशेषस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.२६ ॥
 क्रतुतो वार्थवादान् उपपत्तेः स्यात् ॥ सूत्र - ३.३.२७ ॥
 संस्थाश्च कर्तृवद् धारणार्थाविशेषात् ॥ सूत्र - ३.३.२८ ॥
 उक्थ्यादिषु वार्थस्य विद्यमानत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.२९ ॥
 अविशेषात् स्तुतिर व्यर्थेति चेत् ॥ सूत्र - ३.३.३० ॥
 स्याद् अनित्यत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.३१ ॥
 सङ्ख्यायुक्तं क्रतौः प्रकरणात् स्यात् ॥ सूत्र - ३.३.३२ ॥
 नैमित्तिकं वा कर्तृसंयोगात् लिङ्गस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.३३ ॥
 पोषणं पौषणं विकृतौ प्रतीयेताचोदनात् प्रकृतौ ॥ सूत्र - ३.३.३४ ॥
 तत्सर्वार्थम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ३.३.३५ ॥
 चरौवार्थकं पुरोडाशे ऽर्थविप्रतिषेधात् पशौ न स्यात् ॥ सूत्र - ३.३.३६ ॥
 चराव् अपीति चेत् ॥ सूत्र - ३.३.३७ ॥
 न पत्तिनामत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.३८ ॥
 एकस्मिन् एकसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.३.३९ ॥
 धर्माविप्रतिषेधाच्च च ॥ सूत्र - ३.३.४० ॥
 अपि वा सद्द्वितीये स्याद् देवतानिमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.४१ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ३.३.४२ ॥
 वचनात् सर्वपेषणं तं प्रति शास्त्रव्याद् अर्थाभावाद विचराव् अपेषणं भवति ॥ सूत्र - ३.३.४३ ॥
 एकस्मिन् वार्थधर्मत्वाद् ऐन्द्राग्नव् अदुभयोर् न स्याद् अचोदितत्वात् ॥ सूत्र - ३.३.४४ ॥
 हेतुमात्रम् अदन्तत्वम् ॥ सूत्र - ३.३.४५ ॥
 वचनं परम् ॥ सूत्र - ३.३.४६ ॥

Sub Chapter 04

निगीताम् इति मनुष्यधर्मः शब्दस्य तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.१ ॥
 अपदेशो वार्थस्य विद्यमानतत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.२ ॥
 विधिस्तवर्पुत्वात् स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.३ ॥
 स प्रायात् कर्मधर्मः स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.४ ॥
 वाक्यशेषत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.५ ॥
 तत्प्रकरणे यत् तत् संयुक्तम् अविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ३.४.६ ॥
 तत्प्रधाने वा तुल्यवत् प्रसंख्यानान् इतरस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.७ ॥
 अर्थवादो वा प्रकरणात् ॥ सूत्र - ३.४.८ ॥
 विधिना चैकवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.९ ॥
 दिग्भिभागश्च तद्वत् सम्बन्धस्यार्थहेतुत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.१० ॥
 परुषि दितपूर्णधृतविदग्धं च तद्वत् ॥ सूत्र - ३.४.११ ॥
 अकर्म क्रतुसंयुक्तं संयोगान् नित्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.१२ ॥
 विधिर् वा संयोगान्तरात् ॥ सूत्र - ३.४.१३ ॥
 अहीनवत् पुरुषस् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.१४ ॥
 प्रकरणविशेषाद् वा तथुक्तस्य संस्कारो द्रव्यवत् ॥ सूत्र - ३.४.१५ ॥
 व्यपदेशाद् अपकृष्येत ॥ सूत्र - ३.४.१६ ॥
 शंखौ च सर्वपरिदानात् ॥ सूत्र - ३.४.१७ ॥
 प्रागपरोधान् मलवद् वाससः ॥ सूत्र - ३.४.१८ ॥
 अन्नप्रतिषेधाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.१९ ॥
 अपकरणे तु तद्वर्गस् ततो विशेषात् ॥ सूत्र - ३.४.२० ॥
 अद्रव्यत्वात् तु शेषः स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.२१ ॥
 वेदसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.४.२२ ॥
 द्रव्यसंयोगाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.२३ ॥
 स्याद् वास्य संयोगवत् फलेन सम्बन्धस् तस्मात् कर्मतिशायनः ॥ सूत्र - ३.४.२४ ॥
 शेषाः प्रकरणे ऽविशेषात् सर्वकर्मणाम् ॥ सूत्र - ३.४.२५ ॥
 होमास् तु व्यवतिष्ठेर् अन्नाहवनीयसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.४.२६ ॥
 शेषश्च समाख्यानात् ॥ सूत्र - ३.४.२७ ॥
 दोषात् त्व इष्टिर् लौकिके स्याच्च छास्वाद धि वैदिक न दोषः स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.२८ ॥
 अर्थवादो वानुपपातत् तस्माद् यज्ञे प्रतीयेत ॥ सूत्र - ३.४.२९ ॥
 अचोदितं च कर्मभेदात् ॥ सूत्र - ३.४.३० ॥
 लिङ्गाद् अतिर्यजे स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.३१ ॥
 पानव्यापच्च च तद्वत् ॥ सूत्र - ३.४.३२ ॥
 दोषात् तु वैदिके स्याद् अर्थाद् धि लौकिके न दोषः स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.३३ ॥
 तत्सर्वत्राविशेषात् ॥ सूत्र - ३.४.३४ ॥
 स्वामिनो वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.३५ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.३६ ॥
 सर्वप्रदानं हविषस् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.३७ ॥
 निरवदानात् तु शेषः स्यात् ॥ सूत्र - ३.४.३८ ॥
 उपायो वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.३९ ॥
 कृतत्वात् तु कर्मणः सकृत् स्याद् द्रव्यस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.४० ॥
 शेषदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.४१ ॥
 अप्रयोजकत्वाद् एकस्मात् क्रियेरञ्छेषस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.४२ ॥
 संस्कृतत्वाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.४३ ॥
 सर्वत्रयो वा कारणाविशेषात् संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.४४ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.४५ ॥
 एकस्माच्च चेद् यथाकाम्यम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ३.४.४६ ॥
 मुख्य्याद् वा पूर्वकालत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.४७ ॥
 भक्षाश्रवणाद् दानशब्दः परिक्रये ॥ सूत्र - ३.४.४८ ॥
 तत्संस्तवाच्च च ॥ सूत्र - ३.४.४९ ॥
 भक्षार्थो वा द्रव्ये समत्वात् ॥ सूत्र - ३.४.५० ॥
 व्यादेशाद् दानसंस्तुतिः ॥ सूत्र - ३.४.५१ ॥

आज्याच् च सर्वसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.५.१ ॥
 कारणाच् च ॥ सूत्र - ३.५.२ ॥
 एकस्मिन्त् समवतशब्दात् ॥ सूत्र - ३.५.३ ॥
 आज्ये च दर्शनात्स्विष्टकृदर्थवदस्य ॥ सूत्र - ३.५.४ ॥
 अशेषत्वात् तु नैवं स्यात् सर्वादनाद् अशेषता ॥ सूत्र - ३.५.५ ॥
 साधारण्यान् न धुवायां स्यात् ॥ सूत्र - ३.५.६ ॥
 अवतत्वाच् च जुह्वा तस्य च होमसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.५.७ ॥
 चमसवद् इति चेत् ॥ सूत्र - ३.५.८ ॥
 न चोदनाविरोधाद् धविः प्रकल्पनात्वाच् च ॥ सूत्र - ३.५.९ ॥
 उत्पन्नाधिकारात् सति सर्ववचनम् ॥ सूत्र - ३.५.१० ॥
 जातिविशेषात् परम् ॥ सूत्र - ३.५.११ ॥
 अन्त्यम् अरेकार्थे ॥ सूत्र - ३.५.१२ ॥
 साकम्प्रस्थात्ये स्विष्टकृद् इडं च तद्वत् ॥ सूत्र - ३.५.१३ ॥
 सीत्रामण्यां च ग्रहेषु ॥ सूत्र - ३.५.१४ ॥
 तद्वच् च शेषवचनम् ॥ सूत्र - ३.५.१५ ॥
 द्रव्यैकत्वे कर्मभेदात् प्रतिकर्म क्रियेरन् ॥ सूत्र - ३.५.१६ ॥
 अविभागाच् च शेषस्य सर्वान् प्रत्यविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ३.५.१७ ॥
 ऐन्द्रवायवे तु वचनात् प्रतिकर्म भक्षः स्यात् ॥ सूत्र - ३.५.१८ ॥
 सोमे ऽवचनाद् भक्षो न विद्यते ॥ सूत्र - ३.५.१९ ॥
 स्याद् वान्यार्थदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.५.२० ॥
 वचनानि त्व् अपूर्वत्वात् तस्माद् यथोपदेशं स्युः ॥ सूत्र - ३.५.२१ ॥
 चमसेषु समाख्यानात् संयोगस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.५.२२ ॥
 उद्गातृचमसमेकः श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.५.२३ ॥
 सर्वे वा सर्वसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.५.२४ ॥
 स्तोत्रकारिणां वा तत्संयोगाद् बहुश्रुतेः ॥ सूत्र - ३.५.२५ ॥
 सर्वे तु वेदसंयोगात् कारणाद् एकदेशे स्यात् ॥ सूत्र - ३.५.२६ ॥
 ग्रावस्तुतो भक्षो न विद्यते ऽनाम्नानात् ॥ सूत्र - ३.५.२७ ॥
 हारियोजने वा सर्वसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.५.२८ ॥
 चमसिनां वा सन्निधानात् ॥ सूत्र - ३.५.२९ ॥
 सर्वेषां तु विधित्वात् तदर्थं चमसिश्रुतिः ॥ सूत्र - ३.५.३० ॥
 वषट्काराच् च भक्षयेत् ॥ सूत्र - ३.५.३१ ॥
 होमाभिषवाभ्यां च ॥ सूत्र - ३.५.३२ ॥
 प्रत्यक्षोपदेशाच् चमसानाम् अव्यक्तः शेषे ॥ सूत्र - ३.५.३३ ॥
 स्याद् वा कारणाभावाद् अनिर्देशश् चमसानां कर्तुस् तद्वचनत्वात् ॥ सूत्र - ३.५.३४ ॥
 चमसे चान्यदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.५.३५ ॥
 एकपात्रे क्रमाद् अध्यर्युः पूर्वं भक्षयेत् ॥ सूत्र - ३.५.३६ ॥
 होता वा मन्त्रवर्णीत् ॥ सूत्र - ३.५.३७ ॥
 वचनाच् च ॥ सूत्र - ३.५.३८ ॥
 कारणानुपूर्व्याच् च ॥ सूत्र - ३.५.३९ ॥
 वचनाद् अनुज्ञातभक्षणम् ॥ सूत्र - ३.५.४० ॥
 तदुपहृत उपह्वस्येत्य् अनेनानुज्ञापयेत्लिङ्गात् ॥ सूत्र - ३.५.४१ ॥
 तत्रार्थात् प्रतिवचनम् ॥ सूत्र - ३.५.४२ ॥
 तदेकत्राणां समवायात् ॥ सूत्र - ३.५.४३ ॥
 याज्यापनयेनापनीतो भक्षः प्रवरवात् ॥ सूत्र - ३.५.४४ ॥
 यष्टुर वा कारणागमात् ॥ सूत्र - ३.५.४५ ॥
 प्रवृत्तत्वात् प्रवरस्यानपायः ॥ सूत्र - ३.५.४६ ॥
 फलचमसो नैमित्तिको भक्षविकारः श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.५.४७ ॥
 इज्याविकारो वा संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.५.४८ ॥
 होमात् ॥ सूत्र - ३.५.४९ ॥
 चमसैश् च तुल्यकालत्वात् ॥ सूत्र - ३.५.५० ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ३.५.५१ ॥
 अनुप्रसपिषु सामान्यात् ॥ सूत्र - ३.५.५२ ॥
 ब्रह्मणा वा तुल्यशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ३.५.५३ ॥

तत् सर्वार्थम् अप्रकरणात् ॥ सूत्र - ३.६.१ ॥
 प्रकृतौ वादिरूकत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.२ ॥
 तद्वर्जं तु वचनप्राप्ते ॥ सूत्र - ३.६.३ ॥
 दर्शनाद् इति चेत् ॥ सूत्र - ३.६.४ ॥
 न चोदनैकार्थ्यात् ॥ सूत्र - ३.६.५ ॥
 उत्पत्तिर् इति चेत् ॥ सूत्र - ३.६.६ ॥
 न तुल्यत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.७ ॥
 चोदनार्थकात्स्न्यात् तु मुख्यविप्रतिषेधात् प्रकृत्यर्थः ॥ सूत्र - ३.६.८ ॥
 प्रकरणविशेषात् तु विकृतौ विरोधि स्यात् ॥ सूत्र - ३.६.९ ॥
 नैमित्तिकं तु प्रकृतौ तद्विकारः संयोगविशेषात् ॥ सूत्र - ३.६.१० ॥
 इष्टयर्थमग्न्याधेयं प्रकरणात् ॥ सूत्र - ३.६.११ ॥
 न वा तासां तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.१२ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ३.६.१३ ॥
 तत्प्रकृत्यर्थं यथान्वे ऽनारभ्यवादाः ॥ सूत्र - ३.६.१४ ॥
 सर्वार्थं वाग्न्यधानस्य स्वकालत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.१५ ॥
 तासाम् अग्निः प्रकृतितः प्रयाजवत् स्यात् ॥ सूत्र - ३.६.१६ ॥
 न वा तासां तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.१७ ॥
 तुल्यः सर्वेषां पशुविधिः प्रकरणाविशेषात् ॥ सूत्र - ३.६.१८ ॥
 स्थानाच् च पूर्वस्य ॥ सूत्र - ३.६.१९ ॥
 श्वस् त्व् एकेषां तत्र प्राक्श्रुतिर् गुणार्था ॥ सूत्र - ३.६.२० ॥
 तेनोत्कृष्टस्य कालविधिर् इति चेत् ॥ सूत्र - ३.६.२१ ॥
 नैकदेशत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.२२ ॥
 अर्थनैति चेत् ॥ सूत्र - ३.६.२३ ॥
 न श्रुतिविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ३.६.२४ ॥
 स्थानात् तु पूर्वस्य संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.२५ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ३.६.२६ ॥
 अचोदना गुणार्थेन ॥ सूत्र - ३.६.२७ ॥
 दोहयोः कालभेदाद् असंयुक्तं श्रुतं स्यात् ॥ सूत्र - ३.६.२८ ॥
 प्रकरणविभागाद् वा तत्संयुक्तस्य कालशास्त्रम् ॥ सूत्र - ३.६.२९ ॥
 तद्वत् संवनान्तरे ग्रहाम्नानम् ॥ सूत्र - ३.६.३० ॥
 रशना च लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.६.३१ ॥
 आराच छिष्टम् असंयुक्तम् इतरैः सन्निधानात् ॥ सूत्र - ३.६.३२ ॥
 संयुक्तं वा तदर्थत्वाच् छेषस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.३३ ॥
 निदेशाद् व्यवतिष्ठेत् ॥ सूत्र - ३.६.३४ ॥
 अग्न्यङ्गम् अप्रकरणे तद्वत् ॥ सूत्र - ३.६.३५ ॥
 नैमित्तिकम् अतुल्यत्वाद् असमानविधानां स्यात् ॥ सूत्र - ३.६.३६ ॥
 प्रतिनिधिश् च मिमांसा-३.६.३७ ॥
 तद्वत्प्रयोजनैकत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.३८ ॥
 अशाखलक्षणत्वाच्च ॥ सूत्र - ३.६.३९ ॥
 नियमार्था गुणश्रुतिः ॥ सूत्र - ३.६.४० ॥
 संस्थास् तु समानविधानाः प्रकरणाविशेषात् ॥ सूत्र - ३.६.४१ ॥

व्यपदेशश् च तुल्यवत् ॥ सूत्र - ३.६.४२ ॥
विकासस् तु कामसंयोगे नित्यस्य समत्वात् ॥ सूत्र - ३.६.४३ ॥
अपि वा द्विरुक्तत्वात् प्रकृतेर् भविष्यन्तीति ॥ सूत्र - ३.६.४४ ॥
वचनात् तु समुच्चयः ॥ सूत्र - ३.६.४५ ॥
प्रतिषेधाच्च च पूर्वलिङ्गनाम् ॥ सूत्र - ३.६.४६ ॥
गुणविशेषाद् एकस्य व्यपदेशः ॥ सूत्र - ३.६.४७ ॥

Sub Chapter 07

प्रकरणविशेषाद् असंयुक्तं प्रधानस्य ॥ सूत्र - ३.७.१ ॥
सर्वेषां वा शेषत्वस्यातत्प्रयुक्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.७.२ ॥
आरादपीति चेत् ॥ सूत्र - ३.७.३ ॥
न तद्वाक्यं हि तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.७.४ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ३.७.५ ॥
फलसंयोगात् तु स्वामियुक्तं प्रधानस्य ॥ सूत्र - ३.७.६ ॥
चिकीर्षयो च संयोगात् ॥ सूत्र - ३.७.७ ॥
तथाभिधानेन ॥ सूत्र - ३.७.८ ॥
तद्युक्ते तु फलश्रुतिस् तस्मात् सर्वचिकीर्षा स्यात् ॥ सूत्र - ३.७.९ ॥
गुणाभिधानात् सर्वार्थम् अभिधानम् ॥ सूत्र - ३.७.१० ॥
दीक्षादक्षिणं तु वचनात् प्रधानस्य ॥ सूत्र - ३.७.११ ॥
निवृत्तिदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ३.७.१२ ॥
तथा यूपस्य वेदि ॥ सूत्र - ३.७.१३ ॥
देशमात्रं वा शिष्टेनैकवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - ३.७.१४ ॥
सामधेनीस् तद् अन्याहर् इति हविर् दानयोर् वचनात् सामधेनीनाम् ॥ सूत्र - ३.७.१५ ॥
देशमात्रं वा प्रत्यक्षं ह्य अर्थकर्म सोमस्य ॥ सूत्र - ३.७.२६ ॥
समाख्यानं च तद्वत् ॥ सूत्र - ३.७.१७ ॥
शास्त्रफलं प्रयोक्तिर तल्लक्षणत्वात् तस्मात् स्वयं प्रयोगे स्यात् ॥ सूत्र - ३.७.१८ ॥
उत्सर्गं तु प्रधानत्वाच्च छेषकारी प्रधानस्य तस्माद् अन्यः स्वयं वा स्यात् ॥ सूत्र - ३.७.१९ ॥
अन्यो वा स्यात् परिक्रयाम्नादाद् विप्रतिषेधात् प्रत्यग् आत्मनि ॥ सूत्र - ३.७.२० ॥
तत्रार्थात् कर्तृपरिमाणं स्याद् अनियमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - ३.७.२१ ॥
अपि वा श्रुति भेदात् प्रतिनामधेयं स्युः ॥ सूत्र - ३.७.१२ ॥
एकस्य कर्मभेदाद् इति चेत् ॥ सूत्र - ३.७.१३ ॥
नोत्पत्तौ हि ॥ सूत्र - ३.७.१४ ॥
चमसाध्यवशं च तैर् व्यपदेशात् ॥ सूत्र - ३.७.१५ ॥
उत्पत्तौ तु बहुश्रुतेः ॥ सूत्र - ३.७.१६ ॥
दशत्वं लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.७.१७ ॥
शमिता च शब्दभेदात् ॥ सूत्र - ३.७.१८ ॥
प्रकरणाद् योत्पत्त्यसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.७.२९ ॥
उपगाशं च लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.७.३० ॥
विक्रयी त्वन्यः कर्मणो ऽर्चोदित्वात् ॥ सूत्र - ३.७.३१ ॥
कर्मकार्यात् सर्वेषाम् ऋत्विक्त्वम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ३.७.३२ ॥
न वा परिसंख्यानात् ॥ सूत्र - ३.७.३३ ॥
पक्षेणैति चेत् ॥ सूत्र - ३.७.३४ ॥
न सर्वेषाम् अधिकारः ॥ सूत्र - ३.७.३५ ॥
नियमस् तु दक्षिणाभिः श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.७.३६ ॥
उक्त्वा च यजमानत्वं तेषां दीक्षाविधानात् ॥ सूत्र - ३.७.३७ ॥
स्वामिसदृशाः कर्मसामान्यात् ॥ सूत्र - ३.७.३८ ॥
ते सर्वार्थाः प्रयुक्तत्वाद् अग्नयश् च स्वकालत्वात् ॥ सूत्र - ३.७.३९ ॥
तत्संयोगात् कर्मणो व्यवस्था स्यात् संयोगास्यार्थवत्त्वात् ॥ सूत्र - ३.७.४० ॥
तस्योपदेशसमाख्यानेन निर्देशः ॥ सूत्र - ३.७.४१ ॥
तद्वच्च च लिङ्गदर्शने ॥ सूत्र - ३.७.४२ ॥
प्रेषानुवचनं मैत्रावरुणस्योपदेशात् ॥ सूत्र - ३.७.४३ ॥
पुरो ऽनुवाक्याधिकारो वा प्रैषसन्निधानात् ॥ सूत्र - ३.७.४४ ॥
प्रातर अनुवाके च होतृदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.७.४५ ॥
चमसांश्चमसाध्यैवः सामाख्यानात् ॥ सूत्र - ३.७.४६ ॥
अध्वर्युर्वा तन्न्यायत्वात् ॥ सूत्र - ३.७.४७ ॥
चमसं चान्यदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.७.४८ ॥
अशक्तौ ते प्रतीयेरन् ॥ सूत्र - ३.७.४९ ॥
वेदोपदेशात् पूर्ववद्वेदान्यत्वे यथोपदेशं स्युः ॥ सूत्र - ३.७.५० ॥
तदूणाद् वा स्वधर्मः स्याद् अधिकारसामर्थ्यात् सहाङ्गैर् अव्यक्तः शेषे ॥ सूत्र - ३.७.५१ ॥

Sub Chapter 08

स्वामिकर्मपरिक्रयः कर्मणस् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.८.१ ॥
वचनाद् इतरेषां स्यात् ॥ सूत्र - ३.८.२ ॥
संस्कारास् तु पुरुषसामर्थ्यं यथावेदं कर्मवद्व्यवतिष्ठेरन् ॥ सूत्र - ३.८.३ ॥
याजमानास् तु तत्प्रधानत्वात् कर्मवत् ॥ सूत्र - ३.८.४ ॥
व्यपदेशाच्च च ॥ सूत्र - ३.८.५ ॥
गुणत्वे तस्य निर्देशः ॥ सूत्र - ३.८.६ ॥
चोदना प्रति भावाच्च च ॥ सूत्र - ३.८.७ ॥
अतुल्यत्वाद् असमानविधानाः स्युः ॥ सूत्र - ३.८.८ ॥
तपश् च फलसिद्धित्वाल् लोकवत् ॥ सूत्र - ३.८.९ ॥
वाक्यशेषश् च तद्वत् ॥ सूत्र - ३.८.१० ॥
वचनाद् इतरेषां स्यात् ॥ सूत्र - ३.८.११ ॥
गुणत्वाच्च च वेदेन न व्यवस्था स्यात् ॥ सूत्र - ३.८.१२ ॥
तथा कामो ऽर्थसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.८.१३ ॥
व्यपदेशाद् इतरेषां स्यात् ॥ सूत्र - ३.८.१४ ॥
मन्त्राश् चाकर्मकरणास् तद्वत् ॥ सूत्र - ३.८.१५ ॥
विप्रयोगे च दर्शनात् ॥ सूत्र - ३.८.१६ ॥
द्व्याम्नातेषुभौ द्व्याम्नानस्यार्थवत्त्वात् ॥ सूत्र - ३.८.१७ ॥
ज्ञाते च वाचनं न ह्य अविद्वान् विहितो ऽस्ति ॥ सूत्र - ३.८.१८ ॥
याजमाने समाख्यानात् कर्मणि याजमानं स्युः ॥ सूत्र - ३.८.१९ ॥
अध्वर्युर् वा तदर्थो हि न्यायपूर्वं समाख्यानम् ॥ सूत्र - ३.८.२० ॥
विप्रतिषेधे करणः समावायविशेषाद् इतरम् अन्यस् तेषां यतो विशेषः स्यात् ॥ सूत्र - ३.८.२१ ॥
प्रैषेणु च पराधिकारात् ॥ सूत्र - ३.८.२२ ॥
अध्वर्युस् तु दर्शनात् ॥ सूत्र - ३.८.२३ ॥
गौणो वा कर्मसामान्यात् ॥ सूत्र - ३.८.२४ ॥
ऋत्विक् फलं करणेष्व् अर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.८.२५ ॥
स्वामिनो वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ३.८.२६ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ३.८.२७ ॥
कर्मार्थं फलं तेषां स्वामिनं प्रत्यर्थवत्त्वात् ॥ सूत्र - ३.८.२८ ॥ व्यपदेशाच्च च ॥ सूत्र - ३.८.२९ ॥
द्वयसंस्कारः प्रकारणाविशेषात् सर्वकर्मणाम् ॥ सूत्र - ३.८.३० ॥
निर्देशात् तु विकृताव् अपूर्वस्यानधिकारः ॥ सूत्र - ३.८.३१ ॥
विरोधे च श्रुतिविशेषाद् अव्यक्तः शेषे ॥ सूत्र - ३.८.३२ ॥
अपनयस् त्व् एकदेशस्य विधमानसंयोगात् ॥ सूत्र - ३.८.३३ ॥
विकृतौ सर्वार्थः शेषः प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - ३.८.३४ ॥
मुख्यार्थो वाङ्मस्याचोदितत्वात् ॥ सूत्र - ३.८.३५ ॥
सन्निधानाविशेषाद् असम्भवेद् अतदङ्गानाम् ॥ सूत्र - ३.८.३६ ॥
आधाने ऽपि तथेति चेत् ॥ सूत्र - ३.८.३७ ॥
नाप्रकरणत्वाद् अङ्गस्यातन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ३.८.३८ ॥

तत्काले वा लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ३.८.३९ ॥
 सर्वेषां वाविशेषात् ॥ सूत्र - ३.८.४० ॥
 न्यायोक्ते लिङ्गदर्शने ॥ सूत्र - ३.८.४१ ॥
 मांसं तु सवनीयानां चोदनाविशेषात् ॥ सूत्र - ३.८.४२ ॥
 भक्तिर् असन्निधावन्याय्येति चेत् ॥ सूत्र - ३.८.४३ ॥
 स्यात् प्रकृतिलिङ्गाद् वैराजवत् ॥ सूत्र - ३.८.४४ ॥

अथातः क्रत्वर्थपुरुषार्थयोर् जिनासा ॥ सूत्र - ४.१.१ ॥
 यस्मिन् प्रीतिः पुरुषस्य तस्य लिप्सारथ्यलक्षणाविभक्तत्वात् ॥ सूत्र - ४.१.२ ॥
 तदुत्सर्गं कर्माणि पुरुषार्थाय शास्त्रस्यानतिशङ्क्यत्वात् न च द्रव्यं चिकीर्ष्यते तेनार्थनाभिसम्बन्धात् क्रियायां पुरुषश्रुतिः ॥
 सूत्र - ४.१.३ ॥
 अविशेषात् तु शास्त्रस्य यथाश्रुति फलानि स्युः ॥ सूत्र - ४.१.४ ॥
 अपि वा कारणाग्रहणे तदर्थम् अर्थस्यानभिसम्बन्धात् ॥ सूत्र - ४.१.५ ॥
 तथा च लोकभूतेषु ॥ सूत्र - ४.१.६ ॥
 द्रव्याणि त्व् अविशेषणार्थक्यात् प्रदीयेरन् ॥ सूत्र - ४.१.७ ॥
 स्वेन त्वर्थे न सम्बन्धो द्रव्याणां पृथगर्थत्वात् तस्माद् यथाश्रुति स्युः ॥ सूत्र - ४.१.८ ॥
 चोद्यन्ते चार्थकर्मसु ॥ सूत्र - ४.१.९ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ४.१.१० ॥
 तत्रैकत्वमयजाङ्गम् अर्थस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - ४.१.११ ॥
 एकश्रुतित्वाच् च ॥ सूत्र - ४.१.१२ ॥
 प्रतीयते इति चेत् ॥ सूत्र - ४.१.१३ ॥
 नाशब्दं तत्प्रमाणत्वात् पूर्ववत् ॥ सूत्र - ४.१.१४ ॥
 शब्दवत् तूपलभ्यते तदागमे हि तद्दृश्यते तस्य ज्ञानं हि यथान्येषाम् ॥ सूत्र - ४.१.१५ ॥
 तद्वच् च लिङ्गदर्शने ॥ सूत्र - ४.१.१६ ॥
 तथा च लिङ्गम् ॥ सूत्र - ४.१.१७ ॥
 आश्रयिष्व् अविशेषण भावो ऽर्थः प्रतीयते ॥ सूत्र - ४.१.१८ ॥
 चोदनायां त्व् अनारम्भो ऽविभक्तत्वात् न ह्य अन्येन विधीयते ॥ सूत्र - ४.१.१९ ॥
 स्याद् वा द्रव्यचिकीर्षायां भावो ऽर्थे च गुणभूतताश्रयाद् धि गुणीभावः ॥ सूत्र - ४.१.२० ॥
 अर्थं समवैषम्यतो द्रव्यकर्मणाम् ॥ सूत्र - ४.१.२१ ॥
 एकनिष्पत्तेः सर्वे समं स्यात् ॥ सूत्र - ४.१.२२ ॥
 संसर्गरसनृशपतेराभिक्षा वा प्रधानं स्यात् ॥ सूत्र - ४.१.२३ ॥
 मुख्यशब्दाभिसंस्तवाच् च ॥ सूत्र - ४.१.२४ ॥
 पदकर्मप्रयोजकं नयनस्य परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.१.२५ ॥
 अर्थाभिधानकर्म च भविष्यता संयोगस्य तन्निमित्तत्वात् तदर्थो हि विधीयते ॥ सूत्र - ४.१.२६ ॥
 पश्चात् अनालम्भाल् लोहितशक्तोर् अकर्मत्वम् ॥ सूत्र - ४.१.२७ ॥
 एकदेशद्रव्यश् चोत्पत्तौ वधमानसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.१.२८ ॥
 निर्देशात् तस्यान्यद् अर्थाद् इति चेत् ॥ सूत्र - ४.१.२९ ॥
 न शेषसन्निधानात् ॥ सूत्र - ४.१.३० ॥
 कर्मकार्यात् ॥ सूत्र - ४.१.३१ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ४.१.३२ ॥
 अभिधारणे विप्रकर्षाद् अन्याजवत् पात्रभेदः स्यात् ॥ सूत्र - ४.१.३३ ॥
 न वा पात्रत्वाद् अपात्रत्वं त्व् एकदेशत्वात् ॥ सूत्र - ४.१.३४ ॥
 हेतुत्वाच् च सहप्रयोगस्य ॥ सूत्र - ४.१.३५ ॥
 अभावदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ४.१.३६ ॥
 सति सत्यवचनम् ॥ सूत्र - ४.१.३७ ॥
 न तस्येति चेत् ॥ सूत्र - ४.१.३८ ॥
 स्यात् तस्य मुख्यत्वात् ॥ सूत्र - ४.१.३९ ॥
 समानयनं तु मुख्यं स्यात् लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ४.१.४० ॥
 वचने हि हेत्वसामर्थ्यम् ॥ सूत्र - ४.१.४१ ॥
 तत्रोत्पत्तिर् अविभक्ता स्यात् ॥ सूत्र - ४.१.४२ ॥
 तत्र जौहवम् अन्याजप्रतिषेधार्थम् ॥ सूत्र - ४.१.४३ ॥
 औपभूतं तथेति चेत् ॥ सूत्र - ४.१.४४ ॥
 स्याज् जुहूप्रतिषेधान् नित्यानुवादः ॥ सूत्र - ४.१.४५ ॥
 तदष्टसङ्ख्यं श्रवणात् ॥ सूत्र - ४.१.४६ ॥
 अनुग्रहाच् च जौहवस्य ॥ सूत्र - ४.१.४७ ॥
 द्वयोस् तु हेतुसामर्थ्यं श्रवणं च समानयने ॥ सूत्र - ४.१.४८ ॥

स्वरस् त्व् अनेकनिष्पत्तिः स्वकर्मशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.१ ॥
 जात्यन्तराच् च शङ्कते ॥ सूत्र - ४.२.२ ॥
 तदेकदेशो वा स्वरुत्वस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.३ ॥
 शकलश्रुतेश् च ॥ सूत्र - ४.२.४ ॥
 प्रतियुष् च दर्शनात् ॥ सूत्र - ४.२.५ ॥
 आदाने करोतिशब्दः ॥ सूत्र - ४.२.६ ॥
 शाखायां तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.७ ॥
 शाखायां तत्प्रधानत्वाद् उपवेषेण विभागः स्याद् वैषम्यं तत् ॥ सूत्र - ४.२.८ ॥
 श्रुत्यपायाच् च ॥ सूत्र - ४.२.९ ॥
 हरणे तु जुहोतिर योगसामान्याद् द्रव्याणां चार्थशेषत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.१० ॥
 प्रतिपत्तिर् वा शब्दस्य तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.११ ॥
 अर्थे ऽपि चेत् ॥ सूत्र - ४.२.१२ ॥
 न तस्यानधिकाराद् अर्थस्य च कृतत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.१३ ॥
 उत्पत्त्यसंयोगात् प्रणीतानाम् आज्यवद् विभागः स्यात् ॥ सूत्र - ४.२.१४ ॥
 संयवनार्थानां वा प्रतिपत्तिर् इतरासां तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.१५ ॥
 प्रासनवनं मैत्रावरुणस्य दण्डप्रदानं कृतार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.१६ ॥
 अर्थकर्म वा कर्तृसंयोगात् सग्वत् ॥ सूत्र - ४.२.१७ ॥
 कर्मयुक्ते च दर्शनात् ॥ सूत्र - ४.२.१८ ॥
 उत्पत्तौ येन संयुक्तं तदर्थं तच्छ्रुतिहेतुत्वात् तस्यार्थान्तरगमने शेषत्वात् प्रतिपत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ४.२.१९ ॥
 सौमिके च कृतार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.२० ॥
 अर्थकर्म वाभिधानसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.२.२१ ॥
 प्रतिपत्तिर् वा तन्व्यायत्वाद् देशार्थवभृथश्रुतिः ॥ सूत्र - ४.२.२२ ॥
 कर्तृदेशकालानाम् अचोदनं प्रयोगे नित्यसमवायात् ॥ सूत्र - ४.२.२३ ॥
 नियमार्था वा श्रुतिः ॥ सूत्र - ४.२.२४ ॥
 तथा द्रव्येषु गुणश्रुतिर् उत्पत्तिसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.२.२५ ॥
 संस्कारे च तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.२६ ॥
 यजति चोदनाद्रव्यदेवताक्रियं समुदाये कृतार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.२.२७ ॥
 तदुक्ते श्रवणाज् जुहोतिर् आसेचनाधिकः स्यात् ॥ सूत्र - ४.२.२८ ॥
 विधेः कर्मोपवर्गित्वाद् अर्थान्तरे विधिप्रदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ४.२.२९ ॥
 अपि वोत्पत्तिसंयोगाद् अर्थसम्बन्धो ऽविशिष्टानां प्रयोगैकत्वहेतुः स्यात् ॥ सूत्र - ४.२.३० ॥

द्रव्यसंस्कारकर्मसु परार्थत्वात् फलश्रुतिर् अर्थवादः स्यात् ॥ सूत्र - ४.३.१ ॥
 उत्पत्तेर् चातत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.२ ॥
 फलं तु तत्प्रधानायाम् ॥ सूत्र - ४.३.३ ॥
 नैमित्तिके विकारत्वात् कृतप्रधानम् अन्यत् स्यात् ॥ सूत्र - ४.३.४ ॥
 एकस्य तृभयत्वे संयोगपृथक्त्वम् ॥ सूत्र - ४.३.५ ॥
 शेष इति चेत् ॥ सूत्र - ४.३.६ ॥
 नार्थपृथक्त्वात् ॥ सूत्र - ४.३.७ ॥

द्रव्याणान्तु क्रियार्थानां संस्कारः क्रतुधर्मस्यात् ॥ सूत्र - ४.३.८ ॥
 पृथक्त्वादव्यवतिष्ठेत् ॥ सूत्र - ४.३.९ ॥
 चोदनायां फलाश्रुतेः कर्ममात्रं विधीयते न ह्य अशब्दं प्रतीयते ॥ सूत्र - ४.३.१० ॥
 अपि वाग्मनससामथर्योच् चोदनार्थेन गम्येतार्थानां ह्य अर्थत्वेन वचनानि प्रतीयन्ते ऽर्थतोष्य असमर्थानाम् आनन्तर्ये ऽप्य
 असम्बन्धस् तस्माच् छ्रुत्येकदेशः सः ॥ सूत्र - ४.३.११ ॥
 वाक्यार्थश् च गुणार्थवत् ॥ सूत्र - ४.३.१२ ॥
 तत्सर्वीयम् अनादेशात् ॥ सूत्र - ४.३.१३ ॥
 एकं वा चोदनैकत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.१४ ॥
 स स्वर्गः स्यात् सर्वान् प्रत्यविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.१५ ॥
 प्रत्ययाच् च ॥ सूत्र - ४.३.१६ ॥
 क्रतौ फलार्थवादमङ्गवत् कार्णार्जिनिः ॥ सूत्र - ४.३.१७ ॥
 फलमात्रेयो निर्देशाद् अश्रुतौ ह्य अनुमानं स्यात् ॥ सूत्र - ४.३.१८ ॥
 अङ्गेषु स्तुतिः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.१९ ॥
 काम्ये कर्मणि नित्यः स्वर्गं यथा यज्ञाङ्गे क्रत्वर्थः ॥ सूत्र - ४.३.२० ॥
 वीते च कारणे नियमात् ॥ सूत्र - ४.३.२१ ॥
 कामो वा तत्संयोगेन चोद्यते ॥ सूत्र - ४.३.२२ ॥
 अङ्गेषु स्तुतिः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.२३ ॥
 वीते च नियमस् तदर्थम् ॥ सूत्र - ४.३.२४ ॥
 सर्वकाम्यम् अङ्गकामैः प्रकरणात् ॥ सूत्र - ४.३.२५ ॥
 फलोपदेशो वा प्रधानशब्दसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.३.२६ ॥
 तत्र सर्वे ऽविशेषात् ॥ सूत्र - ४.३.२७ ॥
 योगसिद्धिर् वार्थस्योत्पत्त्यसंयोगित्वात् ॥ सूत्र - ४.३.२८ ॥
 समवाये चोदनासंयोगस्यार्थवत्त्वात् ॥ सूत्र - ४.३.२९ ॥
 कालश्रुतौ काल इति चेत् ॥ सूत्र - ४.३.३० ॥
 नासमवायात्प्रयोजनेन ॥ सूत्र - ४.३.३१ ॥
 उभयार्थीम् इति चेत् ॥ सूत्र - ४.३.३२ ॥
 न शब्दैकत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.३३ ॥
 प्रकरणाद् इति चेत् ॥ सूत्र - ४.३.३४ ॥
 नोत्पत्तिसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.३.३५ ॥
 अनुत्पत्तौ तु कालः स्यात् प्रयोजनेन सम्बन्धात् ॥ सूत्र - ४.३.३६ ॥ उतपतिकालविशये कालः स्याद् वाक्यस्य तत्प्रधानत्वात् ॥
 सूत्र - ४.३.३७ ॥
 फलसंयोगस् त्व अचोदिते न स्याद् अशेषभूतत्वात् ॥ सूत्र - ४.३.३८ ॥
 अङ्गानां तूपघातसंयोगो निमित्तार्थः ॥ सूत्र - ४.३.३९ ॥
 प्रधानेनाभिसंयोगाद् अङ्गानां मुख्यकालत्वम् ॥ सूत्र - ४.३.४० ॥
 अपवृत्ते तु चोदना तत्सामान्यात् स्वकाले स्यात् ॥ सूत्र - ४.३.४१ ॥

Sub Chapter 04

प्रकरणाविभागे च विप्रतिषिद्धं ह्य उभयम् ॥ सूत्र - ४.४.१ ॥
 अपि वाङ्मनसनिज्याः स्युस् ततो विशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ४.४.२ ॥
 मध्यस्थं यस्य तन्मध्ये ॥ सूत्र - ४.४.३ ॥
 सर्वासां वा समत्वाच् चोदनातः स्यान् न हि तस्य प्रकरणं देशार्थम् उच्यते मध्ये ॥ सूत्र - ४.४.४ ॥
 प्रकरणाविभागे च विप्रतिषिद्धं ह्य उभयम् ॥ सूत्र - ४.४.५ ॥
 अपि वा कालमात्रं स्याद् अदर्शनाद् विशेषस्य ॥ सूत्र - ४.४.६ ॥
 फलवद् वीकहेतुत्वाद् इतरस्य प्रधानं स्यात् ॥ सूत्र - ४.४.७ ॥
 दधिग्रहो नैमित्तिकः श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.४.८ ॥
 नित्यश् च ज्येष्ठशब्दात् ॥ सूत्र - ४.४.९ ॥
 सार्वरूप्याच् च ॥ सूत्र - ४.४.१० ॥
 नित्यो वा स्याद् अर्थवादस्तयोः कर्मण्य असम्बन्धाद् भङ्गित्वाच् चान्तरायस्य ॥ सूत्र - ४.४.११ ॥
 वैशानरश् च नित्यः स्यान् नित्यैः समानसङ्ख्यत्वात् ॥ सूत्र - ४.४.१२ ॥
 पक्षे वोत्पन्नसंयोगात् ॥ सूत्र - ४.४.१३ ॥
 षट्चितिः पूर्ववत्त्वात् ॥ सूत्र - ४.४.१४ ॥
 ताभिश् च तुल्यसंख्यानात् ॥ सूत्र - ४.४.१५ ॥
 अर्थवादोपपत्तेश् च ॥ सूत्र - ४.४.१६ ॥
 एकचित्तिर् वा स्याद् अपवृत्ते हि चोद्यते निमित्तेन ॥ सूत्र - ४.४.१७ ॥
 विप्रतिषेधात् ताभिः समानसङ्ख्यत्वम् ॥ सूत्र - ४.४.१८ ॥
 पितृयज्ञः स्वकालत्वाद् अनङ्गं स्यात् ॥ सूत्र - ४.४.१९ ॥
 तुल्यवच् च प्रसङ्ख्यानात् ॥ सूत्र - ४.४.२० ॥
 प्रतिषेधे च दर्शनात् ॥ सूत्र - ४.४.२१ ॥
 पशङ्गा रशमा स्यात् तदागमे विधानात् ॥ सूत्र - ४.४.२२ ॥
 यूपङ्गं वा तत्संस्कारात् ॥ सूत्र - ४.४.२३ ॥
 अर्थवादश् च तदर्थवत् ॥ सूत्र - ४.४.२४ ॥
 स्वरूपाप्य एकदेशत्वात् ॥ सूत्र - ४.४.२५ ॥
 निष्कयश् च तदङ्गवत् ॥ सूत्र - ४.४.२६ ॥
 पशङ्गं वार्थकर्मत्वात् ॥ सूत्र - ४.४.२७ ॥
 भक्त्या निष्कयवादः स्यात् ॥ सूत्र - ४.४.२८ ॥
 दर्शपूर्णमासयोर् इज्याः प्रधानान्य अविशेषात् ॥ सूत्र - ४.४.२९ ॥
 अपि वाङ्गानि कानि चिद्येशङ्गत्वेन संस्तुतिः सामान्यो ह्य अभिसंस्तवः ॥ सूत्र - ४.४.३० ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ४.४.३१ ॥
 अवशिष्टं तु कारणं प्रधानेषु गुणस्य विद्यमानत्वात् ॥ सूत्र - ४.४.३२ ॥
 नानुक्ते ऽन्यार्थदर्शनं परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ४.४.३३ ॥
 पृथग्वत्ये त्व अभिधानयोर् निवेशः श्रुतितो व्यपदेशाच् च तत्पुनर्मुख्यलक्षणं यत्फलवत्त्वं तत्सन्निधाव् असंयुक्तं
 तदङ्गस्याद्वागित्वात् कारणस्याश्रुतश् चान्यसम्बन्धः ॥ सूत्र - ४.४.३४ ॥
 गुणाश् च नामसंयुक्ता विधीयन्ते नाङ्गेषूपपद्यन्ते ॥ सूत्र - ४.४.३५ ॥
 तुल्या च कारणश्रुतिर् अन्यैर् अङ्गाङ्गिसम्बन्धः ॥ सूत्र - ४.४.३६ ॥
 उत्पत्ताव् अभिसम्बन्धस् तस्माद् अङ्गोपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ४.४.३७ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ४.४.३८ ॥
 ज्योतिष्टोमे तुल्यान्य अवशिष्टं हि कारणम् ॥ सूत्र - ४.४.३९ ॥
 गुणानां तूत्पत्तिवाक्येन सम्बन्धात् कारणश्रुतिस् तस्मात् सोमः प्रधानं स्यात् ॥ सूत्र - ४.४.४० ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ४.४.४१ ॥

Chapter 05

Sub Chapter 01

श्रुतिलक्षणम् आनुपूर्व्यं तत्प्रमाणत्वात् ॥ सूत्र - ५.१.१ ॥
 अर्थाच् च ॥ सूत्र - ५.१.२ ॥
 अनियमो ऽन्यत्र ॥ सूत्र - ५.१.३ ॥
 क्रमेण वा नियम्येत क्रत्येकत्वे तद्रूपत्वात् ॥ सूत्र - ५.१.४ ॥
 अशाब्द इति चेत् स्याद् वाक्यशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ५.१.५ ॥

अर्थकृते वानुमानं स्यात् क्रत्येकत्वे परार्थत्वात् स्वेन त्व अर्थेन सम्बन्धस् तस्मात् स्वशब्दम् उच्येत ॥ सूत्र - ५.१.६ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ५.१.७ ॥
 प्रवृत्त्या तुल्यकालानां गुणानां तदपक्रमात् ॥ सूत्र - ५.१.८ ॥
 सर्वम् इति चेत् ॥ सूत्र - ५.१.९ ॥
 नाकृतत्वात् ॥ सूत्र - ५.१.१० ॥
 क्रत्वन्तरवद् इति चेत् ॥ सूत्र - ५.१.११ ॥
 नासमवायात् ॥ सूत्र - ५.१.१२ ॥
 स्थानाच् चोत्पत्तिसंयोगात् ॥ सूत्र - ५.१.१३ ॥
 मुख्यक्रमेण वाङ्गानां तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.१.१४ ॥
 प्रकृतौ तु स्वशब्दत्वापाकर्म प्रतीयते ॥ सूत्र - ५.१.१५ ॥

मन्त्रतस् तु विरोधे स्यात् प्रयोगरूपसामर्थ्यात् तस्माद् उत्पत्तिदेशः सः ॥ सूत्र - ५.१.१६ ॥
तद्वचनाद् विकृतौ यथा प्रधानं स्यात् ॥ सूत्र - ५.१.१७ ॥
विप्रतिपत्तौ वा प्रकृत्यन्वयाद् यथाप्रकृति ॥ सूत्र - ५.१.१८ ॥
विकृतिः प्रकृतिधर्मेत्वात् तत्काला स्याद् यथा शिष्टम् ॥ सूत्र - ५.१.१९ ॥
अपि वा क्रमकालसंयुक्ता सद्यः क्रियेत तत्र विधेर् अनुमानात् प्रकृतिधर्मलोपः स्यात् ॥ सूत्र - ५.१.२० ॥
कालोत्कर्ष इति चेत् ॥ सूत्र - ५.१.२१ ॥
न तत्सम्बन्धात् ॥ सूत्र - ५.१.२२ ॥
अङ्गानां मुख्यकालत्वाद् यथोक्तम् उत्कर्षे स्यात् ॥ सूत्र - ५.१.२३ ॥
तदादि वाग्निसम्बन्धात् तदन्तम् अपकर्षे स्यात् ॥ सूत्र - ५.१.२४ ॥
प्रवृत्त्या कृतकालानाम् ॥ सूत्र - ५.१.२५ ॥
शब्दविप्रतिषेधाच्च च ॥ सूत्र - ५.१.२६ ॥
असंयोगात् तु वैकृतं तद् एव प्रतिकृष्येत. मिमांसा-५.१.२७ ॥
प्रासङ्गिकं च नोत्कर्षेद् असंयोगात् ॥ सूत्र - ५.१.२८ ॥
तथापूर्वम् ॥ सूत्र - ५.१.२९ ॥
सान्त्तपनीया तृत्कर्षेद् अग्निहोत्रं सवनवद् वैगुण्यात् ॥ सूत्र - ५.१.३० ॥
अन्यवायाच्च च मिमांसा-५.१.३१ ॥
असम्बन्धात् तु नोत्कर्षेत् ॥ सूत्र - ५.१.३२ ॥
प्रापणाच्च च निमित्तस्य ॥ सूत्र - ५.१.३३ ॥
सम्बन्धात् सवनीत्कर्मः ॥ सूत्र - ५.१.३४ ॥
षोडशी चोक्थ्यसंयोगात् ॥ सूत्र - ५.१.३५ ॥

Sub Chapter 02

सन्निपाते प्राधानानाम् एकैकस्य गुणानां सर्वकर्म स्यात् ॥ सूत्र - ५.२.१ ॥
सर्वेषां वैकजातीयं कृतानुपूर्व्यत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.२ ॥
कारणाद् अभ्यावृत्तिः ॥ सूत्र - ५.२.३ ॥
मुष्टिकपालावदानाञ्जनाभ्यञ्जनवपनपावनेषु चैकेन ॥ सूत्र - ५.२.४ ॥
सर्वाणि त्व एककार्यत्वादर्षां तद्गुणत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.५ ॥
संयुक्ते तु प्रक्रमात् तदङ्गं स्याद् इतरस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.६ ॥
वचनात् तु परिव्याणान्तम् अञ्जनादिः स्यात् ॥ सूत्र - ५.२.७ ॥
कारणाद्वा(न) वसर्गः स्याद् यथा पात्रवृद्धिः ॥ सूत्र - ५.२.८ ॥
न वा शब्दकृतत्वात् न्यायमात्रमितरदर्थीत् पात्रविवृद्धिः ॥ सूत्र - ५.२.९ ॥
पशुगणे तस्यतस्यापवर्जयेत् पथैकत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.१० ॥
दैवतैर् वैककर्म्यात् ॥ सूत्र - ५.२.११ ॥
मन्त्रस्य चार्थवत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.१२ ॥
नानाबीजेष्वेकमुलूखलं विभेदात् ॥ सूत्र - ५.२.१३ ॥
विवृद्धिर् वा न्यायमादानुपूर्व्यस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.१४ ॥
एकं वा तण्डुलभावाद धन्तेस् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.१५ ॥
विकारे त्व अनुयाजानां पात्रभेदो ऽर्थभेदात् स्यात् ॥ सूत्र - ५.२.१६ ॥
प्रकृतेः पूर्वोक्तत्वाद् अपूर्वम् अन्ते स्यान् न ह्य अचोदितस्य शेषाम्नानम् ॥ सूत्र - ५.२.१७ ॥
मुख्यानन्तर्यमात्रेयस् तेन तुल्यश्रुतित्वाद् अशब्दत्वात् प्राकृतानां व्यवायः स्यात् ॥ सूत्र - ५.२.१८ ॥
अन्ते तु बादरायणस्य तेषां प्रधानशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ५.२.१९ ॥
तथा चान्यायदर्शनात् ॥ सूत्र - ५.२.२० ॥
कृतदेशात् तु पूर्वेण स देशः स्यात् तेन प्रत्यक्षसंयोगान् नयायमात्रमितरत् ॥ सूत्र - ५.२.२१ ॥
प्रकृताच्च च पुरस्ताद् यत् ॥ सूत्र - ५.२.२२ ॥
सन्निपातश् चेद् यथोक्तमन्ते स्यात् ॥ सूत्र - ५.२.२३ ॥

Sub Chapter 03

विवृद्धिः कर्मभेदात् पृषदाज्यवत् तस्यतस्योपदिश्येत ॥ सूत्र - ५.३.१ ॥
अपि वा सर्वसङ्ख्यत्वाद् विकारः प्रतीयेत ॥ सूत्र - ५.३.२ ॥
स्वस्थानात् तु विवृद्धेरन् कृतानुपूर्व्यत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.३ ॥
समिध्यमानवतीं समिद्धवतीं चान्तरेण धान्याः स्युर धावापृथिज्योरन्तरालं समर्हणात् ॥ सूत्र - ५.३.४ ॥
तच्छब्दो वा ॥ सूत्र - ५.३.५ ॥
उष्णिक्ककुम्भोरन्ते दर्शनात् ॥ सूत्र - ५.३.६ ॥
स्तोमविवृद्धौ वहिष्पवमाने पुरस्तात् पर्यासाद् आगन्तवः स्युस् तथा हि दृष्टं द्वादशाहे ॥ सूत्र - ५.३.७ ॥
पर्यास इति चान्ताख्या ॥ सूत्र - ५.३.८ ॥
अन्ते वा तदुक्तम् ॥ सूत्र - ५.३.९ ॥
वचनात् तु द्वादशाहे ॥ सूत्र - ५.३.१० ॥
अतद्विकारश् च ॥ सूत्र - ५.३.११ ॥
तद्विकारे ऽप्य अपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.१२ ॥
अन्ते त्तरयोर दध्यात् ॥ सूत्र - ५.३.१३ ॥
अपि वा गायत्रीवृहत्यनुष्टुप्सु वचनात् ॥ सूत्र - ५.३.१४ ॥
यहष्टकम् औपानुवाक्यं सवनचितिशेषः स्यात् ॥ सूत्र - ५.३.१५ ॥
क्रत्वग्निशेषा वा चोदितत्वाद् अचोदनानुपूर्वस्य ॥ सूत्र - ५.३.१६ ॥
अन्ते स्युर् अव्यवायात् ॥ सूत्र - ५.३.१७ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ५.३.१८ ॥
मध्यमायां तु वचनाद् ब्राह्मणवत्यः ॥ सूत्र - ५.३.१९ ॥
प्राग्लोकम्पूणायास् तस्याः सम्पूर्णार्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.२० ॥
संस्कृते कर्म संस्काराणां तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.२१ ॥
अनन्तरं व्रतं तद्गतत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.२२ ॥
पूर्वं च लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ५.३.२३ ॥ अथेवादो वार्थस्य विद्यमानत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.२४ ॥
न्यायविप्रतिषेधाच्च च ॥ सूत्र - ५.३.२५ ॥
सञ्चिते त्व अग्निचिद् युक्तं प्रापणान् निमित्तस्य ॥ सूत्र - ५.३.२६ ॥
क्रत्वन्ते वा प्रयोगवचनाभावात् ॥ सूत्र - ५.३.२७ ॥
अग्नेः कर्मत्वनिर्देशात् ॥ सूत्र - ५.३.२८ ॥
परेणावेदनाद् दीक्षितः स्यात् सर्वैर् दीक्षाभिसम्बन्धात् ॥ सूत्र - ५.३.२९ ॥
इष्ट्यन्ते वा तदर्थं ह्य अविशेषार्थसन्धत्वात् ॥ सूत्र - ५.३.३० ॥
समाख्यानं च तद्वत् ॥ सूत्र - ५.३.३१ ॥
अङ्गवत् क्रतूनाम् आनुपूर्व्यम् ॥ सूत्र - ५.३.३२ ॥
न वासम्बन्धात् ॥ सूत्र - ५.३.३३ ॥
काम्यत्वाच्च च ॥ सूत्र - ५.३.३४ ॥
आनर्थक्यान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ५.३.३५ ॥
स्याद् विद्यार्थत्वाद् यथा परेषु सर्वस्वारात् ॥ सूत्र - ५.३.३६ ॥
य एतेनेत्य् अग्निष्टोमः प्रकरणात् ॥ सूत्र - ५.३.३७ ॥
लिङ्गाच्च च ॥ सूत्र - ५.३.३८ ॥
अथान्येनेति संस्थानां सन्निधानात् ॥ सूत्र - ५.३.३९ ॥
तत्प्रकृतेर् वापत्तिविहारौ न तुल्येषूपपत्तये ॥ सूत्र - ५.३.४० ॥
प्रशसा च विहरणाभावात् ॥ सूत्र - ५.३.४१ ॥
विधिप्रत्ययाद् वा न ह्य अकस्मात् प्रशसा स्यात् ॥ सूत्र - ५.३.४२ ॥
एकस्तोमे वा क्रतुसंयोगात् ॥ सूत्र - ५.३.४३ ॥
सर्वेषां वा चोदनाविशेषात् प्रशसा स्तोमानाम् ॥ सूत्र - ५.३.४४ ॥

Sub Chapter 04

क्रमकोयो ऽर्थशब्दाभ्यां श्रुतिविशेषाद् अर्थपरत्वाच्च च ॥ सूत्र - ५.४.१ ॥
अवदानाभिधारणासादनेष्व् आनुपूर्व्यं प्रवृत्त्या स्यात् ॥ सूत्र - ५.४.२ ॥
यथारप्रदानं वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ५.४.३ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ५.४.४ ॥
वचनाद् इष्टिपूर्वत्वम् ॥ सूत्र - ५.४.५ ॥
सोमश् चैकेषाम् अग्नयाधेयस्यर्तुनक्षत्रातिक्रमवचनात् तदन्तेनानर्थकं हि स्यात् ॥ सूत्र - ५.४.६ ॥
तदर्थवचनाच्च च नाविशेषात् तदर्थत्वं ॥ सूत्र - ५.४.७ ॥

अयक्ष्यमाणस्य च पवमानहविषां कालनिर्देशाद् आनन्तर्याद् विशङ्का स्यात् ॥ सूत्र - ५.४.८ ॥
 इष्टिर् अयक्ष्यमाणस्य तदर्थ्यं न सोमपूर्वत्वम् ॥ सूत्र - ५.४.९ ॥
 उत्कर्षाद् ब्राह्मणस्य सोमः स्यात् ॥ सूत्र - ५.४.१० ॥
 पौर्णमासी वा श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ५.४.११ ॥
 सर्वस्य वैकर्म्यात् ॥ सूत्र - ५.४.१२ ॥
 स्याद् वा विधिस् तदर्थेन ॥ सूत्र - ५.४.१३ ॥
 प्रकरणात् तु कालः स्यात् ॥ सूत्र - ५.४.१४ ॥
 स्वकाले स्याद् अविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ५.४.१५ ॥
 अपनयो वाधानस्य सर्वकालत्वात् ॥ सूत्र - ५.४.१६ ॥
 पौर्णमास्य ऊर्ध्वं सोमाद् ब्राह्मणस्य वचनात् ॥ सूत्र - ५.४.१७ ॥
 एकं वा शब्दसामर्थ्यात् प्राक् कृत्स्नविधानम् ॥ सूत्र - ५.४.१८ ॥
 पुरोडाशस त्व अनिर्देशे तद्युक्ते देवताभावात् ॥ सूत्र - ५.४.१९ ॥
 आज्यमपीति चेत् ॥ सूत्र - ५.४.२० ॥
 न मिश्रदेवतत्वाद् ऐन्द्राग्नवत् ॥ सूत्र - ५.४.२१ ॥
 विकृतेः प्रकृतिकालत्वात् सधस्कालोत्तरा विकृतिस् तयोः प्रत्यक्षशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ५.४.२२ ॥
 द्वैयहकाल्यै तु यथान्यायम् ॥ सूत्र - ५.४.२३ ॥
 वचनाद् वैकाल्यं स्यात् ॥ सूत्र - ५.४.२४ ॥
 सन्त्याय्याग्नीषोमीयविकारा ऊर्ध्वं सोमात्प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - ५.४.२५ ॥
 तथा सोमविकारा दशपूर्णमासाभ्याम् ॥ सूत्र - ५.४.२६ ॥

द्रव्याणां कर्मसंयोगे गुणत्वेनाभिसम्बन्धः ॥ सूत्र - ६.१.१ ॥
 असाधकं तु तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - ६.१.२ ॥
 प्रत्यर्थं चाभिसंयोगात्कर्मतो ह्य अभिसम्बन्धस् तस्मात् कर्मोपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.३ ॥
 फलार्थत्वात् कर्मणः शास्त्रं सर्वोधिकारं स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.४ ॥
 कर्तुर् वा श्रुतिसंयोगाद् विधिः कात्स्न्येन गम्यते ॥ सूत्र - ६.१.५ ॥
 लिङ्गविशेषनिर्देशात् पुंयुक्तम् ऐतिशायनः ॥ सूत्र - ६.१.६ ॥
 तदुक्तिवाच् च दोषश्रुतिर् अविज्ञाते ॥ सूत्र - ६.१.७ ॥
 जातिं तु बादरायणो ऽविशेषात् तस्मात् ख्य अपि प्रतीयेत जात्यर्थस्याविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.८ ॥
 चोदितत्वाद् यथाश्रुति ॥ सूत्र - ६.१.९ ॥

द्रव्यवत्त्वात् तु पुंसां स्याद् द्रव्यसंयुक्तं क्रयविक्रयाभ्याम् अद्रव्यत्वं स्त्रीणां द्रव्यैः समानयोगित्वात् ॥ सूत्र - ६.१.१० ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ६.१.११ ॥
 तादर्थ्यात् कर्म तादर्थ्यम् ॥ सूत्र - ६.१.१२ ॥
 फलोत्साहविशेषात् तु ॥ सूत्र - ६.१.१३ ॥
 अर्थेन च समवेतत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.१४ ॥
 क्रयस्य थर्ममात्रत्वम् ॥ सूत्र - ६.१.१५ ॥
 स्ववताम् अपि दर्शयति ॥ सूत्र - ६.१.१६ ॥
 स्ववतोस् तु वचनाद् ऐककर्म्यं स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.१७ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ६.१.१८ ॥
 क्रीतत्वात् तु भक्त्या स्वामित्वम् उच्यते ॥ सूत्र - ६.१.१९ ॥
 फलार्थित्वात् तु स्वामित्वेनाभिसम्बन्धः ॥ सूत्र - ६.१.२० ॥
 फलवतां च दर्शयति ॥ सूत्र - ६.१.२१ ॥
 द्रव्याधानं च द्वियज्ञवत् ॥ सूत्र - ६.१.२२ ॥
 गुणस्य तु विधानत्वात् पत्न्या द्वितीयशब्दः स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.२३ ॥
 तस्या यावदुक्तम् आशीर् ब्रह्मचर्यम् अतुल्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.२४ ॥
 चातुर्वर्ण्यम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ६.१.२५ ॥
 निर्देशाद् वा त्रयाणां स्याद् अग्न्याधेये ऽसम्बन्धः क्रतुषु ब्राह्मणश्रुतेर् इत्य् आत्रेयः ॥ सूत्र - ६.१.२६ ॥
 निमित्तार्थे न बादरिस् तस्मात् सर्वोधिकारं स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.२७ ॥
 अपि वान्यार्थदर्शनाद् यथाश्रुति प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.१.२८ ॥
 निर्देशात् तु पक्षे स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.२९ ॥
 वैगुण्यान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ६.१.३० ॥
 न काम्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.३१ ॥
 संस्कारे च तत्पधानत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.३२ ॥
 अपि वा वेदनिर्देशाद् अपशृद्वाणां प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.१.३३ ॥
 गुणार्थित्वान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ६.१.३४ ॥
 संस्कारस्य तदर्थत्वाद् विद्यायां पुरुषश्रुतिः ॥ सूत्र - ६.१.३५ ॥
 विद्यानिर्देशान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ६.१.३६ ॥
 अबैद्यत्वाद् अभावः कर्मणि स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.३७ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ६.१.३८ ॥
 त्रयाणां द्रव्यसम्पन्नः कर्मणी द्रव्यसिद्धत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.३९ ॥
 अनित्यत्वात् तु नैवं स्याद् अर्थाद् धि द्रव्यसंयोगः ॥ सूत्र - ६.१.४० ॥
 अङ्गहीनश् च तद्धर्मा ॥ सूत्र - ६.१.४१ ॥
 उत्पत्तौ नित्यसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.१.४२ ॥
 अत्र्यार्थस्य हानं स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.४३ ॥
 वचनाद् रथकारस्याधाने ऽस्य सर्वशेषत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.४४ ॥
 न्याय्यो वा कर्मसंयोगाच् छ्रद्धस्य प्रतिषिद्धतत्वात् ॥ सूत्र - ६.१.४५ ॥
 अकर्मत्वात् तु नैवं स्यात् ॥ सूत्र - ६.१.४६ ॥
 आनर्थक्यं च संयोगात् ॥ सूत्र - ६.१.४७ ॥
 गुणार्थेनेति चेत् ॥ सूत्र - ६.१.४८ ॥
 उक्तम् अनिमित्तत्वम् ॥ सूत्र - ६.१.४९ ॥
 सौधन्वनास तु हीनत्वान् मन्त्रवर्णात् प्रतीयेरन् ॥ सूत्र - ६.१.५० ॥
 रथपतिर् निषादः स्याच् छब्दसामर्थ्यात् ॥ सूत्र - ६.१.५१ ॥
 लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ६.१.५२ ॥

पुरुषार्थकसिद्धित्वात् तस्य तस्याधिकारः स्यात् ॥ सूत्र - ६.२.१ ॥
 अपि चोत्पत्तिसंयोगो यथा स्यात् सत्त्वदर्थशनं तथाभावो विभागे स्यात् ॥ सूत्र - ६.२.२ ॥
 प्रयोगे पुरुषश्रुतेर् यथाकामी प्रयोगे स्यात् ॥ सूत्र - ६.२.३ ॥
 प्रत्यर्थं श्रुतिभाव इति चेत् ॥ सूत्र - ६.२.४ ॥
 तादर्थ्यं न गुणार्थतानुक्ते ऽर्थान्तरत्वात् कर्तुः प्रधानभूतत्वात् ॥ सूत्र - ६.२.५ ॥
 अपि वा कामसंयोगे सम्बन्धात् प्रयोगाद्योपदिश्येत प्रत्यर्थं हि विधिश्रुतिर् विषाणावत् ॥ सूत्र - ६.२.६ ॥
 अन्यस्य स्याद् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.२.७ ॥
 अन्यार्थेनाभिसम्बन्धः ॥ सूत्र - ६.२.८ ॥
 फलकामो निमित्तम् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.२.९ ॥
 न नित्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.२.१० ॥
 कर्म तर्थाति चेत् ॥ सूत्र - ६.२.११ ॥
 न समवायात् ॥ सूत्र - ६.२.१२ ॥
 प्रकमात् तु नियम्येतारम्भस्य क्रियानिमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ६.२.१३ ॥
 फलार्थित्वाद् वानियमो यथानुपक्रान्ते ॥ सूत्र - ६.२.१४ ॥
 नियमो वा तन्निमित्तत्वात् कर्तुस् तत्कारणं स्यात् ॥ सूत्र - ६.२.१५ ॥
 लोके कर्माणि वेदवत् ततो ऽधिपुरुषज्ञानम् ॥ सूत्र - ६.२.१६ ॥
 अपराधे ऽपि च तैः शास्त्रम् ॥ सूत्र - ६.२.१७ ॥
 अशास्त्रात् तृपसम्प्राप्तिः शास्त्रं स्यान् न प्रकल्पकं तस्माद् अर्थेन गम्येताप्राप्ते शास्त्रम् अर्थवत् ॥ सूत्र - ६.२.१८ ॥
 प्रतिषेधेष्व् अकर्मत्वात् क्रिया स्यात् प्रतिषिद्धानां विभक्तत्वाद् अकर्मणाम् ॥ सूत्र - ६.२.१९ ॥
 शास्त्राणां त्व् अर्थवत्त्वेन पुरुषार्थो विधीयते तयोर् असमवायित्वात् तादर्थ्यं विध्यतिक्रमः ॥ सूत्र - ६.२.२० ॥
 तस्मिंस् तु शिष्यमाणानि जननेन प्रवर्तन् ॥ सूत्र - ६.२.२१ ॥

अपि वा वेदतुल्यत्वाद् उपायेन प्रवर्तनं ॥ सूत्र - ६.२.२२ ॥
 अभ्यासो ऽकर्मशेषत्वात् पुरुषार्थो विधीयते ॥ सूत्र - ६.२.२३ ॥
 तस्मिन्न् असम्भवन्न् अर्थोत् ॥ सूत्र - ६.२.२४ ॥
 न कालेभ्य उपदिश्यन्ते ॥ सूत्र - ६.२.२५ ॥
 दर्शनात् काललिङ्गानां कालविधानम् ॥ सूत्र - ६.२.२६ ॥
 तेषाम् औत्पत्तिकत्वाद् आगमेन प्रवर्तते ॥ सूत्र - ६.२.२७ ॥
 तथा हि लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - ६.२.२८ ॥
 तथान्तःक्रतुप्रयुक्तानि ॥ सूत्र - ६.२.२९ ॥ आचाराद् गुह्यमाणेषु तथा स्यात् पुरुषार्थत्वात् ॥ सूत्र - ६.२.३० ॥
 ब्राह्मणस्य तु सोमविद्याप्रज्ञम् ऋणवाक्येन संयोगात् ॥ सूत्र - ६.२.३१ ॥

Sub Chapter 03

सर्वशक्तौ प्रवृत्तिः स्यात् तथाभूतोपदेशात् ॥ सूत्र - ६.३.१ ॥
 अपि वाप्य एकदेशे स्यात् प्रधाने ह्य अर्थनिवृत्तिर् गुणमात्रम् इतरत् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.२ ॥
 तदकर्मणि च दोषस् तस्मात् ततो विशेषः स्यात् प्रधानेनाभिसम्बन्धात् ॥ सूत्र - ६.३.३ ॥
 कर्माभेदं तु जैमिनिः प्रयोगवचनैकत्वात् सर्वेषाम् उपदेशः स्याद् इति ॥ सूत्र - ६.३.४ ॥
 अर्थस्य व्यपवर्गित्वाद् एकस्यापि प्रयोगे स्याद् यथा क्रत्वन्तरेषु ॥ सूत्र - ६.३.५ ॥
 विध्यपराधे च दर्शनात् समासेः ॥ सूत्र - ६.३.६ ॥
 प्रायश्चित्तविधानाच्च च ॥ सूत्र - ६.३.७ ॥
 काम्येषु चैवम् अर्थित्वात् ॥ सूत्र - ६.३.८ ॥
 असंयोगात् तु नैव स्याद् विधेः शब्दप्रमाणत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.९ ॥
 अकर्मणि चाप्रत्यवायात् ॥ सूत्र - ६.३.१० ॥
 क्रियाणाम् आश्रितत्वाद् द्रव्यान्तरे विभागः स्यात् ॥ सूत्र - ६.३.११ ॥
 अपि वाच्यतिरेकाद् रूपशब्दाविभागाच्च च गोत्ववद् ऐककर्म्यं स्यात् नामधेयं च सत्त्ववत् ॥ सूत्र - ६.३.१२ ॥
 श्रुतिप्रमाणत्वाच्च छिष्टभावे ऽनागमो ऽन्यस्याशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.१३ ॥
 क्वचिद् विधानाच्च च ॥ सूत्र - ६.३.१४ ॥
 आगमो वा चोदनार्थविशेषात् ॥ सूत्र - ६.३.१५ ॥
 नियमार्थः क्वाचिद् विधिः ॥ सूत्र - ६.३.१६ ॥
 तन् नित्यं तच्चिकीर्षा हि ॥ सूत्र - ६.३.१७ ॥
 न देवताग्निशब्दक्रियामन्यार्थसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.३.१८ ॥
 देवतायां च तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.१९ ॥
 प्रतिषिद्धं चाविशेषणं हि तच्छ्रुतिः ॥ सूत्र - ६.३.२० ॥
 तथा स्वामिनः फलसमवायात् फलस्य कर्मयोगित्वात् ॥ सूत्र - ६.३.२१ ॥
 बहूनां तु प्रवृत्ते ऽन्यमागमयेद् अवैगुण्यात् ॥ सूत्र - ६.३.२२ ॥
 स स्वामी स्यात् संयोगात् ॥ सूत्र - ६.३.२३ ॥
 कर्मकरो वा भूतत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.२४ ॥
 तस्मिंश्च फलदर्शनात् ॥ सूत्र - ६.३.२५ ॥
 स तद्धर्मो स्यात् कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.३.२६ ॥
 सामान्यं तच्चिकीर्षा हि ॥ सूत्र - ६.३.२७ ॥
 निर्देशात् तु विकल्पे यत् प्रवृत्तम् ॥ सूत्र - ६.३.२८ ॥
 अशब्दम् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.३.२९ ॥
 नानङ्गत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.३० ॥
 वचनाच्च चान्याय्यम् अभावे तत्सामान्येन प्रतिनिधिर् अभावाद इतरस्य ॥ सूत्र - ६.३.३१ ॥
 न प्रतिनिधीं समत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.३२ ॥
 स्याच्च फुल्लिक्षणे नियतत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.३३ ॥
 न तदोप्ता हि ॥ सूत्र - ६.३.३४ ॥
 मुख्याधिगमे मुख्यम् आगमो हि तदभावात् ॥ सूत्र - ६.३.३५ ॥
 प्रवृत्ते ऽपीति चेत् ॥ सूत्र - ६.३.३६ ॥
 नानर्थकत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.३७ ॥
 द्रव्यसंस्कारविरोधे द्रव्यं तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.३८ ॥
 अर्थद्रव्यविरोधे ऽर्थो द्रव्याभावे तदुत्पत्तेर् द्रव्याणाम् अर्थशेषत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.३९ ॥
 विधिर् अप्य् एकदेशे स्यात् ॥ सूत्र - ६.३.४० ॥

अपि वार्थस्य शक्यत्वाद् एकदेशेन निर्वर्ततार्थानाम् अविभक्तत्वाद् गुणमात्रम् इतरत् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ६.३.४१ ॥

Sub Chapter 04

शेषाद् द्रव्यवदानानाशे स्यात् तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ६.४.१ ॥
 निर्देशाद् वान्यद् आगमयेत् ॥ सूत्र - ६.४.२ ॥
 अपि वा शेषभाजां स्याद् विशिष्टकारणत्वात् ॥ सूत्र - ६.४.३ ॥
 निर्देशाच्च छेषभक्षो ऽन्यैः प्रधानवत् ॥ सूत्र - ६.४.४ ॥
 सर्वैर् वा समवायात् स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.५ ॥
 निर्देशस्य गुणार्थत्वम् ॥ सूत्र - ६.४.६ ॥
 प्रधाने श्रुतिलक्षणम् ॥ सूत्र - ६.४.७ ॥
 अर्थवद् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.४.८ ॥
 न चोदनाविरोधात् ॥ सूत्र - ६.४.९ ॥
 अर्थसमवायत् प्रायश्चित्तम् एकदेशे ऽपि ॥ सूत्र - ६.४.१० ॥
 न त्व् अशेषे वैगुण्यात् तदर्थं हि ॥ सूत्र - ६.४.११ ॥
 स्याद् वा प्राप्तनिमित्तत्वाद् अतद्धर्मो नित्यसंयोगान् न हितस्य गुणार्थनानित्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.४.१२ ॥
 गुणानां च परार्थत्वाद् वचनाद् व्यपाश्रय स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.१३ ॥
 भेदार्थम् इति ॥ सूत्र - ६.४.१४ ॥
 न शेषभूतत्वात् ॥ सूत्र - ६.४.१५ ॥
 अनर्थकश्च च सर्वनाशे स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.१६ ॥
 क्षामे तु सर्वदाहे स्याद् एकदेशस्यावर्जनीयत्वात् ॥ सूत्र - ६.४.१७ ॥
 दर्शनाद् एकदेशे स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.१८ ॥
 अन्येन वैतच् छाखाद् धि कारणप्राप्तिः ॥ सूत्र - ६.४.१९ ॥
 तद्धविःशब्दान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ६.४.२० ॥
 स्याद् अन्यायत्वादिज्यागामी हविः शब्दस् तल्लिङ्गसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.४.२१ ॥
 यथाश्रुतीति चेत् ॥ सूत्र - ६.४.२२ ॥
 न तल्लक्षणत्वाद् उपपातो हि कारणम् ॥ सूत्र - ६.४.२३ ॥
 होमाभिषवभक्षणं च तद्वत् ॥ सूत्र - ६.४.२४ ॥
 उभाभ्यां वा न हि तयोर् धर्मशास्त्रम् ॥ सूत्र - ६.४.२५ ॥
 पुनर् आधेयम् ओदनवत् ॥ सूत्र - ६.४.२६ ॥
 द्रव्योत्पत्तेर् वोभयोः स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.२७ ॥
 पञ्चशरावस् तु द्रव्यश्रुतेः प्रतिनिधिः स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.२८ ॥
 चोदना वा द्रव्यदेवताविधिर् अवाच्ये हि ॥ सूत्र - ६.४.२९ ॥
 स प्रत्यामनेत् स्थानात् ॥ सूत्र - ६.४.३० ॥
 अङ्गविधिर् वा निमित्तसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.४.३१ ॥
 विश्वजित्यप्रवृत्ते भावः कर्मणि स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.३२ ॥
 निष्क्रयवादाच्च च ॥ सूत्र - ६.४.३३ ॥
 वत्ससंयोगे व्रतचोदना स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.३४ ॥
 कालो वोत्पन्नसंयोगाद् यथोक्तस्य ॥ सूत्र - ६.४.३५ ॥
 अर्थापरिमाणाच्च च ॥ सूत्र - ६.४.३६ ॥
 वत्सस् तु श्रुतिसंयोगात् तदङ्गं स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.३७ ॥
 कालस् तु स्याद् अचोदनात् ॥ सूत्र - ६.४.३८ ॥
 अनर्थकश्च च कर्मसंयोगे ॥ सूत्र - ६.४.३९ ॥
 अवचनाच्च च स्वशब्दस्य ॥ सूत्र - ६.४.४० ॥
 कालश्च चेत् सन्नयत्पक्षे तल्लिङ्गसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.४.४१ ॥
 कालार्थत्वाद् वोभयोः प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.४.४२ ॥
 प्रस्तरे शाखाश्रयणवत् ॥ सूत्र - ६.४.४३ ॥

कालविधिर् वोभयोर् विद्यामानत्वात् ॥ सूत्र - ६.४.४४ ॥
 अतत्संस्कारार्थत्वाच्च च ॥ सूत्र - ६.४.४५ ॥
 तस्माच्च च विप्रयोगे स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.४६ ॥
 उपवेपथुश्च च पक्षे स्यात् ॥ सूत्र - ६.४.४७ ॥

Sub Chapter 05

अभ्युदये कालापरधाद इज्याचोदना स्याद् यथा पञ्चशरावे ॥ सूत्र - ६.५.१ ॥
 अपनयो वा विद्यानत्वात् ॥ सूत्र - ६.५.२ ॥
 तदुपत्वाच्च च शब्दानाम् ॥ सूत्र - ६.५.३ ॥
 आतञ्चनाभ्यासस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - ६.५.४ ॥
 अपूर्वत्वाद् विधानं स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.५ ॥
 पयोदोषात् पञ्चशरावे ऽदृष्ट हीतरत् ॥ सूत्र - ६.५.६ ॥
 सान्नाय्यो ऽपि तथेति चेत् ॥ सूत्र - ६.५.७ ॥
 न तस्यादृष्टत्वाद् अविशिष्टं हि कारणम् ॥ सूत्र - ६.५.८ ॥
 लक्षणार्थाश्रुतिः ॥ सूत्र - ६.५.९ ॥
 उपांशुयार्जे ऽवचनाद् यथाप्रकृति ॥ सूत्र - ६.५.१० ॥
 अपनयो वा प्रवृत्त्या यथेतरेषाम् ॥ सूत्र - ६.५.११ ॥
 निरुप्ते स्यात् तत्संयोगात् ॥ सूत्र - ६.५.१२ ॥
 प्रवृत्ते वा प्रापणान् निमित्तस्य ॥ सूत्र - ६.५.१३ ॥
 लक्षणमात्रम् इतरत् ॥ सूत्र - ६.५.१४ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ६.५.१५ ॥
 अनिरुप्ते ऽभ्युदिते प्राकृतीभ्यो निर्वपेद् इत्य् आश्रमस्थस्य तण्डुलभूतेष्व् अपनयात् ॥ सूत्र - ६.५.१६ ॥
 व्युर्ध्वभागभ्यस् त्व् आलेखनस् तत्कारित्वाद् देवतापनयस्य ॥ सूत्र - ६.५.१७ ॥
 विनिरुप्ते न मुष्टीनाम् अपनयस् तद्गुणत्वात् ॥ सूत्र - ६.५.१८ ॥
 अप्राकृतेन हि संयोगस् तत्स्थानीयत्वात् ॥ सूत्र - ६.५.१९ ॥
 अभावाच्च चेतस्य स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.२० ॥
 सान्नाय्यसंयोगान् नासन्नानयतः स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.२१ ॥
 औषधसंयोगाद् वोभयोः ॥ सूत्र - ६.५.२२ ॥
 वैगुण्यान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ६.५.२३ ॥
 नातत्संस्कारत्वात् ॥ सूत्र - ६.५.२४ ॥
 साम्युत्थाने विश्वजित्कृते विभागसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.५.२५ ॥
 प्रवृत्ते वा प्रापणान् निमित्तस्य ॥ सूत्र - ६.५.२६ ॥
 आदेशार्थतरा श्रुतिः ॥ सूत्र - ६.५.२७ ॥
 दीक्षापरिमणे यथाकाम्यविशेषात् ॥ सूत्र - ६.५.२८ ॥
 द्वादशाहस् तु लिङ्गात् स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.२९ ॥
 पौर्णमास्याम् अनियमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - ६.५.३० ॥
 आनन्तरीयात् तु चैत्री स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.३१ ॥
 माघी वैकाशकाश्रुतेः ॥ सूत्र - ६.५.३२ ॥
 अन्या अपीति चेत् ॥ सूत्र - ६.५.३३ ॥
 न भक्तिवाद् एषा हि लोके ॥ सूत्र - ६.५.३४ ॥
 दीक्षापराधे चानुग्रहात् ॥ सूत्र - ६.५.३५ ॥
 उत्थाने चानुपरोहात् ॥ सूत्र - ६.५.३६ ॥
 अस्यां च सर्वलिङ्गानि ॥ सूत्र - ६.५.३७ ॥
 दीक्षाकालस्य शिष्टत्वाद् अतिक्रमे नियतानाम् अनुत्कर्षः प्राप्तकालत्वात् ॥ सूत्र - ६.५.३८ ॥

उत्कर्षो वा दीक्षितत्वाद् अविशिष्टं हि कारणम् ॥ सूत्र - ६.५.३९ ॥ तत्र प्रतिहोमो न विद्यते यथा पूर्वेषाम् ॥ सूत्र - ६.५.४० ॥
 कालप्राधान्याच्च च ॥ सूत्र - ६.५.४१ ॥
 प्रतिषेधाच्च चोर्ध्वम् अवभृथादेष्टे ॥ सूत्र - ६.५.४२ ॥
 प्रतिहोमश्च चेत सायम् अग्निहोत्रप्रभृतीनि ह्येतेरन् ॥ सूत्र - ६.५.४३ ॥
 प्रातस् तु षोडशनि ॥ सूत्र - ६.५.४४ ॥
 प्रायश्चित्तम् अधिकारे सर्वत्र दोषमामान्यात् ॥ सूत्र - ६.५.४५ ॥
 प्रकरणे वा शब्दहेतुत्वात् ॥ सूत्र - ६.५.४६ ॥
 अतिद्विकारश्च च ॥ सूत्र - ६.५.४७ ॥
 व्यापन्नस्याप्सु गती यद् अभोज्यम् आर्याणां तत् प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.५.४८ ॥
 विभागश्रुतेः प्रायश्चित्तं योगपथे न विद्यते ॥ सूत्र - ६.५.४९ ॥
 स्याद् वा प्राप्तनिमित्तत्वात् कालमात्रम् एकम् ॥ सूत्र - ६.५.५० ॥
 तत्र विप्रतिषेधाद् विकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.५१ ॥
 प्रयोगान्तरे वोभयानुग्रहः स्यात् ॥ सूत्र - ६.५.५२ ॥
 न चैकसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.५.५३ ॥
 पौर्वापर्ये पूर्वदौर्बल्यं प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - ६.५.५४ ॥
 यच्च उद्गाता जघन्यः स्यात् पुनर् यज्ञे सर्ववेदसं दद्याद् यथेतरस्मिन् ॥ सूत्र - ६.५.५५ ॥
 अहर्गणे यस्मिन् अपच्छेदस् तद् आवर्तत कर्म पृथक्त्वात् ॥ सूत्र - ६.५.५६ ॥

Sub Chapter 06

सन्निपाते वैगुण्यात् प्रकृतिवत् तुल्यकल्पा यजेरन् ॥ सूत्र - ६.६.१ ॥
 वचनाद् वाशिरोवत्स्यात् ॥ सूत्र - ६.६.२ ॥
 न वानारभ्यवादत्वात् ॥ सूत्र - ६.६.३ ॥
 स्याद् वा यन्त्रार्थत्वाद् औदम्बरीवत् ॥ सूत्र - ६.६.४ ॥
 न तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ६.६.५ ॥
 औदम्बरीः परार्थत्वात् कपालवत् ॥ सूत्र - ६.६.६ ॥
 अन्येनापीति चेत् ॥ सूत्र - ६.६.७ ॥
 नैकत्वात्तस्य चानधिकाराच्च छन्दस्य चाविभक्तत्वात् ॥ सूत्र - ६.६.८ ॥
 सन्निपातात् तु निमित्तविधातः स्याद् बृहदथन्तरवद् विभक्तशिष्टत्वाद् वसिष्ठनिर्वर्त्य ॥ सूत्र - ६.६.९ ॥
 अपि वा कृत्स्नसंयोगाद् अविधातः प्रतीयेत स्वामित्वेनाभिसंबन्धात् ॥ सूत्र - ६.६.१० ॥
 साम्नोः कर्मवृद्धयैकदेशेन संयोगे गुणत्वेनाभिसंबन्धस् तस्मात् तत्र विधातः स्यात् ॥ सूत्र - ६.६.११ ॥
 वचनात् तु द्विसंयोगस् तस्माद् एकस्य पाणिवत् ॥ सूत्र - ६.६.१२ ॥
 अर्थाभावात् तु नैवं स्यात् ॥ सूत्र - ६.६.१३ ॥
 अर्थानां च विभक्तत्वान् न तच्छ्रुतेन संबन्धः ॥ सूत्र - ६.६.१४ ॥
 प्राणेः प्रत्यङ्गभावाद असंबन्धः प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.६.१५ ॥
 सत्राणि सर्ववर्णामाम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ६.६.१६ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ६.६.१७ ॥
 ब्राह्मणानां वेतरयोर् आर्त्यज्यभावात् ॥ सूत्र - ६.६.१८ ॥
 वचनाद् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.६.१९ ॥
 न स्वामित्वं हि विधीयते ॥ सूत्र - ६.६.२० ॥
 गाहपते वा स्याताम् अविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ६.६.२१ ॥
 न वा कल्पविरोधात् ॥ सूत्र - ६.६.२२ ॥
 स्वामित्वाद् इतरेषाम् अहीने लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - ६.६.२३ ॥
 वासिष्ठानां वा ब्रह्मत्वानियमात् ॥ सूत्र - ६.६.२४ ॥
 सर्वेषां वा प्रतिप्रसवात् ॥ सूत्र - ६.६.२५ ॥
 विश्वामित्रस्य होत्रनियमाद् भृगुशुनकवसिष्ठानाम् अनधिकारः ॥ सूत्र - ६.६.२६ ॥
 विहारस्य प्रभुत्वाद् अनङ्गनीनाम् अपि स्यात् ॥ सूत्र - ६.६.२७ ॥
 सारस्वते च दर्शनात् ॥ सूत्र - ६.६.२८ ॥
 प्रायश्चित्तविधानाच्च च ॥ सूत्र - ६.६.२९ ॥
 साग्वनीनां वेष्टिपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ६.६.३० ॥
 स्वार्थेन च प्रयुक्तत्वात् ॥ सूत्र - ६.६.३१ ॥
 सन्निवापं च दर्शयति ॥ सूत्र - ६.६.३२ ॥
 जुह्वादीनाम् अपयुक्तत्वात् संदेहे यथाकामी प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.६.३३ ॥
 अपि वान्यानि पात्राणि साधारणानि कुर्वीन् विप्रतिषेधाच्च छान्द्रकृत्वात् ॥ सूत्र - ६.६.३४ ॥

प्रायश्चित्तम् आपदि स्यात् ॥ सूत्र - ६.६.३५ ॥

पुरुषकल्पेन विकृतौ कर्तृनियमः स्याद् यज्ञस्य तद्गुणत्वाद् अभावाद् इतरान् प्रत्येकस्मिन् अधिकारः स्यात् ॥ सूत्र - ६.६.३६ ॥
लिङ्गाच्च चेज्याविशेषवत् ॥ सूत्र - ६.६.३७ ॥
न वा संयोगपृथक्त्वाद् गुणस्येज्याप्रधानत्वाद् असंयुक्ता हि चोदना ॥ सूत्र - ६.६.३८ ॥
इज्यायां तद्गुणत्वाद् विशेषण नियमयेत् ॥ सूत्र - ६.६.३९ ॥

Sub Chapter 07

स्वदाने सर्वम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ६.७.१ ॥
यस्य वा प्रभुः स्याद् इतरस्याशक्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.२ ॥
न भूमिः स्यात् सर्वान् प्रत्यविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.३ ॥
अकार्यत्वाच्च च ततः पुनर विशेषः स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.४ ॥
नित्यत्वाच्च चानित्यैर् नास्ति संबन्धः ॥ सूत्र - ६.७.५ ॥
शुद्धश् च धर्मशास्त्रत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.६ ॥
दक्षिणाकाले यत् स्वं तत् प्रतीयेत तदानसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.७.७ ॥
अशेषत्वात् तदन्तः स्यात् कर्मणो द्रव्यसिद्धित्वात् ॥ सूत्र - ६.७.८ ॥
अपि वा शेषकर्म स्यात् कर्तोः प्रत्यक्षविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.९ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ६.७.१० ॥
अशेषं तु समञ्जसादानेन शेषकर्म स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.११ ॥
नादानस्यानित्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.१२ ॥
दीक्षासु विनिर्देशाद् अकत्वर्थेन संयोगसु तस्माद् अवरोधः स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.१३ ॥
अहर्गणे च तद्धर्मः स्यात् सर्वेषाम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ६.७.१४ ॥
द्वादशशतं वा प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - ६.७.१५ ॥
अतद्गुणत्वात् नैवं स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.१६ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च च ॥ सूत्र - ६.७.१७ ॥
विकारः सन्न उभयतो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - ६.७.१८ ॥
अधिकं वा प्रतिप्रसवात् ॥ सूत्र - ६.७.१९ ॥
अनुग्रहाच्च च पादवत् ॥ सूत्र - ६.७.२० ॥
अपरिमिते शिष्टस्य सङ्ख्याप्रतिषेधसु तच्छ्रुतिवत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.२१ ॥
कल्पान्तरं वा तुल्यवत् प्रसङ्ख्यानात् ॥ सूत्र - ६.७.२२ ॥
अनियमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - ६.७.२३ ॥
अधिकं वा स्याद् बहुर्थत्वाद् इतरेषां सन्निधानात् ॥ सूत्र - ६.७.२४ ॥
अर्थवादश् च तदर्थवत् ॥ सूत्र - ६.७.२५ ॥
परकृतिपुराकल्पं च मनुष्यधर्मः स्याद् अर्थाय ह्य अनुकीर्तनम् ॥ सूत्र - ६.७.२६ ॥
तद्युक्ते च प्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ६.७.२७ ॥
निर्देशाद् वा तद्धर्मः स्यात् पञ्चावतवत् ॥ सूत्र - ६.७.२८ ॥
विधौ तु वेदसंयोगाद् उपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.२९ ॥
अर्थवादो वा विधिषोषत्वात् तस्मान् नित्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.३० ॥
सहस्रसंवत्सरं तदायुषाम् असंभवान् मनुष्येषु ॥ सूत्र - ६.७.३१ ॥
अपि वा तदधिकारान् मनुष्यधर्मः स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.३२ ॥
नासामर्थात् ॥ सूत्र - ६.७.३३ ॥
सम्बन्धादर्शनात् ॥ सूत्र - ६.७.३४ ॥
स कुलकल्पः स्याद् इति कार्णाजिनिर् एकस्मिन् असंभवात् ॥ सूत्र - ६.७.३५ ॥
अपि वा कृत्स्नसंयोगाद् एकस्यैव प्रयोगः स्यात् ॥ सूत्र - ६.७.३६ ॥
विप्रतिषेधात् तु गुणन्यतरः स्याद् इति लावुकायनः ॥ सूत्र - ६.७.३७ ॥
संवत्सरो विचालित्वात् ॥ सूत्र - ६.७.३८ ॥
सा प्रकृतिः स्याद् अधिकारात् ॥ सूत्र - ६.७.३९ ॥
अहानि वाभिसंख्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.७.४० ॥

Sub Chapter 08

इष्टिपूर्वत्वाद् अक्रतुशेषो होमः संस्कृतेष्व अग्निषु स्याद् पूर्वं ऽप्य आधानस्य सर्वशेषत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.१ ॥
इष्टित्वे न तु संस्तवश् चतुर्हातुन् असंस्कृतेषु दर्शयति ॥ सूत्र - ६.८.२ ॥
उपदेशसु त्व अपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.३ ॥
स सर्वेषाम् अविशेषात् ॥ सूत्र - ६.८.४ ॥
अपि वा कृत्वभावाद् अनाहिताग्नेर् अशेषभूतनिर्देशः ॥ सूत्र - ६.८.५ ॥
जपो वानग्निसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.८.६ ॥
इष्टित्वेन संस्तुते होमः स्याद् अनारभ्याग्निसंयोगाद् इतरेषाम् अवाच्यत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.७ ॥
उभयोः पितृयज्ञवत् ॥ सूत्र - ६.८.८ ॥
निर्देशो वानाहिताग्नेर् अनारभ्याग्निसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.८.९ ॥
पितृयज्ञे संयुक्तस्य पुनर वचनम् ॥ सूत्र - ६.८.१० ॥
उपनयन् आदधीत होमसंयोगात् ॥ सूत्र - ६.८.११ ॥
स्थपतीष्टवल् लौकिके वा विद्याकर्मानुपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.१२ ॥
आधानं च भार्यासंयुक्तम् ॥ सूत्र - ६.८.१३ ॥
अकर्म चोर्ध्वम् आधानात् तत्समवायो हि कर्मभिः ॥ सूत्र - ६.८.१४ ॥
श्राव्यवद् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.८.१५ ॥
न श्रुतिविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ६.८.१६ ॥
सर्वार्थत्वाच्च च पुत्रार्थो न प्रयोजयेत् ॥ सूत्र - ६.८.१७ ॥
सोमपानात् तु प्रापणं द्वितीयस्य तस्माद् उपयच्छेत् ॥ सूत्र - ६.८.१८ ॥
पितृयज्ञे तु दर्शनात् प्राग् आधानात् प्रतीयेत ॥ सूत्र - ६.८.१९ ॥
स्थपतीष्टिः प्रयाजवद् अग्नयाधेयं प्रयोजयेत् तादर्थ्याच्च चापवृज्येत् ॥ सूत्र - ६.८.२० ॥
अपि वा लौकिके ऽग्नौ स्याद् आधानस्यासर्वशेषत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.२१ ॥
अवकीर्णपशुश् च तद्वा आधानस्याप्राप्तकलत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.२२ ॥
उदगयनपूर्वपक्षाहः पुण्याहेषु देवानि स्मृतिरूपान्य आर्थदर्शनात् ॥ सूत्र - ६.८.२३ ॥
अहनि च कर्मसाकल्यम् ॥ सूत्र - ६.८.२४ ॥
इतरेषु तु पित्र्याणि ॥ सूत्र - ६.८.२५ ॥
याच्नाक्रयणम् अविद्यमाने लोकवत् ॥ सूत्र - ६.८.२६ ॥
नियतं वार्थवत्वात् स्यात् ॥ सूत्र - ६.८.२७ ॥
तथा भक्षप्रेषाच्च छादनसंज्ञसहोमद्वेषम् ॥ सूत्र - ६.८.२८ ॥
अनर्थकं त्व अनित्यं स्यात् ॥ सूत्र - ६.८.२९ ॥
पशुचोदनायाम् अनियमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - ६.८.३० ॥
छागो वा मन्त्रवर्णात् ॥ सूत्र - ६.८.३१ ॥
न चोदनाविरोधात् ॥ सूत्र - ६.८.३२ ॥
आर्षयवद् इति चेत् ॥ सूत्र - ६.८.३३ ॥ न तत्र ह्य अचोदित्वात् ॥ सूत्र - ६.८.३४ ॥
नियमो वैकार्ये ह्य अर्थभेदाद् भेदः पृथग्व्येनाभिधानात् ॥ सूत्र - ६.८.३५ ॥
अनियमो वार्थान्तरत्वाद् अन्यत्वं व्यतिरेकशब्दभेदाभ्याम् ॥ सूत्र - ६.८.३६ ॥
रूपाल् लिङ्गाच्च च ॥ सूत्र - ६.८.३७ ॥
छागे न कर्माख्या रूपलिङ्गाभ्याम् ॥ सूत्र - ६.८.३८ ॥
रूपान्यत्त्वान् न जातिशब्दः स्यात् ॥ सूत्र - ६.८.३९ ॥
विकारो नौत्पत्तिकत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.४० ॥
स नैमित्तिकः पशोर गुणस्याचोदितत्वात् ॥ सूत्र - ६.८.४१ ॥
जातेर् वा तत्प्रायवचनार्थवत्त्वाभ्याम् ॥ सूत्र - ६.८.४२ ॥

Chapter 07

Sub Chapter 01

श्रुतिप्रमाणत्वाच्च छेषाणां मुख्यभेदे यथाधिकारं भावः स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.१ ॥
उत्पत्त्यर्थाविभागाद् वा सत्त्ववद् एकधर्म्यं स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.२ ॥
चोदनाशेषभावाद् वा तद्भेदाद् व्यतिरेकान् उत्पत्तेर् गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - ७.१.३ ॥
सत्त्वे लक्षणसंयोगात् सार्वत्रिकं प्रतीयेत ॥ सूत्र - ७.१.४ ॥
अविभागात् तु नैवं स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.५ ॥

द्वयर्थत्वं च विप्रतिषिद्धम् ॥ सूत्र - ७.१.६ ॥
उत्पत्तौ विध्यभावाद वा चोदनायां प्रवृत्तिः स्यात् ततश्च कर्मभेदः स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.७ ॥
यदि वाप्य अभिधानवत् सामान्यात् सर्वधर्मः स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.८ ॥
अर्थस्य त्व् अविभक्तत्वात् तथा स्याद् अभिधानेषु पूर्ववत्त्वात् प्रयोगस्य कर्मणः शब्दभाव्यत्वाद् विभागाच् छेषाणाम् अप्रवृत्तिः
स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.९ ॥
स्मृतिर् इति चेत् ॥ सूत्र - ७.१.१० ॥
न पूर्ववत्त्वात् ॥ सूत्र - ७.१.११ ॥
अर्थस्य शब्दभाव्यत्वात् प्रकरणनिबन्धनाच् छब्दाद् एवान्यत्र भावः स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.१२ ॥
सामाने पूर्ववत्त्वाद् उत्पन्नाधिकारः स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.१३ ॥
श्येनस्येति चेति ॥ सूत्र - ७.१.१४ ॥
नासन्निधानात् ॥ सूत्र - ७.१.१५ ॥
अपि वा यच् अपूर्वत्वाद् इतरदधिकार्ये ज्योतिष्टोमिकाद् विधेस् तद्वाचकं समानं स्यात् ॥ सूत्र - ७.१.१६ ॥
पञ्चसञ्चरेष्व् अर्थवादातिदेशः सन्निधानात् ॥ सूत्र - ७.१.१७ ॥
सर्वस्य वैकशब्दात् ॥ सूत्र - ७.१.१८ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ७.१.१९ ॥
विहिताग्नानान् नेति चेत् ॥ सूत्र - ७.१.२० ॥
नेतरार्थत्वात् ॥ सूत्र - ७.१.२१ ॥
एकपालैन्द्राग्नौ च तद्वत् ॥ सूत्र - ७.१.२२ ॥

एकपालानां वैश्वदेविकः प्रकृतिर् आययणे सर्वहोमापरिवृत्तिदर्शनाद् अवभृथे च सकृद् द्रव्यवानस्य वचनात् ॥ सूत्र - ७.१.२३ ॥

Sub Chapter 02

साम्नो ऽभिधानशब्देन प्रवृत्तिः स्याद् यथाशिष्टम् ॥ सूत्र - ७.२.१ ॥
शब्दैस् त्व् अर्थविधित्वाद् अर्थान्तरे ऽप्रवृत्तिः स्यात् पृथग्भावात् क्रियाया ह्य अभिसम्बन्धः ॥ सूत्र - ७.२.२ ॥
स्वार्थे वा स्यात् प्रयोजनं क्रियायास् तदङ्गभावेनोपदिश्येरन् ॥ सूत्र - ७.२.३ ॥
शब्दमात्रम् इति चेत् ॥ सूत्र - ७.२.४ ॥
नीत्पत्तिकत्वात् ॥ सूत्र - ७.२.५ ॥
शास्त्रं चैवम् अनर्थकं स्यात् ॥ सूत्र - ७.२.६ ॥
स्वरस्येति चेत् ॥ सूत्र - ७.२.७ ॥
नार्थोभावाच् पुनरे असंबन्धः ॥ सूत्र - ७.२.८ ॥
स्वरस् तूत्पत्तिषु स्यान् मात्रावर्णाविभक्तत्वात् ॥ सूत्र - ७.२.९ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ७.२.१० ॥
अश्रुतेस् तु विकारस्योत्तरासु यथाश्रुति ॥ सूत्र - ७.२.११ ॥
शब्दानां चासामञ्जस्यम् ॥ सूत्र - ७.२.१२ ॥
अपि तु कर्मशब्दः स्याद् भावो ऽर्थः प्रसिद्धग्रहणत्वाद् विकारो ह्य् अविशिष्टो ऽन्यैः ॥ सूत्र - ७.२.१३ ॥
अद्रव्यं चापि दृश्यते ॥ सूत्र - ७.२.१४ ॥
तस्य च क्रिया ग्रहणार्था नानार्थेषु विरूपित्वाद् अर्थो ह्य् आसामलौकिको विधानात् ॥ सूत्र - ७.२.१५ ॥
तस्मिन् संभावित्वेऽपि स्वर्य विकारपृथक्त्वात् ॥ सूत्र - ७.२.१६ ॥
योनिशस्याश्च तत्त्ववद् इतराभिर विधीयन्ते ॥ सूत्र - ७.२.१७ ॥
अयोनौ चापि दृश्यते ऽतथायोनौ ॥ सूत्र - ७.२.१८ ॥
ऐकार्थ्यं नास्ति वैरूप्यम् इति चेत् ॥ सूत्र - ७.२.१९ ॥
स्याद् अर्थान्तरेष्व् अनिष्पत्तेर् यथा पाके ॥ सूत्र - ७.२.२० ॥
शब्दानां च सामञ्जस्यं ॥ सूत्र - ७.२.२१ ॥

Sub Chapter 03

उक्तं क्रियाभिधानं तच्छ्रुताच् अन्यत्र विधिप्रदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ७.३.१ ॥
अपूर्व वापि भागित्वात् ॥ सूत्र - ७.३.२ ॥
नाम्नस् त्व् औत्पत्तिकत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.३ ॥
प्रत्यक्षाद् गुणसंयोगात् क्रियाभिधानं स्यात् तदभावे ऽप्रसिद्धं स्यात् ॥ सूत्र - ७.३.४ ॥
अपि वा सत्रकर्मणि गुणार्थेणा श्रुतिः स्यात् ॥ सूत्र - ७.३.५ ॥
विश्वजिते सर्वपुष्टे तत्पूर्वकत्वाच् ज्योतिष्टोमिकानि पृष्ठान्य् अस्ति च पृष्ठशब्दः ॥ सूत्र - ७.३.६ ॥
षडहाद् वा तत्र हि चोदना ॥ सूत्र - ७.३.७ ॥
लिङ्गाच् च ॥ सूत्र - ७.३.८ ॥
उत्पन्नाधिकारो ज्योतिष्टोमः ॥ सूत्र - ७.३.९ ॥
द्वयोर् विधिर् इति चेत् ॥ सूत्र - ७.३.१० ॥
न व्यर्थत्वात् सर्वशब्दस्य ॥ सूत्र - ७.३.११ ॥
तथावभृथः सोमात् ॥ सूत्र - ७.३.१२ ॥
प्रकृतेर् इति चेत् ॥ सूत्र - ७.३.१३ ॥
न भक्तित्वात् ॥ सूत्र - ७.३.१४ ॥
लिङ्गदर्शनाच् च ॥ सूत्र - ७.३.१५ ॥
द्रव्यादेशे तद्द्रव्यः श्रुतिसंयोगात् पुरोडाशस् त्व् अनादेशे तत्प्रकृतित्वात् ॥ सूत्र - ७.३.१६ ॥
गुणविधिस तु न गृह्येयात् समत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.१७ ॥
निर्मन्थ्यादिषु चैवम् ॥ सूत्र - ७.३.१८ ॥
प्रणयनं तु सौमिकम् अवाच्यं हीतरत् ॥ सूत्र - ७.३.१९ ॥
उत्तरवेदिप्रतिषेधश्च तद्वत् ॥ सूत्र - ७.३.२० ॥
प्राकृतं वानामत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.२१ ॥
परिसङ्ख्यर्थं श्रवणं गुणार्थवादा वा ॥ सूत्र - ७.३.२२ ॥
प्रथमोत्तमयोः प्रणयनमन्तरवेदिप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ७.३.२३ ॥
मध्यमयोर वा गत्यर्थवादात् ॥ सूत्र - ७.३.२४ ॥
औत्तरवेदिको ऽनारभ्यवादप्रतिषेधः ॥ सूत्र - ७.३.२५ ॥
स्वरसामैककपालामिक्षं च लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ७.३.२६ ॥
चोदनासामान्याद् वा ॥ सूत्र - ७.३.२७ ॥
कर्मजे कर्म यूपवत् ॥ सूत्र - ७.३.२८ ॥
रूपं वाशेषभूतत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.२९ ॥
विशये लौकिकः स्यात् सर्वाथत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.३० ॥
न वैदिकम् अर्थनिर्देशात् ॥ सूत्र - ७.३.३१ ॥
तथोत्पत्तिर् इतरेषां समत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.३२ ॥
संस्कृतं स्यात् तच्छब्दत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.३३ ॥
भक्त्या वायजशेषत्वाद् गुणानाम् अभिधानत्वात् ॥ सूत्र - ७.३.३४ ॥
कर्मणः पृष्ठशब्दः स्यात् तथाभूतोपदेशात् ॥ सूत्र - ७.३.३५ ॥
अभिधानोपदेशाद् वा विप्रतिषेधाद् द्रव्येषु पृष्ठशब्दः स्यात् ॥ सूत्र - ७.३.३६ ॥

Sub Chapter 04

इतिकर्तव्यता विधेर यजतेः पूर्ववत्त्वम् ॥ सूत्र - ७.४.१ ॥
स लौकिकः स्याद् दृष्टप्रवृत्तित्वात् ॥ सूत्र - ७.४.२ ॥
वचनात् तु ततो ऽन्यत्वम् ॥ सूत्र - ७.४.३ ॥
लिङ्गेन वा नियम्येत लिङ्गस्य तद्गुणत्वात् ॥ सूत्र - ७.४.४ ॥
अपि वान्यायपूर्वत्वाद् यत्र नित्यानुवादवचनानि स्युः ॥ सूत्र - ७.४.५ ॥
मिथो विप्रतिषेधाच् च गुणानां यथार्थतत्पत्ता स्यात् ॥ सूत्र - ७.४.६ ॥
भागित्वात् तु नियम्येत गुणानाम् अभिधानत्वात् सम्बन्धाद् अभिधानवद् यथा धेनुः किशोरेण ॥ सूत्र - ७.४.७ ॥
उत्पत्तीनां समत्वाद् वा यथाधिकारं भावः स्यात् ॥ सूत्र - ७.४.८ ॥
उत्पत्तिशेषवचनं च विप्रतिषिद्धम् एकस्मिन् ॥ सूत्र - ७.४.९ ॥
विध्यन्तो वा प्रकृतिवच् चोदनायां प्रवर्तते तथा हि लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - ७.४.१० ॥
लिङ्गहेतुत्वाद् अलिङ्गे लौकिकं स्यात् ॥ सूत्र - ७.४.११ ॥
लिङ्गस्य पूर्ववत्त्वाच् चोदनाशब्दसामान्याद् एकेनापि निरूप्येत यथा स्थालीपुलाकेन ॥ सूत्र - ७.४.१२ ॥
द्वादशाहिकम् अहर्गणे तत्प्रकृतित्वाद् ऐकाहिकम् अधिकारमात् तदाख्यं स्याद् एकाहवत् ॥ सूत्र - ७.४.१३ ॥
लिङ्गाच् च ॥ सूत्र - ७.४.१४ ॥
न वा कृत्वभिधानाद् अधिकानाम् अशब्दत्वम् ॥ सूत्र - ७.४.१५ ॥
लिङ्गं संघातधर्मः स्यात् तदर्थोपपत्तेर् द्रव्यवत् ॥ सूत्र - ७.४.१६ ॥

Chapter 08

Sub Chapter 01

न वार्थधर्मत्वात् संघातस्य गुणत्वात् ॥ सूत्र - ७.४.१७ ॥
अर्थापत्तेर द्रव्येषु धर्मनाभः स्यात् ॥ सूत्र - ७.४.१८ ॥
प्रवृत्त्या नियतस्य लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - ७.४.१९ ॥
विहारदर्शनं विशिष्टस्यानारभ्यवादानां प्रकृत्यर्थतयात् ॥ सूत्र - ७.४.२० ॥

अथ विशेषलक्षणम् ॥ सूत्र - ८.१.१ ॥
यस्य लिङ्गमर्थसंयोगादभिधानवत् ॥ सूत्र - ८.१.२ ॥
प्रवृत्तिवादिष्टेः सोमे प्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.३ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ८.१.४ ॥
कृत्स्नविधानाद्वाप्येत्वम् ॥ सूत्र - ८.१.५ ॥
स्रुगभिधारणाभावस्य च नित्यानुवादात् ॥ सूत्र - ८.१.६ ॥
विधिरिति चेत् ॥ सूत्र - ८.१.७ ॥
न वाक्यशेषत्वात् ॥ सूत्र - ८.१.८ ॥
शङ्कतेचानुपोषणात् ॥ सूत्र - ८.१.९ ॥
दर्शनमैष्टिकानां स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.१० ॥
इष्टिषु दर्शपूर्णमासयोः प्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.११ ॥
पशौ च लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - ८.१.१२ ॥
दैक्षस्य चेतरेषु ॥ सूत्र - ८.१.१३ ॥
एकादशितेषु सौत्यस्य द्वैरशनस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - ८.१.१४ ॥
तत्प्रवृत्तिगणेषु स्यात्प्रतिपशु सुपदर्शनात् ॥ सूत्र - ८.१.१५ ॥
अव्यक्तासु तु सोमस्य ॥ सूत्र - ८.१.१६ ॥
गणेषु द्वादशाहस्य ॥ सूत्र - ८.१.१७ ॥
गव्यस्य च तदादिषु ॥ सूत्र - ८.१.१८ ॥
निकायिनां च पूर्वस्योत्तरेषु प्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.१९ ॥
कर्मणस्त्वप्रवृत्तिवात्फलनियमकर्तुं समुदायस्यानन्वयस्तद्वन्धनत्वात् ॥ सूत्र - ८.१.२० ॥
प्रवृत्तौ चापि तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - ८.१.२१ ॥
अश्रुतिवाच्च ॥ सूत्र - ८.१.२२ ॥
गुणकामेष्वश्रुतित्वात्प्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.२३ ॥
निवृत्तिर्वा कर्मभेगात् ॥ सूत्र - ८.१.२४ ॥
अपि वातद्विकारत्वात्कृत्वर्थत्वात्प्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.२५ ॥
एककर्मणि विकल्पो ऽविभागो हि चोदनैकत्वात् ॥ सूत्र - ८.१.२६ ॥
लिङ्गसाधारण्यादिकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.२७ ॥
एकाध्याद्वा नियम्येत पूर्ववत्वाधिकारो हि ॥ सूत्र - ८.१.२८ ॥
अश्रुतिवान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ८.१.२९ ॥
स्याल्लिङ्गभावात् ॥ सूत्र - ८.१.३० ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ८.१.३१ ॥
विप्रतिपत्तौ हविषा नियम्येत कर्मणस्तदुपाख्यत्वात् ॥ सूत्र - ८.१.३२ ॥
तेन च कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - ८.१.३३ ॥
गुणत्वेनदेवताश्रुतिः ॥ सूत्र - ८.१.३४ ॥
हिरण्यमाज्यधर्मस्तेजस्त्वात् ॥ सूत्र - ८.१.३५ ॥
धर्मानुग्रहाच्च ॥ सूत्र - ८.१.३६ ॥
औषधं वा विशदत्वात् ॥ सूत्र - ८.१.३७ ॥
चरुशब्दाच्च ॥ सूत्र - ८.१.३८ ॥
तस्मिंश्च श्रपणश्रुतेः ॥ सूत्र - ८.१.३९ ॥
मधुदके द्रव्यसामान्यात्पयोविकारः स्यात् ॥ सूत्र - ८.१.४० ॥
आज्यं वा वर्णसामान्यात् ॥ सूत्र - ८.१.४१ ॥
धर्मानुग्रहाच्च ॥ सूत्र - ८.१.४२ ॥
पूर्वस्य चाविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ८.१.४३ ॥

Sub Chapter 02

वाजिने सोमपूर्वत्वं सौत्रामण्याञ्च ग्रहेषु ताच्छब्द्यात् ॥ सूत्र - ८.२.१ ॥
अनुवष्टकारच्च ॥ सूत्र - ८.२.२ ॥
समुपहृत्य भक्षणाच्च ॥ सूत्र - ८.२.३ ॥
क्रयणश्रपणपुरोरुगुपयामग्रहणासादनवासोपनहनञ्च तद्वत् ॥ सूत्र - ८.२.४ ॥
हविषा वा नियम्येत तद्विकारत्वात् ॥ सूत्र - ८.२.५ ॥
प्रशंसा सोमशब्दः ॥ सूत्र - ८.२.६ ॥
वचनानीतराणि ॥ सूत्र - ८.२.७ ॥
व्यपदेशश्च तद्वत् ॥ सूत्र - ८.२.८ ॥
पशुपुरोडाशस्य च लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - ८.२.९ ॥
पशुः पुरोडाशविकारः स्यादेवतासामान्यात् ॥ सूत्र - ८.२.१० ॥
प्रोक्षणातच्च ॥ सूत्र - ८.२.११ ॥
पर्यग्निकरणाच्च ॥ सूत्र - ८.२.१२ ॥
सान्नाय्यं वा तत्प्रभवत्वात् ॥ सूत्र - ८.२.१३ ॥
तस्य च पात्रदर्शनात् ॥ सूत्र - ८.२.१४ ॥
दध्नः स्यान्मूर्तिसामान्यात् ॥ सूत्र - ८.२.१५ ॥
पयो वा कालसामान्यात् ॥ सूत्र - ८.२.१६ ॥
पश्वानन्तर्यात् ॥ सूत्र - ८.२.१७ ॥
द्रवत्वं चाविशिष्टम् ॥ सूत्र - ८.२.१८ ॥
आमिक्षौभयभाव्यत्वादभयविकारः स्यात् ॥ सूत्र - ८.२.१९ ॥
एकं वा चोदनैकत्वात् ॥ सूत्र - ८.२.२० ॥
दधिसंघातसामान्यात् ॥ सूत्र - ८.२.२१ ॥
पयो वा तत्प्रधानत्वाल्लोकवदध्नस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ८.२.२२ ॥
धर्मानुग्रहाच्च ॥ सूत्र - ८.२.२३ ॥
सत्रमहीनश्च द्वादशाहस्तस्योभयथा प्रवृत्तिरैककर्म्यात् ॥ सूत्र - ८.२.२४ ॥
अपि वा यजतिश्रुतेरहीनभूतप्रवृत्तिः स्यात्प्रकृत्या तुल्य शब्दत्वात् ॥ सूत्र - ८.२.२५ ॥
द्विरात्रादीनामैकादशरात्रादहीनत्वं यजतिचोदनात् ॥ सूत्र - ८.२.२६ ॥
त्रयोदशरात्रादिषु सत्रभूतस्तेष्वासनोपायिचोदनात् ॥ सूत्र - ८.२.२७ ॥
लिङ्गाच्च ॥ सूत्र - ८.२.२८ ॥
अन्यतरतो ऽतिरात्रत्वात् पञ्चदशरात्रस्याहीनत्वं कुण्डगयिनामयनस्य च चद्रूतेष्वह्नत्वं कुण्डगयिनामयनस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - ८.२.२९ ॥
अहीनवचनाच्च ॥ सूत्र - ८.२.३० ॥
सत्रे वोपायिचोदनात् ॥ सूत्र - ८.२.३१ ॥
सत्रलिङ्गञ्चदर्शयति ॥ सूत्र - ८.२.३२ ॥

Sub Chapter 03

हविर्गणे परमृतरस्य देशसामान्यात् ॥ सूत्र - ८.३.१ ॥
देवतया वा नियम्येतशब्दत्वादितरस्याश्रुतिवात् ॥ सूत्र - ८.३.२ ॥
गणचोदनानां यस्य लिङ्गं तदावृत्तिः प्रतीयेताग्नैयवत् ॥ सूत्र - ८.३.३ ॥
नानाहानि वा संघातत्वात्प्रवृत्तिलिङ्गेन चोदनात् ॥ सूत्र - ८.३.४ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ८.३.५ ॥
कालाभ्यासे ऽपि बादरिः कर्मभेदात् ॥ सूत्र - ८.३.६ ॥
तदावृत्तिं तु जैमिनिरह्णामप्रत्यक्षसंख्यत्वात् ॥ सूत्र - ८.३.७ ॥
संस्थागणेषु तदभ्यासः प्रतीयेत कृतलक्षणग्रहणात् ॥ सूत्र - ८.३.८ ॥
अधिकादाद्वा प्रकृतिस्तस्तद्विशिष्टा स्यादभिधानस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ८.३.९ ॥
गणान्दुपचयस्तत्प्रकृतिवात् ॥ सूत्र - ८.३.१० ॥
एकाहाद्वा तेषां समत्वात्स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.११ ॥
गायत्रीषु प्राकृतीनामवच्छेदः प्रकृत्याधिकारात्संख्या त्वादग्निष्टोमवदव्यतिरेकात्तादाख्यत्वम् ॥ सूत्र - ८.३.१२ ॥

तन्निव्यवच्च प्रथक्सतीषु तदचनम् ॥ सूत्र - ८.३.१३ ॥
न विशती दशेति चेत् ॥ सूत्र - ८.३.१४ ॥
ऐकसंख्यमेव स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.१४ ॥
गुणाद्वाद्रव्यशब्दः स्यादसर्वविषयत्वात् ॥ सूत्र - ८.३.१६ ॥
गोत्यच्च समन्वयः ॥ सूत्र - ८.३.१७ ॥
संख्यायाश्च शब्दत्वात् ॥ सूत्र - ८.३.१८ ॥
इतरस्याश्रुतिव्याच्च ॥ सूत्र - ८.३.१९ ॥
द्रव्यान्तरे ऽनिवेशाद्व्यत्ययोपेक्षितः स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.२० ॥
अशास्त्रलक्षमत्वाच्च ॥ सूत्र - ८.३.२१ ॥
उत्पत्तिनामधेयत्वाद्गतया पृथक्सतीषु स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.२२ ॥
वचनमिति चेत् ॥ सूत्र - ८.३.२३ ॥
यावदुक्तम् ॥ सूत्र - ८.३.२४ ॥
अपूर्वं च विकल्पः स्याद्यदि संख्याविधानम् ॥ सूत्र - ८.३.२५ ॥
ऋगुणात्वान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ८.३.२६ ॥
तथा पूर्ववति स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.२७ ॥
गुणावेशश्च सर्वत्र ॥ सूत्र - ८.३.२८ ॥
निष्पन्नग्रहणान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ८.३.२९ ॥
तथेहापिस्यात् ॥ सूत्र - ८.३.३० ॥
यदि वाविशये नियमः प्रकृत्युपबन्धाच्छरेष्वपि प्रसिद्धः स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.३१ ॥
द्रष्टः प्रयोग इति चेत् ॥ सूत्र - ८.३.३२ ॥
तथा शरेष्वपि ॥ सूत्र - ८.३.३३ ॥
भतयेति चेत् ॥ सूत्र - ८.३.३४ ॥
तथेतरस्मिन् ॥ सूत्र - ८.३.३५ ॥
अर्थस्य चासमासत्त्वान्न तासामेकदेशे स्यात् ॥ सूत्र - ८.३.३६ ॥

Sub Chapter 04

दर्विहोमो यज्ञाभिधानं होमसंयोगात् ॥ सूत्र - ८.४.१ ॥
स लौकिकानां स्यात्कर्तृस्तदाख्यत्वात् ॥ सूत्र - ८.४.२ ॥
सर्वेषां वा दर्शनाद्वास्तुहोमे ॥ सूत्र - ८.४.३ ॥
जुहोतिचोदनानां वा तत्संयोगात् ॥ सूत्र - ८.४.४ ॥
द्रव्योपदेशाद्वा गुणाभिधानं स्यात् ॥ सूत्र - ८.४.५ ॥
न लौकिकानामाचारग्रहणत्वाच्छब्दवतां चान्यार्थविधानात् ॥ सूत्र - ८.४.६ ॥
दर्शनाच्चान्यपात्रस्य ॥ सूत्र - ८.४.७ ॥
तथाग्निहविषोः ॥ सूत्र - ८.४.८ ॥
उक्तार्थसम्बन्धः ॥ सूत्र - ८.४.९ ॥
तस्मिन्सोमः प्रवर्तताव्यक्तत्वात् ॥ सूत्र - ८.४.१० ॥
न वा स्वाहाकारेण संयोगाद्वाषट्कारस्य च निर्देशान्त्रेतेन विप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ८.४.११ ॥
शब्दान्तरत्वात् ॥ सूत्र - ८.४.१२ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ८.४.१३ ॥
उत्तरार्थस्तु स्वाहाकारो यथा सासदर्थं तत्राविप्रतिषिद्धा पुनः प्रवृत्तिलिङ्गदर्शनात्प्रशुवत् ॥ सूत्र - ८.४.१४ ॥
अनुत्तरार्थोवाऽथवत्त्वादानर्थक्याद्धि प्राकृतस्योपरोधः स्यात् ॥ सूत्र - ८.४.१५ ॥
न प्रकृतावपीति चेत् ॥ सूत्र - ८.४.१६ ॥
उक्तं समवाये पारदौर्बल्यम् ॥ सूत्र - ८.४.१७ ॥
तच्चोदना वेष्टेः प्रवृत्तिवद्भिः स्यात् ॥ सूत्र - ८.४.१८ ॥
शब्दसान्ध्योच्च ॥ सूत्र - ८.४.१९ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ८.४.२० ॥
तत्राभावस्य हेतुत्वाद्गुणार्थस्याददर्शनम् ॥ सूत्र - ८.४.२१ ॥
विधिरिति चेत् ॥ सूत्र - ८.४.२२ ॥
न वाक्यशेषत्वाद्गुणार्थं च समाधानं नानात्वेनोपपद्यते ॥ सूत्र - ८.४.२३ ॥
येषां वापरयोर्होमस्तेषां स्यादविरोधात् ॥ सूत्र - ८.४.२४ ॥
तत्रौषधानि चोद्यन्ते तानि स्थानेन गम्येरन् ॥ सूत्र - ८.४.२५ ॥
लिङ्गाद्वा शेषहोमयोः ॥ सूत्र - ८.४.२६ ॥
प्रतिपति तु ते भवतस्तस्मादताद्विकारत्वम् ॥ सूत्र - ८.४.२७ ॥

सन्निपाते विरोधिनामप्रवृत्तिः प्रतीयेत विध्युत्पत्तिव्यवस्थानादर्थस्यापरिणघत्वाद्वाचनाद् अतिदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ८.४.१८ ॥

Chapter 09

Sub Chapter 01

यज्ञकर्म प्रधानं तद्धि चोदनाभूतं तस्य द्रव्येषु संस्कारस्तत्प्रयुक्तस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.१ ॥
संस्कारे युज्यमानानां तादर्थ्योत्तत्प्रयुक्तं स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.२ ॥
तेन त्वर्थेन यज्ञस्य संयोगाद्धर्मसम्बन्धस्तस्माद्यज्ञ प्रयुक्तं स्यात्संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.३ ॥
फलदेवतयोश्च ॥ सूत्र - ९.१.४ ॥
न चोदनाती हि तादृण्यम् ॥ सूत्र - ९.१.५ ॥
देवता वा प्रयोजयेदतिथिवद्भोजनस्यतदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.६ ॥
अर्थापत्याच ॥ सूत्र - ९.१.७ ॥
ततश्च तेन सम्बन्धः ॥ सूत्र - ९.१.८ ॥
अपि वा शब्दपूर्वत्वाद्यज्ञकर्म प्रधानं स्याद्गुणत्वे देवताश्रुतिः ॥ सूत्र - ९.१.९ ॥
अतिथौ तत्प्रधानत्वमभावः कर्मणि स्यात्तस्य प्रीतिप्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.१० ॥
द्रव्यसंख्याहितुसमुदायं वा श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - ९.१.११ ॥
अर्थकारिते च द्रव्येण न व्यवस्था स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.१२ ॥
अर्थो वा स्यात्प्रयोजनमितरेषामचोदनातस्य च गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.१३ ॥
अपूर्वत्वादव्यवस्था स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.१४ ॥
तत्प्रयुक्तत्वे च धर्मस्य सर्वविषयत्वम् ॥ सूत्र - ९.१.१५ ॥
तद्यक्तयेति चेत् ॥ सूत्र - ९.१.१६ ॥
नाश्रुतिव्यात् ॥ सूत्र - ९.१.१७ ॥
अधिकारादिति चेत् ॥ सूत्र - ९.१.१८ ॥
तुल्येषु नाधिकारः स्यादचोदितश्च सम्बन्धः पृथक्सत्तां यज्ञार्थेनाभिसम्बन्धस्तस्माद्यज्ञप्रयोजनम् ॥ सूत्र - ९.१.१९ ॥
देशवद्भूमिप्राप्तत्वं तेषां स्यात्पुतिनिर्देशातस्य च तत्रभावात् ॥ सूत्र - ९.१.२० ॥
यज्ञस्य वा तत्संयोगात् ॥ सूत्र - ९.१.२१ ॥
अनुवादश्च तदर्थवत् ॥ सूत्र - ९.१.२२ ॥
प्रणीतादि तथेति चेत् ॥ सूत्र - ९.१.२३ ॥
न यज्ञस्याश्रुतिव्यात् ॥ सूत्र - ९.१.२४ ॥
तद्देशानां वा संघातस्यचोदितत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.२५ ॥
अग्निधर्मः प्रतिष्ठकं संघातात्पौर्णमासीवत् ॥ सूत्र - ९.१.२६ ॥
अग्नेर्वा स्यादद्रव्यैकत्वादितरासां तदर्थं त्वात् ॥ सूत्र - ९.१.२७ ॥
चोदनासमुदायात् पौर्ण मास्यां तथा स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.२८ ॥
पत्नीसंयोजनान्त्यं सर्वेषामविशेषात् ॥ सूत्र - ९.१.२९ ॥
लिङ्गाद्वा प्रागुत्तमात् ॥ सूत्र - ९.१.३० ॥
अनुवादो वा दोक्षा यथा नक्तं संस्थापनस्य ॥ सूत्र - ९.१.३१ ॥
स्याद्धानारभ्य विधानादन्ते लिङ्ग विरोधात् ॥ सूत्र - ९.१.३२ ॥
अभ्यासः सामिधेनीनां प्राथम्यात्स्थानधर्मः स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.३३ ॥
इष्ट्यावृत्तौ प्रयाजवदावर्ततास्मभ्योऽपि ॥ सूत्र - ९.१.३४ ॥
सकृद्धारम्भसंयोगादेकः पुनरारम्भो यावज्जीवप्रयोगात् ॥ सूत्र - ९.१.३५ ॥
अर्थाभिधानसंयोगान्मन्त्रेषु शेषभावः स्यात्तत्राचोदितमप्राप्तं चोदिताभिधानात् ॥ सूत्र - ९.१.३६ ॥
ततश्चावचनन्तेषामितरार्थं प्रयुज्यते ॥ सूत्र - ९.१.३७ ॥
गुणशब्दस्तथेति चेत् ॥ सूत्र - ९.१.३८ ॥
नसमवायात् ॥ सूत्र - ९.१.३९ ॥
चोदिते तु परार्थत्वाद्धिषदविकारः स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.४० ॥

विकारस्तत्प्रधाने स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.४१ ॥
 असंयोगात्तदर्थेषु तद्विशिष्टं प्रतीयेत ॥ सूत्र - ९.१.४२ ॥
 कर्माभावादेवमिति चेत् ॥ सूत्र - ९.१.४३ ॥
 न पर्येत्यात् ॥ सूत्र - ९.१.४४ ॥
 लिङ्गविशेषनिर्देशात्सामान्यविधानेष्वाप्राप्ता सारस्वती स्वीत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.४५ ॥
 पञ्चविधानाद्वा तद्वि चोदनाभूतं पञ्चविषयं पुनः पशुत्वम् ॥ सूत्र - ९.१.४६ ॥
 विशेषो वा तदर्थनिर्देशात् ॥ सूत्र - ९.१.४७ ॥
 पशुत्वं चैकशब्दात् ॥ सूत्र - ९.१.४८ ॥
 यथोक्तं वा सन्निधानात् ॥ सूत्र - ९.१.४९ ॥
 आम्नातादन्यदधिकारे वचनाद्विकारः स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.५० ॥
 द्वेधा वा तुल्यहेतुत्वात्सामान्यादिकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.५१ ॥
 उपदेशाच्च साम्नः ॥ सूत्र - ९.१.५२ ॥
 नियमो वा श्रुतिविशेषादितरत्सासदश्यवत् ॥ सूत्र - ९.१.५३ ॥
 अगणाच्छब्दान्यत्वे तथाभूतोपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ९.१.५४ ॥
 यत्स्थाने वा तद्गतिः स्यात्पदान्यत्वप्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.५५ ॥
 गानसंयोगाच्च ॥ सूत्र - ९.१.५६ ॥
 वचनमिति चेत् ॥ सूत्र - ९.१.५७ ॥
 न तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - ९.१.५८ ॥

Sub Chapter 02

सामानि मन्त्रमेकं स्मृत्युपदेशाभ्याम् ॥ सूत्र - ९.२.१ ॥
 तदुक्तदोषम् ॥ सूत्र - ९.१.२ ॥
 कर्म वा विधिलक्षणम् ॥ सूत्र - ९.२.३ ॥
 तादृग्द्रव्यं वचनात्पाकयजनवत् ॥ सूत्र - ९.२.४ ॥
 तत्रैवविपतिपिद्धो द्रव्यान्तरे व्यतिरेतकः प्रदेशश्च ॥ सूत्र - ९.२.५ ॥
 शब्दार्थत्वात्तुनैवं स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.६ ॥
 परार्थत्वाच्च शब्दानाम् ॥ सूत्र - ९.२.७ ॥
 असम्बन्धश्च कर्मणा शब्दयोः पृथगर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.८ ॥
 संस्काराभाप्रकरणे ऽग्निवत्स्यात्प्रयुक्तत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.९ ॥
 अकार्यत्वाच्च शब्दानामप्रयोगः प्रतीयेत ॥ सूत्र - ९.२.१० ॥
 आश्रितत्वाच्च ॥ सूत्र - ९.२.११ ॥
 प्रयुज्यत इति चेत् ॥ सूत्र - ९.२.१२ ॥
 ग्रहणार्थं प्रयुज्येत ॥ सूत्र - ९.२.१३ ॥
 तुचं स्याच्छ्रुतिनिर्देशात् ॥ सूत्र - ९.२.१४ ॥
 शब्दार्थत्वाद्विकारस्य ॥ सूत्र - ९.२.१५ ॥
 दर्शयति च ॥ सूत्र - ९.२.१६ ॥
 वाक्यानां तु विभक्तत्वात्प्रतिशब्दं समाप्तिः स्यात्संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.१७ ॥
 तथा चान्यार्थं दर्शनम् ॥ सूत्र - ९.२.१८ ॥
 अनवानोपदेशश्च तद्वत् ॥ सूत्र - ९.२.१९ ॥
 अभ्यासेनेतरा श्रुतिः ॥ सूत्र - ९.२.२० ॥
 तदभ्यासः समासु स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.२१ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ९.२.२२ ॥
 नैमित्तिकं तत्तरात्त्वमानन्तर्गतप्रतीयेत ॥ सूत्र - ९.२.२३ ॥
 ऐकार्थ्याच्च तदभ्यासः ॥ सूत्र - ९.२.२४ ॥
 प्रागाधिकं तु ॥ सूत्र - ९.२.२५ ॥
 प्रगाथे च ॥ सूत्र - ९.२.२७ ॥
 लिङ्गदर्शनाव्यतिरेतकाच्च ॥ सूत्र - ९.२.२८ ॥
 अर्थैकत्वाद्विकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.२९ ॥
 अर्थैकत्वाद्विकल्पः स्यात्सामयोस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.३० ॥
 वचनाद्विनियोगः स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.३१ ॥
 सामप्रदेशे विकारस्तदपेक्षः स्याच्छास्त्रकृत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.३२ ॥
 वर्णं तु वादरिण्याद्द्रव्यं द्रव्यप्यतिरेकात् ॥ सूत्र - ९.२.३३ ॥
 स्तोमस्यैकं द्रव्यान्तरे निवृत्तिर्भूयवत् ॥ सूत्र - ९.२.३४ ॥
 सर्वातिदेशस्तु सामान्याल्लोकवद्विकारः स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.३५ ॥
 अन्वयञ्चापि दर्शयति ॥ सूत्र - ९.२.३६ ॥
 निवृत्तिर्वारऽथलोपात् ॥ सूत्र - ९.२.३७ ॥
 अन्वयोपार्थवादः स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.३८ ॥
 अधिकञ्च विवर्णञ्च जैमिनिः स्तोमशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.३९ ॥
 धर्मस्यार्थकृत्त्वादद्रव्यगुणविकारव्यतिक्रमप्रतिषेधे चोजनानुबन्धः समवायात् ॥ सूत्र - ९.२.४० ॥
 तदुत्पत्तेस्तु निष्ठतिस्तत्कृतत्वात्स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.४१ ॥
 अवेशयेन्नवार्थवत्त्वासंस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.४२ ॥
 आख्या चैवं तदावेशाद्विकृतौ स्यादपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.४३ ॥
 परार्थेन त्वर्थसामान्यं संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.४४ ॥
 क्रियेन्नवार्थनिवृत्तेः ॥ सूत्र - ९.२.४५ ॥
 एकार्थत्वाद्विभागः स्यात् ॥ सूत्र - ९.२.४६ ॥
 निर्देशाद्वा व्यवतिष्ठेत् ॥ सूत्र - ९.२.४७ ॥
 अप्राकृते तद्विकाराद्विरोधावतिष्ठेत् ॥ सूत्र - ९.२.४८ ॥
 उभयसाम्नि चैवमकार्यापतेः ॥ सूत्र - ९.२.४९ ॥
 स्वायेत्वाद्वा व्यवस्था स्यात्प्रकृतित्वत् ॥ सूत्र - ९.२.५० ॥
 पार्वणहोमयोस्तवप्रवृत्तिः समुदायार्थसंयोगात्तगभीज्याहि ॥ सूत्र - ९.२.५१ ॥
 कालस्येति चेत् ॥ सूत्र - ९.२.५२ ॥
 नाप्रकरणत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.५३ ॥ मन्त्रवर्णाच्च ॥ सूत्र - ९.२.५४ ॥
 तदभावे ऽग्निवर्गिति चेत् ॥ सूत्र - ९.२.५५ ॥
 नाधिकारकत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.५६ ॥
 उभयोरविशेषात् ॥ सूत्र - ९.२.५७ ॥
 यदभीज्या वा तद्विषयो ॥ सूत्र - ९.२.५८ ॥
 प्रयाजे ऽपीति चेत् ॥ सूत्र - ९.२.५९ ॥
 नाचीदितत्वात् ॥ सूत्र - ९.२.६० ॥

Sub Chapter 03

प्रकृतौ यथोत्पत्तिवचनमर्थानां तथोत्तरस्यां ततौ तत्प्रकृतित्वात्वादर्थं चाकार्यत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.१ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ९.३.२ ॥
 जातिनैमित्तिकं यथास्थानम् ॥ सूत्र - ९.३.३ ॥
 अविकारमेकं ऽनार्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.४ ॥
 लिङ्गदक्शनाच्च ॥ सूत्र - ९.३.५ ॥
 निकारो वातदुक्तेः ॥ सूत्र - ९.३.६ ॥
 लिङ्गं मन्त्रचिकीर्षार्थम् ॥ सूत्र - ९.३.७ ॥
 नियमो वोभयभागित्वात् ॥ सूत्र - ९.३.८ ॥
 लौकिकं दोषसंयोगादपक्वं हिचोयते निमित्तेन प्रकृतौ स्यादभागित्वात् ॥ सूत्र - ९.३.९ ॥
 अन्यायस्त्वविकारेणा द्रष्टृप्रतिघातित्वादविशेषाच्च तेनास्य ॥ सूत्र - ९.३.१० ॥
 विकारो वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.११ ॥
 अपित्वन्यायसम्बन्धात्प्रकृतित्वत्परेष्वप्यियार्थं स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.१२ ॥
 यथार्थं त्वन्यायस्याचोदितत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.१३ ॥
 छन्दसि तु यथादृष्टम् ॥ सूत्र - ९.३.१४ ॥
 विप्रतिपत्तौ विकल्पः स्यात्तत्स्वाद्गुणं त्वन्यायकल्पनैकदेशत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.१५ ॥
 प्रकरणविशेषाच्च ॥ सूत्र - ९.३.१६ ॥
 अर्थभावात् नैवं स्याद्गुणनात्रमितरत् ॥ सूत्र - ९.३.१७ ॥
 यावोस्तथेति चेत् ॥ सूत्र - ९.३.१८ ॥

नोत्पत्तिशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.१९ ॥
 अपूर्व त्वविकारो ऽप्रदेशात्प्रतीयेत ॥ सूत्र - ९.३.२० ॥
 विकृतौ चापि तद्वचनात् ॥ सूत्र - ९.३.२१ ॥
 अधिगुः सवनीयेषु तद्वत्समानविधानाभेत् ॥ सूत्र - ९.३.२२ ॥
 प्रतिनिधौ चाविकारात् ॥ सूत्र - ९.३.२३ ॥
 अनाम्नानादशब्दत्वमभावाच्चेतरस्य स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.२४ ॥
 तादर्थ्याद्वा तदाख्यस्यात्संस्काररविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.२५ ॥
 उक्तञ्च तत्त्वमस्य ॥ सूत्र - ९.३.२६ ॥
 संसर्गेषु चार्थस्यास्थितपरिमाणत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.२७ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ९.३.२८ ॥
 एकधेत्येकसंयोगादभ्यासेनाभिधानं स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.२९ ॥
 अविकारो वा बहूनामेककर्मवत् ॥ सूत्र - ९.३.३० ॥
 सकृत्वं चैकध्वं स्यादेकत्वात्त्वयो ऽनभिप्रेतं तत्प्रकृतिवात्परिष्वभ्यासेन विवृद्धावभिधानां स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३१ ॥

मेधपतित्वं स्वामिदेवतस्य समवायात्सर्वत्र च प्रयुक्तत्वात्स्याचान्यायनिगदत्वात्सर्ववैवाविकारः स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३२ ॥
 अपि वा द्विसमवायो ऽर्थान्यत्वे यथासंख्यं प्रयोगः स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३३ ॥
 स्वामिनो वैकशब्दादुक्तार्थं देवतायां स्यात्पत्न्यां द्वितीयशब्दः स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३४ ॥
 देवता तु तदाशीष्टत्वात्सम्प्राप्तत्वात्स्वामिन्यनर्थिका स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३५ ॥
 उत्सर्गाच्च भक्त्यातस्मिन्पतित्वं स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३६ ॥
 उत्कृष्येतैकसंयुक्तो द्विदेवते सम्भवात् ॥ सूत्र - ९.३.३७ ॥
 एकस्तु समवायात्तस्य तल्लक्षणत्वात् ॥ सूत्र - ९.३.३८ ॥
 संसर्गित्वाच्च तस्मातेन विकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.३९ ॥
 एकत्वेपि गुणानपायात् ॥ सूत्र - ९.३.४० ॥
 नियमो बहुदेवते विकारः स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.४१ ॥
 विकल्पो वा प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - ९.३.४२ ॥
 अर्थान्तरे विकारः स्याद्देवतापृथक्त्वादेकाभिसमवायात्स्यात् ॥ सूत्र - ९.३.४३ ॥

Sub Chapter 04

षड्विंशतिरभ्यासेन पशुगणे तत्प्रकृतिवाद्ग्राणस्य प्रविभक्तत्वादविकारे हि तासामकात्स्न्येनाभिसम्बन्धो विकारान्न समासः
 स्यादसंयोगाच्च सर्वाभिः ॥ सूत्र - ९.४.१ ॥
 अभ्यासे ऽपि तथेति चेत् ॥ सूत्र - ९.४.२ ॥
 न गुणार्थकृत्त्वाच्च ॥ सूत्र - ९.४.३ ॥
 समासे ऽपि तथेति चेत् ॥ सूत्र - ९.४.४ ॥
 नासम्भवात् ॥ सूत्र - ९.४.५ ॥
 स्वाभिश्च वचनं प्रकृतौ तथेह स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.६ ॥
 वङ्क्रीणान्तु प्रधानत्वात्समासेनाभिधानं स्यात्प्राधान्यमधिगोस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.७ ॥
 तासां च कृत्स्नवचनात् ॥ सूत्र - ९.४.८ ॥
 अपि त्वसंन्निपातित्वात्पत्नीवदाम्नातेनाभिधानं स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.९ ॥
 विकारस्तु प्रदेशत्वायजमानवत् ॥ सूत्र - ९.४.१० ॥
 अपूर्वत्वात्तथा पन्थाम् ॥ सूत्र - ९.४.११ ॥
 अनाम्नातस्त्वविकारात्सङ्ख्यासु सर्वगामित्वात् ॥ सूत्र - ९.४.१२ ॥
 सङ्ख्याया त्वेवं प्रधानं स्याद्वङ्क्यः पुनः प्रधानम् ॥ सूत्र - ९.४.१३ ॥
 अनाम्नातवचनमवचनेन हि वङ्क्रीणां स्यान्निरदेशः ॥ सूत्र - ९.४.१४ ॥
 अभ्यासो वाविकारात्स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.१५ ॥
 पशुस्त्वेवं प्राधानंस्यादभ्यासस्य तन्निमित्तत्वात्समात्समासशब्दः स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.१६ ॥
 अश्वस्य चतुस्त्रिंशतस्य वचनादेशेषिकम् ॥ सूत्र - ९.४.१७ ॥
 तत्प्रतिषेधश्च प्रकृतिनियुज्यते सा चतुस्त्रिंशद्वाच्यत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.१८ ॥
 ऋगावास्यादाम्नातत्वादविकल्पश्च न्याय्यः ॥ सूत्र - ९.४.१९ ॥
 तस्यां तु वचनादैरवत्पदविकारः स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.२० ॥
 सर्वप्रतिषेधो वासंयोगात्पदेन स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.२१ ॥
 वनिष्टुसंन्निधानादरूपेण वपाभिधानम् ॥ सूत्र - ९.४.२२ ॥
 प्रशसास्याभिधानम् ॥ सूत्र - ९.४.२३ ॥
 बाह्वप्रशंसा वा ॥ सूत्र - ९.४.२४ ॥
 श्येन-शला-कश्यप-कवषस्त्रेकपर्णेष्व्याकृतिवचनं प्रसिद्धसंन्निधानात् ॥ सूत्र - ९.४.२५ ॥
 कात्स्न्यं वा स्यात्तथाभावात् ॥ सूत्र - ९.४.२६ ॥
 अधिगोश्च तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.२७ ॥
 प्रासङ्गिके प्रायश्चित्तं न विधत्ते परार्थत्वात्तदर्थं हिविधीयते ॥ सूत्र - ९.४.२८ ॥
 धारणे च परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.२९ ॥
 क्रियार्थत्वादितरेषु कर्म स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.३० ॥
 न तृत्पन्ने यस्य चोदनाप्रासकालत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.३१ ॥
 प्रदानदर्शनं श्रपणे तद्धर्मभोजनार्थत्वात्संसर्गाच्च मधूदकवत् ॥ सूत्र - ९.४.३२ ॥
 संस्कारप्रतिषेधश्च तद्वत् ॥ सूत्र - ९.४.३३ ॥
 तत्प्रतिषेधे च तथाभूतस्य वर्जनात् ॥ सूत्र - ९.४.३४ ॥
 अधर्मत्वमप्रदानात्प्रणीतार्थं विधानादतुल्यत्वादसंसर्गः ॥ सूत्र - ९.४.३५ ॥
 परो नित्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.३६ ॥
 विहितप्रतिषेधो वा ॥ सूत्र - ९.४.३७ ॥
 वर्जने गुणभावित्वात्तद्वत्प्रतिषेधात्स्यात्कारणात्केवलाशनम् ॥ सूत्र - ९.४.३८ ॥
 व्रतधर्माच्चलेपवत् ॥ सूत्र - ९.४.३९ ॥
 रसप्रतिषेधो वा पुरुषधर्मत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.४० ॥
 अभ्युदये दोगापनयः स्वधर्मा स्यात्प्रवृत्तत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.४१ ॥
 श्रुतोपदेशाच्च ॥ सूत्र - ९.४.४२ ॥
 अपनयो वार्थान्तरे विधानाच्चरूपयोवत् ॥ सूत्र - ९.४.४३ ॥
 लक्षणार्था श्रुतश्रुतिः ॥ सूत्र - ९.४.४४ ॥
 श्रयणानां त्वपूर्वत्वात्प्रदानार्थविधानं स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.४५ ॥
 गुणो वा श्रयणार्थत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.४६ ॥
 अर्थवादश्च तदयवत् ॥ सूत्र - ९.४.४७ ॥
 श्रुतेश्च तत्प्रधानत्वत् ॥ सूत्र - ९.४.४८ ॥
 अर्थवादश्च तदयवत् ॥ सूत्र - ९.४.४९ ॥
 संस्कारं प्रति भावाच्च तस्मादप्यप्रधानम् ॥ सूत्र - ९.४.५० ॥
 पर्यग्निकृतानामुत्सर्गं तादर्थ्यमुपधानवत् ॥ सूत्र - ९.४.५१ ॥
 शेषप्रतिषेधो वारऽथाभावादिद्वान्तवत् ॥ सूत्र - ९.४.५२ ॥
 पूर्वत्वाच्च शब्दस्य संस्थापयतीति चाप्रवृत्तेनोपपद्यते ॥ सूत्र - ९.४.५३ ॥

प्रवृत्तेर्यज्ञहेतुत्वात्प्रतिषेधे संस्काराणामकर्म स्यात्कारितत्वाद्यथा प्रयाजप्रतिषेधे ग्रहणमाज्यस्य ॥ सूत्र - ९.४.५४ ॥
 क्रिया वा स्यादवच्छेदादकर्म सर्वहानं स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.५५ ॥
 आज्यसंस्थाप्रतिनिधिः स्यादद्रव्योत्सर्गात् ॥ सूत्र - ९.४.५६ ॥
 समासिवचनात् ॥ सूत्र - ९.४.५७ ॥
 चोदना वा कर्मोत्सर्गद्वयैः स्यादविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ९.४.५८ ॥
 अनिज्यां च वनस्पतेः प्रसिद्धान्तरे दर्शयति ॥ सूत्र - ९.४.५९ ॥
 संस्था तदेवतत्वात्स्यात् ॥ सूत्र - ९.४.६० ॥

Chapter 10

Sub Chapter 01

विधेः प्रकरणान्तरे ऽतिदेशात्सर्वकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.१.१ ॥
 अपि वाभिधानसंस्कारद्रव्यार्थं क्रियेत तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.१.२ ॥
 तेषामप्रत्यक्षविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.३ ॥
 इष्टिरारम्भसंयोगादङ्गभूतान्निवर्तितारमभस्य प्रधानसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.१.४ ॥
 प्रधानाच्चान्यसंयुक्तात्कसर्वारम्भान्निवर्तितानङ्गत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.५ ॥

तस्यां तु स्यात्प्रयाजवत् ॥ सूत्र - १०.१.६ ॥
 न वाङ्गभूतत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.७ ॥
 एकवाक्यत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.१.८ ॥
 कर्म च द्रव्यसंयोगार्थमथोभावान्निवर्तेत तादर्थ्यं श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.१.९ ॥
 स्थाणौ तु देशमात्रत्वादनिवृत्तिः प्रतीयेत ॥ सूत्र - १०.१.१० ॥
 अपि वा शेषभूतत्वात्संस्कारः प्रतीयेत ॥ सूत्र - १०.१.११ ॥
 समाख्यानं च तद्वत् ॥ सूत्र - १०.१.१२ ॥
 मन्त्रवर्णश्च तद्वत् ॥ सूत्र - १०.१.१३ ॥
 प्रयाजे च तन्व्यायत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.१४ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.१.१५ ॥
 तथाज्यभागाग्निरपीति चेत् ॥ सूत्र - १०.१.१६ ॥
 व्यपदेशाद्देवतान्तरम् ॥ सूत्र - १०.१.१७ ॥
 समत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.१.१८ ॥
 पशावपीति चेत् ॥ सूत्र - १०.१.१९ ॥
 न तदभूतवचनात् ॥ सूत्र - १०.१.२० ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.१.२१ ॥
 गुणो वा स्यात्कपालवद्गुणभूतविकाराच्च ॥ सूत्र - १०.१.२२ ॥
 अपि वा शेषभूतत्वात्संस्कारः प्रतीयेत स्वाहाकारवदङ्गानामर्थसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.१.२३ ॥
 व्युद्भवचनञ्च विप्रतिपत्तौ तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.२४ ॥
 गुणपीति चेत् ॥ सूत्र - १०.१.२५ ॥
 नासंहानात्करालवत् ॥ सूत्र - १०.१.२६ ॥
 गृहणाञ्च सम्प्रतिपत्तौ तद्वचनं तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.२७ ॥
 गृहभावे च तद्वचनम् ॥ सूत्र - १०.१.२८ ॥
 देवतायाश्च हेतुत्वं प्रसिद्धं तेन दर्शयति ॥ सूत्र - १०.१.२९ ॥
 अविद्रोहोपपत्तिरर्थापत्तेः श्रुतवद्भूतविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.१.३० ॥
 स द्रव्यार्थः स्याद्भूतयोः श्रुतिभूतत्वादिप्रतिपत्तौ तादर्थ्यादिकारत्नमुक्तं तस्यार्थवादत्वम् ॥ सूत्र - १०.१.३१ ॥
 विप्रतिपत्तौ तासामाख्याविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.१.३२ ॥
 अभ्यासो वा प्रयाजवदेकदेशो ऽन्यदेवत्यः ॥ सूत्र - १०.१.३३ ॥
 चरुहविर्विकारः स्यादिज्यासंयोगात् ॥ सूत्र - १०.१.३४ ॥
 प्रसिद्धग्रहणत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.१.३५ ॥
 ओदनो वान्नसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.१.३६ ॥
 न द्रव्यार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.३७ ॥
 कपालविकारो वा विशये ऽर्थोपपत्तिभ्याम् ॥ सूत्र - १०.१.३८ ॥
 गुणमुख्यविशेषाच्च ॥ सूत्र - १०.१.३९ ॥
 तच्छ्रुतौ चान्यहविष्ठात् ॥ सूत्र - १०.१.४० ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.१.४१ ॥
 ओदनो वा प्रयुक्तत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.४२ ॥
 अपूर्वव्यपदेशाच्च ॥ सूत्र - १०.१.४३ ॥
 तथा च लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.१.४४ ॥
 स कपाले प्रकृत्या स्यादन्यस्य चाश्रुतित्वात् ॥ सूत्र - १०.१.४५ ॥
 एकस्मिन्वाविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - १०.१.४६ ॥

न वारऽथान्तरसंयोगादपूपे पाकसंयुक्तं धारणार्थं तरो भवति तत्रार्थात्पात्रलाभः स्यादन्यमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - १०.१.४७ ॥
 चरौ वा लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.१.४८ ॥
 तस्मिन्पेषणमनर्थलोपात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.१.४९ ॥
 अक्रिया वा अपूपहेतुत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.५० ॥
 पिण्डार्थत्वाच्च संयवनम् ॥ सूत्र - १०.१.५१ ॥
 संवपनञ्च तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.१.५२ ॥
 सन्तापनमधःश्रृण्णात् ॥ सूत्र - १०.१.५३ ॥
 उपधानं च तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.१.५४ ॥
 पृथुश्चक्षणे वानपूपत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.५५ ॥
 अभ्युहोपरिपाकार्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.१.५६ ॥
 तथावज्ज्वलनम् ॥ सूत्र - १०.१.५७ ॥
 व्युद्भूत्यासादनं च प्रकृतावश्रुतित्वात् ॥ सूत्र - १०.१.५८ ॥

Sub Chapter 02

कृष्णलेष्वर्थलोपाकः स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.१ ॥
 स्याद्वा प्रत्यक्षशिष्टत्वात्प्रदानवत् ॥ सूत्र - १०.२.२ ॥
 उपस्तरणाभिधारणयोपमृतार्थत्वादकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.३ ॥
 क्रियेत वारऽथवादत्वात्तयोः संसर्गहेतुत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.४ ॥
 अकर्म वा चतुर्भिरासिवचनात्सह पूर्णं पुनश्चतुरवतम् ॥ सूत्र - १०.२.५ ॥
 क्रिया वा मुख्यावदानपरिमाणोत्सामन्यातद्रूपत्वम् ॥ सूत्र - १०.२.६ ॥
 तेषां चैकावदानत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.७ ॥
 आसिः संख्या समानत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.८ ॥
 सतोस्तत्वासिवचनं व्यर्थम् ॥ सूत्र - १०.२.९ ॥
 विकल्पस्त्वैकावदानत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.१० ॥
 सर्वविकारे त्वभ्यासानर्थक्यं हविषो हीतरस्य स्यादपि वा स्विष्टकृतः स्यादितरस्यान्याय्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.११ ॥
 अकर्म वा संसर्गार्थनिवृत्तस्मादासिसमर्थत्वं ॥ सूत्र - १०.२.१२ ॥
 भक्षाणां तु प्रत्यर्थत्वादकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.१३ ॥
 स्याद्वा निर्धानदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.२.१४ ॥
 वचनं वाज्यभक्षस्य प्रकृतौ स्यादभागित्वात् ॥ सूत्र - १०.२.१५ ॥
 वचनं वा हिरण्यस्य प्रदानवदाज्यस्य गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.१६ ॥
 एकधोपहारे सहत्वं ब्रह्मभक्षाणां प्रकृतौ विहितत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.१७ ॥
 सर्वत्वं च तेषामधिकारात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.१८ ॥
 पुरिषापनयो वा तेषामवाच्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.१९ ॥
 पुरुषापनयात्स्वकालत्वम् ॥ सूत्र - १०.२.२० ॥
 एकार्थत्वादविभागः स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.२१ ॥
 ऋत्विज्दानं धर्ममात्रार्थं स्यादद्वातिसामर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.२.२२ ॥
 परिक्रयार्थं वा कर्मसंयोगाल्लोकवत् ॥ सूत्र - १०.२.२३ ॥
 दक्षिणायुक्तवचनाच्च ॥ सूत्र - १०.२.२४ ॥
 नचान्येनान्मयेत परिक्रियात्कर्मणः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.२५ ॥
 परिक्रीतवचनाच्च ॥ सूत्र - १०.२.२६ ॥
 सनिवन्त्येव भूति वचनात् ॥ सूत्र - १०.२.२७ ॥
 नैष्कर्तुकेण समस्तवाच्य ॥ सूत्र - १०.२.२८ ॥
 शेषभक्षाश्च तद्वत् ॥ सूत्र - १०.२.२९ ॥
 संस्कारो वा द्रव्यस्य परार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.३० ॥
 शेषे च समत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.३१ ॥
 स्वामिनि त दर्शनात्तत्सामान्यादितरेषान्तरात्त्वम् ॥ सूत्र - १०.२.३२ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.२.३३ ॥
 वरणमृत्तिजामानमनार्थत्वात्सत्रे न स्यात्स्वकर्मत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.३४ ॥
 परिक्रयश्च तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.२.३५ ॥
 प्रतिषेधश्च कर्मवत् ॥ सूत्र - १०.२.३६ ॥
 स्याद्वाप्रासपिकस्य धर्ममात्रत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.३७ ॥
 न दक्षिणाशब्दात्तस्मान्निन्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.३८ ॥
 उदवसानौयः सत्रधर्मो स्यात्तदङ्गत्वात्तत्र दाने धर्ममात्रं स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.३९ ॥
 न त्वेतत्प्रकृतिवादिभक्तचोदितत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.२.४० ॥
 तेषां तु वचवादिद्वयनवत्सहप्रयोगः स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.४१ ॥

तत्रान्यान्त्विजो वृणीरन् ॥ सूत्र - १०.२.४२ ॥
 एकैकशस्तवविप्रतिषेधात्प्रकृतेभैकसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.२.४३ ॥
 कामेष्टौ च दानशब्दात् ॥ सूत्र - १०.२.४४ ॥
 वचनं वा सन्नत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.४५ ॥
 द्वेष्ट्ये च चोदनाद्विष्णोपनयात् ॥ सूत्र - १०.२.४६ ॥
 अस्थियज्ञो ऽविप्रतिषेधादितरेषां स्याद्विप्रतिषेधादस्थिनाम् ॥ सूत्र - १०.२.४७ ॥
 यावादृक्प्रयोगः स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.४८ ॥
 यदि तु वचनातेषां जपसंस्कारमर्थलुप्तं सृष्टिं तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.४९ ॥
 काम्यानि तु न विद्यन्ते कामा जामाद्येतरस्यानुच्यमानानि ॥ सूत्र - १०.२.५० ॥
 ईहार्थाभावात्सूक्तवाकवत् ॥ सूत्र - १०.२.५१ ॥
 स्युर्वीरस्यवादत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.५२ ॥
 नेच्छामिधानातदभावादितरस्मिन् ॥ सूत्र - १०.२.५३ ॥
 स्युर्वा होतृकामाः ॥ सूत्र - १०.२.५४ ॥
 न तदाषीष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.५५ ॥
 सर्वस्वारस्यदिष्टगतीं समापनं न विद्यते कर्मणो जीवसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.२.५६ ॥
 स्याद्दोभयोः प्रत्यक्षशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.५७ ॥
 गते कर्मास्थियनवत् ॥ सूत्र - १०.२.५८ ॥
 जीवत्यवचनमायुराशिषस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.५९ ॥
 वचनं वा भागित्वात्प्राग्यथोक्तात् ॥ सूत्र - १०.२.६० ॥
 क्रिया स्याद्धर्ममात्राणाम् ॥ सूत्र - १०.२.६१ ॥
 गुणलोपे च मुख्यस्य ॥ सूत्र - १०.२.६२ ॥
 मुष्टिलोपात् संख्यालोपस्तद्गुणत्वात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.६३ ॥
 न निर्वोपशेषत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.६४ ॥
 संख्यातु चोदनां प्रति सामान्यातद्विकारः संयोगाच्च परं मुष्टेः ॥ सूत्र - १०.२.६५ ॥
 न चोदनाभिसम्बन्धात्प्रकृतौ संस्कारयोगात् ॥ सूत्र - १०.२.६६ ॥
 औतपतिके तु द्रव्यतो विकारः स्यादकार्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.२.६७ ॥
 नैमित्तिके तु कार्यत्वात्प्रकृतेः स्यात् दापतेः ॥ सूत्र - १०.२.६८ ॥
 विप्रतिषेधे तद्वचनात्प्राकृतगुणलोपः स्यातेनच कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.२.६९ ॥
 परेषां प्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.७० ॥
 प्रतिषेधाच्च ॥ सूत्र - १०.२.७१ ॥
 अर्थाभावे संस्कारत्वं स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.७२ ॥
 अर्थेन च विपर्ययासे तादर्थ्यात्तत्त्वमेव स्यात् ॥ सूत्र - १०.२.७३ ॥

Sub Chapter 03

विकृतौ शब्दवत्वात्प्रधानस्य गुणानामधिकोत्पत्तिः सन्निधानात् ॥ सूत्र - १०.३.१ ॥
 प्रकृतिवत्तस्य चानुपरोधः ॥ सूत्र - १०.३.२ ॥
 चोदनाप्रभृन्त्वाच्च ॥ सूत्र - १०.३.३ ॥

प्रधानं त्वङ्गसंयुक्तं तथाभूतमपूर्वं स्यात्तस्य विध्युपलक्षणात्सर्वो हि पूर्ववान्विधिरविशेषात्प्रवर्तितः ॥ सूत्र - १०.३.४ ॥
 न चाङ्गविधिरनङ्गे स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.५ ॥
 कर्मणश्चैकशब्दात्सन्निधाने विधेराख्यासंयोगो गुणेनतद्विकारः स्याच्छब्दस्य विधिगामित्वाद्गुणस्य चोपदेश्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.३.६ ॥
 अकार्यत्वाच्च नाम्नः ॥ सूत्र - १०.३.७ ॥
 तुल्याच प्रभुता गुणे ॥ सूत्र - १०.३.८ ॥
 सर्वमेवंप्रधानमिति चेत् ॥ सूत्र - १०.३.९ ॥
 तथाभूतेनसंयोगाद्यथार्थविधयः स्युः ॥ सूत्र - १०.३.१० ॥
 विधित्वं चाविशिष्टं मेवं प्राकृतानां वैकृतैः कर्मणायोगात्समात्सर्वं प्रधानार्थम् ॥ सूत्र - १०.३.११ ॥
 समत्वाच्च तदुत्पत्तेः संस्कारैरधिकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.१२ ॥
 हिरण्यगर्भः पूर्वस्य मन्त्रलिङ्गात् ॥ सूत्र - १०.३.१३ ॥
 प्रकृत्यनुपरोधाच्च ॥ सूत्र - १०.३.१४ ॥
 उत्तरस्य वा मन्त्रार्थित्वात् ॥ सूत्र - १०.३.१५ ॥
 विध्यतिदेशात्तच्छ्रुतौ विकारः स्याद्गुणानामुपदेश्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.३.१६ ॥
 पूर्वस्मिन्धामन्त्रत्वदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.३.१७ ॥
 संस्कारे तु क्रियान्तरं तस्य विधयकत्वात् ॥ सूत्र - १०.३.१८ ॥
 प्रकृत्यनुपरोधाच्च ॥ सूत्र - १०.३.१९ ॥
 विधेस्तु तत्र भावात्सन्देहे यस्य शब्दस्तदर्थः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.२० ॥
 संस्कारसामर्थ्याद्गुणसंयोगाच्च ॥ सूत्र - १०.३.२१ ॥
 विप्रतिषेधात्क्रियाप्रकरणे स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.२२ ॥
 षड्भिरदीक्षयतीति तासां मन्त्रविकारः श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.३.२३ ॥
 अभ्यासात् प्रधानस्य ॥ सूत्र - १०.३.२४ ॥
 आवृत्या मन्त्रकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.२५ ॥
 अपिवा प्रतिमन्त्रत्वात्प्राकृतानामहानिः स्यादन्यायश्च कृते ऽभ्यासः ॥ सूत्र - १०.३.२६ ॥
 पौर्वापर्यञ्चाभ्यासे नोपपद्यते नैमित्तिकत्वात् ॥ सूत्र - १०.३.२७ ॥
 तत्प्रथक्त्वं च दर्शयति ॥ सूत्र - १०.३.२८ ॥
 न चाविशेषादव्यपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.२९ ॥
 अन्याधेयस्य नैमित्तिके गुणविकारे दक्षिणादानमधिकं स्याद्वाक्यसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.३.३० ॥
 शैष्ठत्वाच्चेतरासां यथास्थानम् ॥ सूत्र - १०.३.३१ ॥
 विकारस्त्वप्रकरणे हि काम्यानि ॥ सूत्र - १०.३.३२ ॥
 शङ्कते च नियुक्तेभ्यस्त्वर्थिभ्यस्ते ॥ सूत्र - १०.३.३३ ॥
 वासो वत्सञ्च सामान्यात् ॥ सूत्र - १०.३.३४ ॥
 अर्थापत्तेस्तद्धर्मः स्यान्निमित्ताख्याभिसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.३.३५ ॥
 दाने पाको ऽर्थलक्षणः ॥ सूत्र - १०.३.३६ ॥
 पाकस्थ चान्नकारित्वात् ॥ सूत्र - १०.३.३७ ॥
 तथाभिघारणस्य ॥ सूत्र - १०.३.३८ ॥
 द्रव्यविधिसन्निधौ सङ्ख्या तेषां गुणत्वात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.३९ ॥
 समत्वात् गुणानामेकस्य श्रुतिसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.३.४० ॥
 यस्य वा सन्निधाने स्याद्वाक्यतोऽभिसम्बन्धः ॥ सूत्र - १०.३.४१ ॥
 असंयुक्तास्तु तुल्यवदितराभिर्विधीयन्ते तस्मात्सर्वाधिकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.४२ ॥
 असंयोगाद्विधिभूतावेकजाताधिकारः स्याच्छ्रुत्याकोपात्कृतोः ॥ सूत्र - १०.३.४३ ॥
 शब्दार्थश्चापि लोकवत् ॥ सूत्र - १०.३.४४ ॥
 सापश्रुतामुत्पत्तिं विभागात् ॥ सूत्र - १०.३.४५ ॥
 अनियमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - १०.३.४६ ॥
 भागित्वाद्वा गवा स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.४७ ॥
 प्रत्ययात् ॥ सूत्र - १०.३.४८ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.३.४९ ॥
 तत्र दानं विभागेन प्रदानानां पृथक्त्वात् ॥ सूत्र - १०.३.५० ॥
 परिक्राच्च लोकवत् ॥ सूत्र - १०.३.५१ ॥
 विभागं चापि दर्शयति ॥ सूत्र - १०.३.५२ ॥
 समं स्यादश्रुतित्वात् ॥ सूत्र - १०.३.५३ ॥
 अपि वा कर्मवैषम्यात् ॥ सूत्र - १०.३.५४ ॥

अतुल्याः स्युः परिक्रये विषमाख्या विधिश्रुतौ परिक्रयान्न कर्मण्युपपद्यते दर्शनाद्विशेषस्य तथाभ्युदये ॥ सूत्र - १०.३.५५ ॥
 तस्य धेनुरिति गवां प्रकृतौ विभक्त्योदितत्वात्सामान्यातद्विकारः स्याद्यथेष्टिर्गुणशब्देन ॥ सूत्र - १०.३.५६ ॥
 सर्वस्य वा क्रतुसंयोगादेकत्वं दक्षिणार्थस्य गुणानां कार्यैकत्वादर्थे विकृतौ श्रुतिभूतं स्यात्समात् समवायाद्विकर्मभिः ॥ सूत्र - १०.३.५७ ॥
 चोदनामानानाश्रयान्लिङ्गेन नियमः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.५८ ॥
 एका पञ्चेति धेनुवत् ॥ सूत्र - १०.३.५९ ॥

त्रिवत्सम्भ ॥ सूत्र - १०.३.६० ॥
तथा च लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.३.६१ ॥
एके ति श्रुतिभूतत्वात्सङ्ख्यया गवां लिङ्गविशेषेण ॥ सूत्र - १०.३.६२ ॥
प्राकाशौ तथेति चेत् ॥ सूत्र - १०.३.६३ ॥
अपि त्ववयवार्थत्वाद्विभक्तप्रकृतिवाद्गौर्दन्ताविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.६४ ॥
धेनुवच्चाश्वदक्षिणा स ब्रह्मण इति पुरुषापनयो यथा हिरण्यस्य ॥ सूत्र - १०.३.६५ ॥
एके तु कर्तृसंयोगात्सग्वत्तस्य लिङ्गविशेषेण ॥ सूत्र - १०.३.६६ ॥
अपि वा तदधिकाराद्विरण्यवद्विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.६७ ॥
तथा च सोमचमसः ॥ सूत्र - १०.३.६८ ॥
सर्वविकारो वा क्रत्वर्थे प्रतिषेधात् पशूनां ॥ सूत्र - १०.३.६९ ॥
ब्रह्मदाने ऽविशिष्टमिति चेत् ॥ सूत्र - १०.३.७० ॥
उत्सर्गस्य क्रत्वर्थत्वात्प्रतिषिद्धस्य कर्मस्यान्त च गौणः प्रयोजनमर्थः स दक्षिणानां स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.७१ ॥
यदि तु ब्रह्मणस्तदन्तं तद्विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.७२ ॥
सर्वं वा पुरुषापनयातासां क्रतुप्रधानत्वात् ॥ सूत्र - १०.३.७३ ॥
यजुर्गुक्ते ऽध्यर्थादक्षिणा विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.३.७४ ॥
अपि वा श्रुतिभूतत्वात्सर्वासां तस्य भागो नियम्यते ॥ सूत्र - १०.३.७५ ॥

Sub Chapter 04

प्रकृतिलिङ्गासंयागात्कर्मसंस्कारविकृतावधिकं स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.१ ॥
चोदनालिङ्गसंयोगे तद्विकारः प्रतीयेत प्रकृतिसन्निधानात् ॥ सूत्र - १०.४.२ ॥
सर्वत्र तु ग्रहाम्नामधिकं स्यात्प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - १०.४.३ ॥
अधिकैशैकवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.४ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.४.५ ॥
प्राजापत्येषु चाम्नानात् ॥ सूत्र - १०.४.६ ॥
आमने लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.४.७ ॥
उपगेषु शरवत्स्यात्प्रकृतिलिङ्गसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.४.८ ॥
आनर्थक्यात्त्वधिकं स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.९ ॥
संस्कारे चान्यसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.४.१० ॥
प्रयाजवदिति चेत् ॥ सूत्र - १०.४.११ ॥
नार्थान्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.१२ ॥
आच्छादने त्वैकार्थ्यात्प्रकृतस्य विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.१३ ॥
अधिकं वान्यार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.१४ ॥
समुच्चयं च दर्शयति ॥ सूत्र - १०.४.१५ ॥
सामस्वर्थान्तरश्रुतेरविकारः प्रतीयेत ॥ सूत्र - १०.४.१६ ॥
अर्थं त्वश्रयमाणं शेषत्वात्प्रकृतस्य विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.१७ ॥
सर्वधामविशेषात् ॥ सूत्र - १०.४.१८ ॥
एकस्या वा श्रुतिसामर्थ्यात्प्रकृतेष्वाविकारात् ॥ सूत्र - १०.४.१९ ॥
स्तोमविबुद्धौ त्वधिकं स्यादविबुद्धौ द्रव्यविकारः स्यादितरस्याश्रुतिवाच्च ॥ सूत्र - १०.४.२० ॥
पवमाने स्यातां तस्मिन्नावपोद्वापदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.४.२१ ॥
वचनानित्यपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.२२ ॥
विधिशब्दस्य मन्त्रत्वे भावः स्यातेन चोदना ॥ सूत्र - १०.४.२३ ॥
शेषाणां वा चोदनेकत्वात्समात्सर्वत्र श्रूयते ॥ सूत्र - १०.४.२४ ॥
तथोत्तरस्यान्तर्तौ तत्प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - १०.४.२५ ॥
प्राकृतस्य गुणश्रुतौ सगुणेनाभिधानं स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.२६ ॥
अविकारो वारऽतश्चोदनापायात्स्यादद्रव्यवत् ॥ सूत्र - १०.४.२७ ॥

तथारम्भासमवायद्वा चोदितेनाभिधानं स्यादर्थस्य श्रुतिसमवायित्वादवचने च गुणशाःस्वमनर्थकंस्यात् ॥ सूत्र - १०.४.२८ ॥
द्रव्येष्वारम्भभागमित्वादर्थं विकारः सामर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.४.२९ ॥
बुधन्वान्पवमानवद्विशेषनिर्देशात् ॥ सूत्र - १०.४.३० ॥
मन्त्रनिशेषनिर्देशान्न देवताविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.३१ ॥
विधिनिगमभेदात्प्रकृतौ तत्प्रकृतिवत्त्वादिकृतावपिभेदः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.३२ ॥
यथोक्तं वा विप्रतिपत्तेन चोदना ॥ सूत्र - १०.४.३३ ॥
स्विष्टकृद्देवतान्यत्ये तच्छब्दत्वान्निवर्तते ॥ सूत्र - १०.४.३४ ॥
संयोगो वारऽथापत्तेरभिधानस्य कर्मजत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.३५ ॥
सगुणस्य गुणलोपे निगमेषु यावदुक्तं स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.३६ ॥
सर्वस्य वैकर्म्यात् ॥ सूत्र - १०.४.३७ ॥
स्विष्टकृदावापिको ऽनुयाजे स्यात्प्रयोजनवदङ्गानामर्थसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.४.३८ ॥
अन्वाहेति च शस्त्रवत्कर्म स्याच्चोदनान्तरात् ॥ सूत्र - १०.४.३९ ॥
संस्कारो वा चोदितस्य शब्दस्य वचनार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.४० ॥
स्याद्गुणार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.४१ ॥
मनोतायां तु वचनादविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.४२ ॥
पृथार्थं ऽन्यदथन्तरातयोनिपूर्वत्वाद्वा प्रविभक्तत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.४३ ॥
स्वयोनौ वा सर्वाख्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.४४ ॥
यूपवदिति चेत् ॥ सूत्र - १०.४.४५ ॥
न कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.४.४६ ॥
कार्यत्वादतरयोर्यथाप्रकृति ॥ सूत्र - १०.४.४७ ॥
समानदेवते वा तृचस्याविभागात् ॥ सूत्र - १०.४.४८ ॥
ग्रहाणां देवतान्यत्ये स्तुतशस्त्रयोः कर्मत्वादविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.४९ ॥
उभयपानात्पृषदाज्ये दध्नेऽस्यादुपलक्षणं निगमेषु पातव्यस्योपलक्षणात् ॥ सूत्र - १०.४.५० ॥
न वा परार्थत्वाद्यज्ञपतित्वत् ॥ सूत्र - १०.४.५१ ॥
सायाद्वा आवाहनस्य तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.४.५२ ॥
न वा संस्कारशब्दत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.५३ ॥
स्याद्वादव्याभिधानात् ॥ सूत्र - १०.४.५४ ॥
दध्नेस्तुगुणभूतत्वादाज्यपानिगमाः स्युर्गुणत्वं श्रुतेराज्यप्रधानत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.५५ ॥
दधिया स्यात्प्रधानमाज्ये प्रथमान्त्यसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.४.५६ ॥
अपिवाज्यप्रधानत्वादुपलक्षणार्थं व्यपदेशे भक्त्या संस्कारशब्दः स्यात् ॥ सूत्र - १०.४.५७ ॥
अपि वाख्याविकारत्वातेन स्यादुपलक्षणम् ॥ सूत्र - १०.४.५८ ॥
न वा स्याद्गुणशस्त्रत्वात् ॥ सूत्र - १०.४.५९ ॥

Sub Chapter 05

आनुपूर्त्यवतामेकदेशग्रहणेष्वगमवदन्यलोपः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.१ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.५.२ ॥
विकल्पो वा समत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.३ ॥
क्रमादुपजनो ऽन्तेस्यात् ॥ सूत्र - १०.५.४ ॥
लिङ्गमविशिष्टं सङ्ख्याया हि तद्वचनम् ॥ सूत्र - १०.५.५ ॥
आदितो वा प्रवृत्तिः स्यादारम्भस्य तदादित्वाद्वाचनान्त्यत्यविधिः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.६ ॥
एकत्रिके त्वादेषु माध्यन्दिनेछन्दसां श्रुतिभूतत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.७ ॥
आदितो वा तन्त्यायत्वादितरस्यानुमानिकत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.८ ॥
यथानिवेशञ्च प्रकृतिवत्सङ्ख्यामात्रविकारत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.९ ॥
त्रिकस्तृचे धुर्यं स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.१० ॥
एकस्या वा स्तोमस्यावृत्तिधर्मत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.११ ॥
चोदनासु त्वपूर्वत्वान्निङ्गेन धर्मेनियमः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.१२ ॥
प्राप्तिस्तु रात्रिशब्दसम्बन्धात् ॥ सूत्र - १०.५.१३ ॥
अपूर्णासु तु सङ्ख्यासु विकल्पः स्यात्सर्वासामर्थवत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.१४ ॥

स्तोमविबुद्धौ प्राकृतानामभ्यासेन सङ्ख्यापूर्णमविकारात्सङ्ख्यायां गुणशब्दत्वादन्यस्य चाश्रुतिवत् ॥ सूत्र - १०.५.१५ ॥
आगमेन वाभ्यासस्याश्रुतिवत् ॥ सूत्र - १०.५.१६ ॥
सङ्ख्यायाश्च पृथक्त्वनिवेशात् ॥ सूत्र - १०.५.१७ ॥

पराक्शब्दत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.१८ ॥
 उक्ताविकाराच्च ॥ सूत्र - १०.५.१९ ॥
 अश्रुतिवान्नेति चेत् ॥ सूत्र - १०.५.२० ॥
 स्यादर्थचोदितानां परिमाणशास्त्रम् ॥ सूत्र - १०.५.२१ ॥
 आवापवचनं चाभ्यासे नोपपद्यते ॥ सूत्र - १०.५.२२ ॥
 साम्नाञ्चोत्पत्तिसामर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.५.२३ ॥
 धूर्यध्वपीति चेत् ॥ सूत्र - १०.५.२४ ॥
 नावृत्तिर्मेत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.२५ ॥
 वहिष्पवमाने न ऋगागमः सामैकत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.२६ ॥
 अभ्यासेन तु संख्यापूर्णं सामिधेनीष्वभ्यासप्रकृतित्वात् ॥ सूत्र - १०.५.२७ ॥
 अविशेषान्नेति चेत् ॥ सूत्र - १०.५.२८ ॥
 स्यातद्धर्मत्वात् प्रकृतिवदभ्यस्येताऽसङ्ख्यापूरणात् ॥ सूत्र - १०.५.२९ ॥
 यावदुक्तं वा कृतपरिमाणत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.३० ॥
 अधिकानाञ्च दर्शनात् ॥ सूत्र - १०.५.३१ ॥
 कर्मस्वपीति चेत् ॥ सूत्र - १०.५.३२ ॥
 न चोदितत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.३३ ॥
 षोडशिनो वैकृतत्वं तत्र कृत्स्नविधानात् ॥ सूत्र - १०.५.३४ ॥
 प्रकृतौ चाभावदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.५.३५ ॥
 अयनवचनाच्च ॥ सूत्र - १०.५.३६ ॥
 प्रकृतौ वा शिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.३७ ॥
 प्रकृतिदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.५.३८ ॥
 आम्नातपरिसङ्ख्यार्थम् ॥ सूत्र - १०.५.३९ ॥
 उक्तमभावदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.५.४० ॥
 गुणादयज्ञत्वम् ॥ सूत्र - १०.५.४१ ॥
 तस्याग्रणादग्रहणम् ॥ सूत्र - १०.५.४२ ॥
 उक्थ्याच्च वचनात् ॥ सूत्र - १०.५.४३ ॥
 तृतीयसवने वचनात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.४४ ॥
 अनभ्यासे पराक्शब्दस्य तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १०.५.४५ ॥
 उक्थ्यविच्छेदवचनत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.५.४६ ॥
 आग्रयणाद्वा पराक्शब्दस्य देशवाचत्वात्पुनराधेयवत् ॥ सूत्र - १०.५.४७ ॥
 विच्छेदः स्तोमसामान्यात् ॥ सूत्र - १०.५.४८ ॥
 उक्थ्याग्निष्टोमसंयोगादस्तुतशस्त्रः स्यात्सतिहि संस्थान्यत्वम् ॥ सूत्र - १०.५.४९ ॥
 संस्तुतशस्त्रौ वा तदङ्गत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.५० ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.५.५१ ॥
 वचनात्संस्थान्यत्वम् ॥ सूत्र - १०.५.५२ ॥
 अभावादतिरात्रेषुगृह्यते ॥ सूत्र - १०.५.५३ ॥
 अन्वयो वानारभ्य वानारभ्य विधानात् ॥ सूत्र - १०.५.५४ ॥
 चतुर्थेचतुर्थे ऽहन्यहीनस्य गृह्यतैत्यभ्यासेन प्रतीयतभोजनवत् ॥ सूत्र - १०.५.५५ ॥
 अपि वा सङ्ख्यावत्त्वान्नानाहीनेषौ गृह्यते पक्षवदेकस्मिन्संख्यार्थभावात् ॥ सूत्र - १०.५.५६ ॥
 भोजने तत्सङ्ख्यं स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.५७ ॥
 जगक्सामिन् सामाभावागूक्तः सामतदाख्यं स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.५८ ॥
 उभयसामिन् नैमित्तिकं विकल्पेन समत्वात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.५९ ॥
 मुख्येन वा नियम्येत ॥ सूत्र - १०.५.६० ॥
 निमित्तविधाताद्वा क्रतुयुक्तस्य कर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.६१ ॥
 ऐन्द्रवायवस्याग्रवचनादादितः प्रतिकर्षः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.६२ ॥
 अपि वा धर्माविशेषात्तद्वर्माणं स्वस्थाने प्रतरणादग्रत्वमुच्यते ॥ सूत्र - १०.५.६३ ॥
 धारासंयोगाच्च ॥ सूत्र - १०.५.६४ ॥
 कामसंयोगे तु वचनादादितः प्रतिकर्षः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.६५ ॥
 तद्देशानां वायसंयोगात्तुक्तं कामशास्त्रं स्यान्नित्यसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.५.६६ ॥
 परेषु चाग्रशब्दः पूर्ववत्स्यात्तदादिषु ॥ सूत्र - १०.५.६७ ॥
 प्रतिकर्षो वा नित्यार्थेनाग्रस्य तदसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.५.६८ ॥
 प्रतिकर्षञ्च दर्शयति ॥ सूत्र - १०.५.६९ ॥
 पुरस्तादैन्द्रवायवस्याग्रस्य कृतदेशत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.७० ॥
 तुल्यधर्मत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.५.७१ ॥
 तथा च लिङ्गदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.५.७२ ॥
 सादनं चापि शेषत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.७३ ॥
 लिङ्ग दर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.५.७४ ॥
 प्रदानं चापि सादनवत् ॥ सूत्र - १०.५.७५ ॥
 न वा प्रधानत्वाच्छेषत्वात्सादनन्तथा ॥ सूत्र - १०.५.७६ ॥
 त्र्यनीकायां न्यायोक्तेष्वाम्नानं गुणार्थं स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.७७ ॥
 अपि वाहर्गणेष्वग्निवत्समानविधानं स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.७८ ॥
 द्वादशाहस्य व्युत्समृद्धत्वं पृष्ठवत्समानविधानं स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.७९ ॥
 व्युद्भौ वा लिङ्गदर्शनात्समृद्धिविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.८० ॥
 कामसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.५.८१ ॥
 तस्योभयथा प्रवृत्तिरैककर्म्यात् ॥ सूत्र - १०.५.८२ ॥
 एकादशिनियत् त्र्यनीका परिवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.८३ ॥
 स्वस्थानविवृद्धिर्विहामप्रत्यक्षसङ्ख्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.५.८४ ॥
 पृष्ठयावृत्तौ चाग्रयणस्य दर्शनात् त्रयस्त्रिंशो परिवृत्तौ पुनरैन्द्रवायवः स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.८५ ॥
 वचनात्परिवृत्तिरैकादशिन्येषु ॥ सूत्र - १०.५.८६ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.५.८७ ॥
 छन्दोव्यतिक्रमादव्युद्धं भक्षपवमानपरिधिकरालस्यम् न्त्राणां यथोत्पत्तिवचनमूहवत्स्यात् ॥ सूत्र - १०.५.८८ ॥

Sub Chapter 06

एकचं स्थानि यजे स्युः स्वाध्यायवत् ॥ सूत्र - १०.६.१ ॥
 तृचे वा लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - १०.६.२ ॥
 स्वर्हं प्रतिवीक्षणं कालमात्रं परार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.३ ॥
 पृष्ठयस्य युगपद्विधेरेकाहवदिद्विसामत्वम् ॥ सूत्र - १०.६.४ ॥
 विभक्ते वा समस्तविधानात्तद्विभागेविप्रतिषिद्धम् ॥ सूत्र - १०.६.५ ॥
 समासस्त्वैकादशिन्येषु तत्प्रकृतित्वात् ॥ सूत्र - १०.६.६ ॥
 विहारप्रतिषेधाच्च ॥ सूत्र - १०.६.७ ॥
 श्रुतितो वा लोकवद्भिभागः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.८ ॥
 विहाप्रकृतित्वाच्च ॥ सूत्र - १०.६.९ ॥
 विशये च तदासतेः ॥ सूत्र - १०.६.१० ॥
 त्रयस्तथेति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.११ ॥
 न समत्वात्प्रयाजवत् ॥ सूत्र - १०.६.१२ ॥
 सर्वपृष्ठे पृष्ठशब्दालोपां स्यादेकदेशत्वं पृष्ठस्य कृतदेशत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.१३ ॥
 विधेस्तु विप्रकर्षः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.१४ ॥
 वैरूपसामा क्रतुसंयोगात् त्रिवृदेवदेकसामा स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.१५ ॥
 पृष्ठार्थं वा प्रकृतिलिङ्गसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.६.१६ ॥
 त्रिवृदिति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.१७ ॥
 न प्रकृतावकृत्स्नसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.६.१८ ॥
 विधित्वालेति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.१९ ॥
 स्याद्विशये तन्नयायत्पात्कर्मविभागात् ॥ सूत्र - १०.६.२० ॥
 प्रकृतेष्वाविकारात् ॥ सूत्र - १०.६.२१ ॥
 त्रिवृति सङ्ख्यात्वेन सर्वसंख्याविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.२२ ॥
 स्तोमस्य वा तल्लिङ्गत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.२३ ॥
 उभयसामिन् विश्वजिह्वद्भिभागः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.२४ ॥

पृष्ठार्थे वातदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.२५ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.६.२६ ॥
 पृष्ठे रसभोजनमावृते संस्थिते त्रयस्त्रिंशे ऽहनि स्यात्तदानन्तर्यात्प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - १०.६.२७ ॥
 अन्ते वा कृतकालत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.२८ ॥
 अभ्यासे च तदभ्यासः कर्मणः पुनः प्रयोगात् ॥ सूत्र - १०.६.२९ ॥
 अन्ते वा कृतकालत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.३० ॥
 आवृतिषु व्यवाये कालभेदात् स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.३१ ॥
 मधु न दीक्षिता ब्रह्मचारित्वात् ॥ सूत्र - १०.६.३२ ॥
 प्राश्येत यनार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.३३ ॥
 मानसमहरन्तरं स्याद्देहद्वयपदेशात् ॥ सूत्र - १०.६.३४ ॥
 तेन च संस्तवात् ॥ सूत्र - १०.६.३५ ॥
 अहरन्ताच्च परेण चोदना ॥ सूत्र - १०.६.३६ ॥
 पक्षे सङ्ख्या सहस्रवत् ॥ सूत्र - १०.६.३७ ॥
 अहरङ्ग वांशुवच्चोदनाभावात् ॥ सूत्र - १०.६.३८ ॥
 दशमविसर्गवचनाच्च ॥ सूत्र - १०.६.३९ ॥
 दशमे ऽहनीति च तद्गुणशाखात् ॥ सूत्र - १०.६.४० ॥
 सङ्ख्यासामञ्जस्यात् ॥ सूत्र - १०.६.४१ ॥
 पश्चतिरेके चैकस्य भावात् ॥ सूत्र - १०.६.४२ ॥
 स्तुतिव्यपदेशमङ्गेनविप्रतिषिद्धं व्रतवत् ॥ सूत्र - १०.६.४३ ॥
 वचनादतदन्तत्त्वम् ॥ सूत्र - १०.६.४४ ॥
 सन्नमेकः प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - १०.६.४५ ॥
 वचनात् बहूनां स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.४६ ॥
 अपदेशः स्यादिति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.४७ ॥
 नैकव्यपदेशात् ॥ सूत्र - १०.६.४८ ॥
 सन्निवापञ्च दर्शयति ॥ सूत्र - १०.६.४९ ॥
 बहूनामिति चैकस्मिन्विशेषवचनं व्यर्थम् ॥ सूत्र - १०.६.५० ॥
 अन्ये स्युर ऋत्विजः प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - १०.६.५१ ॥
 अपि वा यजमानाः स्युर ऋत्विजामभिधानसंयोगातेषां स्याद्यजमानत्वम् ॥ सूत्र - १०.६.५२ ॥
 कर्तुं संस्कारो वचनादाधातुवदिति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.५३ ॥
 स्याद्विशये तन्नयायावत्प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - १०.६.५४ ॥
 स्वाम्याख्याः स्युर्गृहपतिवदिति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.५५ ॥
 न प्रसिद्धग्रहणत्वादसंयुक्तस्य तद्धर्मणः ॥ सूत्र - १०.६.५६ ॥
 दीक्षितादीक्षितव्यपदेशश्च नोपपद्यते ऽर्थयोनित्यभावितात् ॥ सूत्र - १०.६.५७ ॥ अदक्षिणत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.६.५८ ॥
 द्वादशाहस्य सन्नत्वमासनोपायिचोदनेन यजमानबहूत्वेन च सन्नशब्दाभिसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.६.५९ ॥
 यजतिचोदनादहीनत्वं स्वाभिनां चास्थितपरिमाणत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.६० ॥
 अहीने दक्षिणाशास्त्रं गुणत्वात्प्रत्यहं कर्मभेदः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.६१ ॥
 सर्वस्य वैकर्म्यात् ॥ सूत्र - १०.६.६२ ॥
 पुषदाज्यवद्वाहं गुणशास्त्रं स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.६३ ॥
 ज्यौतिष्टोम्यस्तु दक्षिणाः सर्वासामेककर्मत्वात्प्रकृतिवत्समान्नासां विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.६४ ॥
 द्वादशाहे तु वचनात्प्रत्यहं दक्षिणाभेदस्तत्प्रकृतित्वात्परेषु तासां संख्याविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.६५ ॥
 परिक्रयाविभागाद्वा समस्तस्य विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.६६ ॥
 भेदस्तु गुणसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.६.६७ ॥
 प्रत्यहं सर्वसंस्कारः प्रकृतिवत्सर्वासां सर्वशेषत्वात् ॥ सूत्र - १०.६.६८ ॥
 एकार्थत्वान्नेति चेत् ॥ सूत्र - १०.६.६९ ॥
 स्यादुत्पत्तौ कालभेदात् ॥ सूत्र - १०.६.७० ॥
 विभज्य तु संस्कारवचनाद्द्वादशाहवत् ॥ सूत्र - १०.६.७१ ॥
 लिङ्गेन द्रव्यनिर्देशे सर्वत्र प्रत्ययः स्याल्लिङ्गस्य सर्वगामित्वादाग्नेयवत् ॥ सूत्र - १०.६.७२ ॥
 यावदर्थवार्थं शेषत्वादल्पेन परिमाणं स्यात्स्मिंश्च लिङ्गसामर्थ्यम् ॥ सूत्र - १०.६.७३ ॥
 आग्नेये कृत्स्नविधिः ॥ सूत्र - १०.६.७४ ॥
 ऋजीषस्य प्रधानत्वादहर्गणे सर्वस्य प्रतिपत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.७५ ॥
 वाससि मानोपावरणे प्रकृतौ सोमस्य वचनात् ॥ सूत्र - १०.६.७६ ॥
 तत्राहर्गणे ऽर्थाद्वासःप्रकृतिः स्यात् ॥ सूत्र - १०.६.७७ ॥
 मानं प्रत्युत्पादयेत्प्रकृतौ तेन दर्शनादुपावरणस्य ॥ सूत्र - १०.६.७८ ॥
 हरणे वा श्रुत्यसंयोगादर्थद्विकृतौ तेन ॥ सूत्र - १०.६.७९ ॥

Sub Chapter 07

पशोरेकहविष्टवं समस्तचोदितत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.१ ॥
 प्रत्यङ्गं वा गृहवदङ्गानां पृथक्कल्पनत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२ ॥
 हविर्भेदात्कर्मणे ऽभ्यासस्तस्मात्तेभ्यो ऽवदानं स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.३ ॥
 आज्यभागवद्वा विद्वंशात्परिसंख्यास्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४ ॥
 तेषां वा द्रव्यवदानत्वं विवक्षन्मिनिर्दिशतपशोः पञ्चावदानत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.५ ॥

असंशितो नूक्संविथप्रतिषेधश्च तदन्यपरिसङ्ख्याने ऽनर्थकः स्यात्प्रदानत्वातेषां निरवदानप्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.६ ॥
 अपि वा परिसङ्ख्या स्यादवनदानीयशब्दत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.७ ॥
 अग्राहणे च दर्शनात् ॥ सूत्र - १०.७.८ ॥
 श्रुताश्रुतोपदेशाच्च तेषामुत्सर्गवदयजशेषत्वं ॥ सूत्र - १०.७.९ ॥
 इज्याशेषात्सिषवष्टृदिज्येत प्रकृचिवत् ॥ सूत्र - १०.७.१० ॥
 त्र्यङ्गवी शरवद्विकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.११ ॥
 अष्टयूधनी होतृरुयङ्गवदिडाभक्षविकारः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.१२ ॥
 शेषे वा समर्थेति तस्मादथवन्नियमः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.१३ ॥
 अशास्त्रत्वात् नैवं स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.१४ ॥
 अपि वा दानमात्रं स्याद्भक्षशब्दानभिसम्बन्धात् ॥ सूत्र - १०.७.१५ ॥
 दातुस्त्वविद्यमानत्वाददिडाभक्षविकारः स्याच्छेषं प्रत्यविशिष्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.१६ ॥
 अग्नौधन्व वविषुपष्टयूधनीवत् ॥ सूत्र - १०.७.१७ ॥
 अप्राकृतत्वान्नैत्रावरणस्याभक्षत्वम् ॥ सूत्र - १०.७.१८ ॥
 स्याद्वा होत्रध्वर्युविकारत्वातयो कर्मभिसम्बन्धात् ॥ सूत्र - १०.७.१९ ॥
 द्विभागः स्याद्विद्वकर्मत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२० ॥
 एकत्वाद्वैकभागः स्याद्भागस्याश्रुतिभूतत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२१ ॥
 प्रतिप्रस्थानुच वपाश्रणात् ॥ सूत्र - १०.७.२२ ॥
 अभक्षो वा कर्मभेदात्तस्याः सर्वप्रदानत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२३ ॥
 विकृतौ प्राकृतस्य विधेरङ्गहणात्पुनः श्रुतिरनर्थिका स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.२४ ॥
 अपि वाऽग्नेयवदिद्विशब्दत्वं स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.२५ ॥
 न वा शब्दपृथक्त्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२६ ॥
 अधिकं वार्थवत्त्वात्स्यादर्थवादगुणाभावे वचनादविकारे तेषु हि तादर्थ्यं स्यादपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२७ ॥
 प्रतिषेधः स्यादिति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.२८ ॥
 नाश्रुतत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.२९ ॥
 अग्नहणादिति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.३० ॥
 न तुल्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.३१ ॥
 तथा तदग्रहणे स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.३२ ॥
 अपूर्वतां तु दर्शयोदग्रहणस्यार्थवत्त्वात् ॥ सूत्र - १०.७.३३ ॥
 ततो ऽपि यावदुक्तं स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.३४ ॥
 सिषष्टकृद्भक्षप्रतिषेधः स्यात्तुल्यकारणत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.३५ ॥
 अतिषेधो वा दर्शनादिडायां स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.३६ ॥
 प्रतिषेधो वा विधिपूर्वस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - १०.७.३७ ॥
 शिष्यिडान्तत्वे विकल्पः स्यात्परेषु पठ्यनुयाजप्रतिषेधो ऽनर्थकः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.३८ ॥
 नित्यानुवादो वा कर्मणः स्यादशब्दत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.३९ ॥
 प्रतिषेधार्थवत्वाच्चोत्तरस्य परस्तात्प्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४० ॥

प्रासेर्वा पूर्वस्य वचनादतिक्रमः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४१ ॥
 प्रतिषेधस्य त्वरायुक्तत्वात्स्य च नान्यदेशत्वम् ॥ सूत्र - १०.७.४२ ॥
 उपसत्सु यावदुक्तमकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४३ ॥
 खोवेण वागुणत्वाच्छेषप्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४४ ॥
 अतिषेड्वां वा प्रतिषिध्यप्रतिपसवात् ॥ सूत्र - १०.७.४५ ॥
 अनिज्या वा शेषस्य मुख्यदेवतानभौज्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.४६ ॥
 अवभृथे बहिषः प्रतिषेधाच्छेषकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४७ ॥
 आज्यभागयोर्वा गुणत्वाच्छेषप्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४८ ॥
 प्रयाजानां त्वेकदेशप्रतिषेधाद्वाक्यशेषत्वं तस्मान्नित्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.४९ ॥
 आज्यभागयोग्रहणं वित्यानुवादो वा गृहमेधीयवत्स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.५० ॥
 विरोधिनामेकश्रुती नियमः स्यादग्रहणस्यार्थवत्वाच्छरवच्च श्रुतितो विशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.५१ ॥
 उभयप्रदेशान्तेति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.५२ ॥
 शरेष्वपीति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.५३ ॥
 विरोध्यग्रहणात्तथा शरेष्विति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.५४ ॥
 तथैतरास्मिन् ॥ सूत्र - १०.७.५५ ॥
 श्रुत्यानर्थक्यमिति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.५६ ॥
 ग्रहणस्यार्थवत्वाद्ग्रहणमप्रवृत्ते स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.५७ ॥
 अधिकं स्यादिति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.५८ ॥
 अधिकं स्यादिति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.५९ ॥
 नार्थभावात् ॥ सूत्र - १०.७.६० ॥
 तथैकार्यविकारे प्राकृतस्याप्रवृत्तिः प्रवृत्तौ हि विकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.६१ ॥
 यावच्छ्रुतीति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.६२ ॥
 न प्रकृतावशब्दत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.६३ ॥

विकृतौ त्वनियमः स्यात्प्रपञ्चाज्यवद्ग्रहणस्य गुणार्थत्वादुभयोश्च प्रदिष्टत्वाद्गुणशास्त्रं यदेति स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.६४ ॥
 ऐकार्थ्याद्वा नियम्येत श्रुतितो विशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.६५ ॥
 विरोधित्वाच्च लोकवत् ॥ सूत्र - १०.७.६६ ॥
 क्रतोश्चतद्रूपत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.६७ ॥
 विरोधिनाञ्च तच्छ्रुतावशब्दत्वादिकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - १०.७.६८ ॥
 पृषदाज्ये समुच्चयाद्ग्रहणस्य गुणार्थत्वम् ॥ सूत्र - १०.७.६९ ॥
 यद्यपिचतुरवतीति तु नियमे नोपपद्यते ॥ सूत्र - १०.७.७० ॥
 क्रत्वन्तरं वा तन्नयायत्वात्कर्मभेदात् ॥ सूत्र - १०.७.७१ ॥
 यथाश्रुतीति चेत् ॥ सूत्र - १०.७.७२ ॥
 न चोदनैकत्वात् ॥ सूत्र - १०.७.७३ ॥

Sub Chapter 08

प्रतिषेधः प्रदेशे ऽनारभ्यविधाने च प्राप्तप्रतिषिद्धत्वाद्वा कल्पः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.१ ॥
 अर्थप्रासवदिति चेत् ॥ सूत्र - १०.८.२ ॥
 न तुल्यहेतुत्वादुभयं शब्दलक्षणम् ॥ सूत्र - १०.८.३ ॥
 अपि तु वाक्यशेषः स्यादन्त्याभ्यन्त्यादिकल्पस्य विधोनामेकदेशः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.४ ॥
 अपूर्वे चार्थवादः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.५ ॥
 शिष्टत्वा तु प्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.६ ॥
 न चेदन्त्यं प्रकल्पयेत्प्रकृतावर्थवादः स्यादानर्थक्यात्परसामर्थ्याच्च ॥ सूत्र - १०.८.७ ॥
 पूर्वेष्वच तुल्यकालत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.८ ॥
 उपवादश्च तद्वत् ॥ सूत्र - १०.८.९ ॥
 प्रतिषेधादकर्ममिति चेत् ॥ सूत्र - १०.८.१० ॥
 न शब्दपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.११ ॥
 दीक्षितस्य दानहोमपाकप्रतिषेधो ऽविशेषात्सर्वदानहोमपाकप्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.१२ ॥
 अक्रतुयुक्तानां वा धर्मः स्यात्क्रतोः प्रत्यक्षेशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.१३ ॥
 तस्य वाप्यानुमानिकमविशेषात् ॥ सूत्र - १०.८.१४ ॥
 अपि तु वाक्यशेषत्वादितरपर्युदासः स्यात्प्रतिषेधे विकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.१५ ॥
 अविशेषेण यच्छास्त्रमन्याभ्यन्त्यादिकल्पस्य तत्सन्दिग्धमाराद्विशेषशिष्टं स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.१६ ॥
 अकरणे तु यच्छास्त्रं विशेषे श्रयमाणमविकृतमाज्य भागवत्प्राकृतप्रतिषेधार्थम् ॥ सूत्र - १०.८.१७ ॥
 विकारे तु तदर्थं स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.१८ ॥
 वाक्यशेषो वा क्रतुना ग्रहणात्स्यादनारभ्यविधानस्य ॥ सूत्र - १०.८.१९ ॥
 मन्त्रेष्ववाक्यशेषत्वं गुणोपदेशात्स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.२० ॥
 अनाम्नाते च दर्शनात् ॥ सूत्र - १०.८.२१ ॥
 प्रतिषेधाच्च ॥ सूत्र - १०.८.२२ ॥
 अग्न्यतिग्राह्यस्य विकृतावुपदेशादप्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.२३ ॥
 मासि ग्रहणञ्च तद्वात् ॥ सूत्र - १०.८.२४ ॥
 ग्रहणं वा तुल्यत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.२५ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १०.८.२६ ॥
 ग्रहणं समानविधानं स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.२७ ॥
 मासिग्रहणमभ्यासप्रतिषेधार्थम् ॥ सूत्र - १०.८.२८ ॥

उत्पत्तितादर्थ्याच्चतुरवतम प्रधानस्य होमसंयोगादधिकमाज्यमतुल्यत्वाल्नोक्तवद्वत्पतेर्गुणभूतत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.२९ ॥
 तत्संस्कारश्रुतेषु ॥ सूत्र - १०.८.३० ॥
 ताभ्यां वा सह स्विष्टकृतः सकृत्वे द्विपभिधारणेन तदासिवचनात् ॥ सूत्र - १०.८.३१ ॥
 तुल्यवच्चाभिधाय सर्वेषु भक्त्यनुक्रमणात् ॥ सूत्र - १०.८.३२ ॥
 साप्तदश्यवन्नियम्येत ॥ सूत्र - १०.८.३३ ॥
 हविषो वा गुणभूतत्वात्तथाभूतविवक्षा स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.३४ ॥
 पुरोडाशाभ्यामित्यधिकृतानां पुरोडाशयोरुपदेशस्तच्छ्रुतित्वाद्देश्यस्तोमवत् ॥ सूत्र - १०.८.३५ ॥
 न त्वनित्याधिकारो ऽस्ति विधौ नित्येनसम्बन्धस्तस्मादवाक्यशेषत्वम् ॥ सूत्र - १०.८.३६ ॥
 सति च नैकदेशेन कर्तुः प्रधानभूतत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.३७ ॥
 कृत्स्नत्वात् तथा स्तोमे ॥ सूत्र - १०.८.३८ ॥
 कर्तुः स्यादिति चेत् ॥ सूत्र - १०.८.३९ ॥
 न गुणार्थत्वात्प्राप्ते न चोपदेशार्थः ॥ सूत्र - १०.८.४० ॥
 कर्मणोस्तु प्रकरणे तन्नयायत्वाद्गुणानां लिङ्गेन कालशास्त्रं स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.४१ ॥
 यदि तु सान्नाय्यं सोमयाजिनो न ताभ्यां समवायोस्ति विभक्तकालत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.४२ ॥

अपि वा विहितत्वाद्गुणार्थायां पुनः श्रुतौ सन्देहे श्रुतिर्हिदेवतार्था स्याद्यथानभिप्रेतस्तथाऽग्नेयो दर्शनादेकदेवते ॥ सूत्र - १०.८.४३ ॥
 विधिं तु बादरायणः ॥ सूत्र - १०.८.४४ ॥
 प्रतिषिद्धविज्ञानाद्वा ॥ सूत्र - १०.८.४५ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.८.४६ ॥
 उपांशुयाजमन्तरा यजतीति हविलिङ्गाश्रुतित्वाद्यथाकामी प्रतीयेत ॥ सूत्र - १०.८.४७ ॥
 धौवाद्वा सर्वसंयोगात् ॥ सूत्र - १०.८.४८ ॥
 तद्वच्च देवतायां स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.४९ ॥
 तान्दीर्घां प्रकरणात् ॥ सूत्र - १०.८.५० ॥
 धर्माद्वा स्यात्प्रजापतिः ॥ सूत्र - १०.८.५१ ॥
 देवतायास्त्वनिर्वचनं तत्र शब्दस्येह मृदुत्वं तस्मादिहाधिकारेण ॥ सूत्र - १०.८.५२ ॥
 विष्णुर्वा स्याद्ब्राह्मन्नादमावास्याहविष्य स्याद्बौत्रस्य तत्र दर्शनात् ॥ सूत्र - १०.८.५३ ॥
 अपि वा पौर्णमास्यां स्यात्प्रधानशब्दसंयोगाद्गुणत्वान्मन्त्रो यथा प्रधानं स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.५४ ॥
 आनन्तर्यञ्च सान्नाय्यस्य पुरोडाशेन दर्शयत्यमावास्या विकारे ॥ सूत्र - १०.८.५५ ॥
 अंगनीषामविधानासु पौर्णमास्यामुभयत्र विधीयते ॥ सूत्र - १०.८.५६ ॥
 प्रतिषिद्धयविधानाद्वा विष्णुः समानदेशः स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.५७ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - १०.८.५८ ॥
 न चानङ्ग सकृद् पुनराव उभयत्र विधीयोतासम्बन्धात् ॥ सूत्र - १०.८.५९ ॥

Chapter 11

Sub Chapter 01

गुणानां च परार्थत्वात्प्रवृत्तौ विधिलिङ्गानि दर्शयति ॥ सूत्र - १०.८.६० ॥
 विकारे चाश्रुतित्वात् ॥ सूत्र - १०.८.६१ ॥
 द्विपुरोडाशायां स्यादन्तरार्थत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.६२ ॥
 अजामिकरणार्थत्वाच्च ॥ सूत्र - १०.८.६३ ॥
 तदर्थमिति चेन्नतत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - १०.८.६४ ॥
 अशिष्टेन च सम्बन्धात् ॥ सूत्र - १०.८.६५ ॥
 उत्पत्तेस्तु निवेशः स्यादुस्यानुपरोधेनार्थस्य निघमानत्वादिधानादन्तरार्थस्य नैमित्तिकत्वात्तदभावे ऽश्रुतौ स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.६६ ॥
 उभयोस्तु विधानात् ॥ सूत्र - १०.८.६७ ॥
 गुणानाञ्च परार्थत्वादुपपेक्षवधदेति स्यात् ॥ सूत्र - १०.८.६८ ॥
 अनपायश्च कालस्य लक्षणं हि पुरोडाशौ ॥ सूत्र - १०.८.६९ ॥
 प्रशंसार्थमजामित्वम् ॥ सूत्र - १०.८.७० ॥

प्रयोजनाभिसम्बन्धात्पृथक् सतौततः स्यादैककर्म्यमेक शब्दाभिसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.१.१ ॥
 शेषवद्वा प्रयोजनं प्रतिजनं प्रतिकर्म विभज्येत ॥ सूत्र - ११.१.२ ॥
 अविधानात् नैवं स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.३ ॥
 शेषस्य हि परार्थत्वादिधानात्प्रतिप्रधानभावः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.४ ॥
 अङ्गनान्तु शब्दभेदात्क्रतुवत्स्यात् फलानयत्वम् ॥ सूत्र - ११.१.५ ॥
 अर्थभेदस्तु तत्रार्थहेतुार्थदैककर्म्यम् ॥ सूत्र - ११.१.६ ॥
 शब्दभेदान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ११.१.७ ॥
 कर्मार्थत्वात्प्रयोगे ताच्छब्दं स्यात्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.८ ॥
 कर्तृविधेर्नार्थत्वाद्गुणप्रधानेषु ॥ सूत्र - ११.१.९ ॥
 आरम्भस्य शब्दपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.१० ॥
 एकेनापि समाप्येत कृतार्थत्वाद्यथा क्रत्वन्तरेषुप्रासेषुचो तरावत्स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.११ ॥
 फलाभावान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ११.१.१२ ॥
 न कर्मसंयोगात्प्रयोजनबशददोषं स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.१३ ॥
 एकशब्दादिति चेत् ॥ सूत्र - ११.१.१४ ॥
 नार्थपृथक्त्वात् मत्वादगुणत्वम् ॥ सूत्र - ११.१.१५ ॥
 विधेस्त्येकश्रुतिवादादपर्यायविधानान्नित्यचङ्गुतभूताभिसंयोगादर्थेन युगपत्प्रासेर्यथाप्राप्तं स्वशब्दो निवीतवत्सत्त्वप्रयोगे प्रवृत्तिः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.१६ ॥
 तथा कर्मोपदेशत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.१७ ॥
 क्रत्वन्तरेषु पुनर्वचनम् ॥ सूत्र - ११.१.१८ ॥
 उत्तरास्यश्रुतिवादिशेषाणां कृतार्थत्वात्संदोहे यथाकामौ प्रतीयेत ॥ सूत्र - ११.१.१९ ॥
 कर्मण्यारम्भभाव्यत्वात्कृषिवत्प्रत्यारम्भं फलानि स्युः ॥ सूत्र - ११.१.२० ॥
 अधिकारश्च सर्वेषां कार्यत्वादुपपद्यते विशेषः ॥ सूत्र - ११.१.२१ ॥
 सकृत् स्यात्कृतार्थत्वादङ्गवत् ॥ सूत्र - ११.१.२२ ॥
 शब्दार्थश्च तथा लोके ॥ सूत्र - ११.१.२३ ॥
 अपि वा संप्रयोगे यथाकामौ प्रतायेताश्रुतित्वादिधिषप वचनानि स्युः ॥ सूत्र - ११.१.२४ ॥
 एकशब्दात्तथाङ्गेषु ॥ सूत्र - ११.१.२५ ॥
 लोके कर्मोऽथ लक्षणम् ॥ सूत्र - ११.१.२६ ॥
 क्रियाणामर्थशेषत्वात्प्रत्यक्षतस्तन्निर्वृत्त्यापवर्गः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.२७ ॥
 धर्ममात्रे त्वदर्शनाच्छब्दार्थानापवर्गः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.२८ ॥
 क्रतुवच्चानुमानेनाभ्यासे फलभूमा स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.२९ ॥
 सकृद्वा कारणकत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.३० ॥
 परिमाणं चानियमेन स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.३१ ॥
 फलस्यारम्भनिर्वृतेः क्रतुषु स्यात्फलान्यत्वम् ॥ सूत्र - ११.१.३२ ॥
 अर्थवस्तु नैकत्वादभ्यासेः स्यादनर्थको यथा भोजन मेकस्मिन्नर्थस्यापरिमाणत्वात्प्रधाने च क्रियार्थत्वादनियमः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.३३ ॥
 पृथक्त्वादिधितः परिमाणं स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.३४ ॥
 अनभ्यासो वा प्रयोगवचनैकत्वात्सर्वम्ययुगपच्छास्त्रा दफलत्वाच्च कर्मणः स्यात्क्रियार्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.३५ ॥
 अभ्यासो वा छेदनसंमार्गोवदानेषु वचनात्सकृत्वस्य ॥ सूत्र - ११.१.३६ ॥
 अनभ्यासस्तु वाच्यत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.३७ ॥
 बहवचनेन सर्वप्रासेविकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.३८ ॥
 दृष्टः प्रयोग इति चेत् ॥ सूत्र - ११.१.३९ ॥
 भक्त्येति चेत् ॥ सूत्र - ११.१.४० ॥
 तथोत्तरस्मिन् ॥ सूत्र - ११.१.४१ ॥
 प्रथमं वा नियम्येत कारणदतिक्रमः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.४२ ॥
 श्रुत्यर्थविशेषात् ॥ सूत्र - ११.१.४३ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.१.४४ ॥
 प्रकृत्या च पूर्ववत्तदासतेः ॥ सूत्र - ११.१.४५ ॥
 उत्तरासु यावत्स्वमपूर्वत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.४६ ॥
 यावत्स्वं वान्यविधानेनावदः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.४७ ॥
 साकल्यविधानात् ॥ सूत्र - ११.१.४८ ॥
 बह्वर्थत्वाच्च ॥ सूत्र - ११.१.४९ ॥
 अग्निहोत्रे चाशेषवयवाग्नियमः प्रतिषेधकुमाराणाम् ॥ सूत्र - ११.१.५० ॥
 सर्वप्रायिणापि लिङ्गेन संयुज्यते देवताभिसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.१.५१ ॥
 प्रधानकर्मार्थत्वादङ्गानां तद्भेदात्कर्मभेदः प्रयोगे स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.५२ ॥
 क्रमकोपश्च यौगपत्यात् स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.५३ ॥
 तुल्यानां तु यौग पयमेकशब्दोपदेशात्स्याद्विशेषाग्रहणात् ॥ सूत्र - ११.१.५४ ॥
 एकार्थ्यादव्ययः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.५५ ॥
 तथाचान्यार्थदर्शनं कामुकायनः ॥ सूत्र - ११.१.५६ ॥
 तन्नयायत्वादशक्तेरानुपूर्व्यं स्यात्संस्कारस्य तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.१.५७ ॥
 असंसृष्टो ऽपि तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - ११.१.५८ ॥
 विभवाद्वा प्रदीपवत् ॥ सूत्र - ११.१.५९ ॥
 अर्थात् लोके धितः प्रतिप्रधानं स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.६० ॥
 सकृदिज्यां कामुकायनः परिमाणविरोधात् ॥ सूत्र - ११.१.६१ ॥
 विधेस्तित्वतरार्थत्वात्सकृदिज्याश्रुतिव्यतिक्रमः स्यात् ॥ सूत्र - ११.१.६२ ॥
 विधिवत्प्रकरणविभागे प्रयोगं बादरायणः ॥ सूत्र - ११.१.६३ ॥
 अपि चैकेन सन्निधानमविशेषकोहेतुः ॥ सूत्र - ११.१.६४ ॥
 क्वतिदिधानान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ११.१.६५ ॥
 न विधेर्भोदित्वात् ॥ सूत्र - ११.१.६६ ॥
 व्याख्यातं तुल्यानां यौगपयमगृह्यमाणविशेषाणाम् ॥ सूत्र - ११.१.६७ ॥
 भदत्तं कालभेदाच्चोदनाव्यवायात्स्याद्विशिष्टानां विधिप्रधानकात्वात् ॥ सूत्र - ११.१.६८ ॥
 तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.१.६९ ॥
 विधिरिति चेन्न वर्तमानापदेशात् ॥ सूत्र - ११.१.७० ॥

Sub Chapter 02

एकदेशकालकर्तृत्व मुख्यानामेकशब्दोपदेशात् ॥ सूत्र - ११.२.१ ॥

अविधितेत्कर्मणामभिसम्बन्धः प्रतीयेत तल्लक्षणार्थाभिसंयोगाद्विधित्वाच्चेतरेषां प्रतिप्रधानभावः स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.२ ॥
 अङ्गेषु च तदभावः प्रधानं प्रतिनिर्देशात् ॥ सूत्र - ११.२.३ ॥
 यदि तु कर्मणो विधिसम्बन्धः स्यादैकशब्दाल्प्रधानार्थाभिधासंयोगात् ॥ सूत्र - ११.२.४ ॥
 तथा तान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.२.५ ॥
 श्रुतिभैषां प्रधानवत्कर्मश्रुतेः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.६ ॥
 कर्मणो ऽश्रुतिवाच्च ॥ सूत्र - ११.२.७ ॥
 अङ्गानि तु विधिनत्वात्प्रधानेनोपदिश्येरस्तस्मात्स्यादे कगेशत्वम् ॥ सूत्र - ११.२.८ ॥

द्रव्यदेवतं तथेति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.९ ॥
न चोदनाविधिशेषरवान्निग्रहार्थं विशेषः ॥ सूत्र - ११.२.१० ॥
तेषु समवेतानां समवायातन्त्रमङ्गानि भेदस्तु तद्वैदात्मकभेदः प्रयोगे स्यात्तेषां प्रधानशब्दत्वात्तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.२.११ ॥
इष्टिराजसूयचातुर्मास्येष्वैककर्म्यादङ्गानां तन्त्रभावः स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.१२ ॥
कालभेगान्नेति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.१३ ॥
नैकदेशत्वात्पशुवत् ॥ सूत्र - ११.२.१४ ॥
अपि वा कर्मपृथक्त्वात्तेषां तन्त्रविधानात्साङ्गानामुपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.१५ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.२.१६ ॥
तथा तदवयवेषु स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.१७ ॥
पशौ तु चेदनैकत्वात्तन्त्रस्य विप्रकर्षः स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.१८ ॥
तथा स्यादध्वरकल्पेष्टे विशेषस्यैककालत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.१९ ॥
इष्टिरिति चैकवचस्पृतिः ॥ सूत्र - ११.२.२० ॥
अपि वाकर्मपृथक्त्वात्तेषां च तन्त्रविधानात्साङ्गानामुपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.२१ ॥
प्रथमस्य वा कालवचनम् ॥ सूत्र - ११.२.२२ ॥
फलैकत्वाद्विष्टिर्बुद्धौ यथान्यत्र ॥ सूत्र - ११.२.२३ ॥
वसाहोमस्तन्त्रमेकदेवतेषु स्यात्प्रदानस्यैककालत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.२४ ॥
कालभेदात्वावृत्तिर्देवताभेदे ॥ सूत्र - ११.२.२५ ॥ अन्ते यथाहतिस्तद्वत् ॥ सूत्र - ११.२.२६ ॥
इतरप्रतिषेधो वा ॥ सूत्र - ११.२.२७ ॥
अशास्त्रत्वाच्च देशानाम् ॥ सूत्र - ११.२.२८ ॥
अवभृथे प्रधाने ऽग्निविकारः स्यान्न हि तद्वेतुरग्निर्संयोगः ॥ सूत्र - ११.२.२९ ॥
साङ्गो वा प्रयोदवचनैकत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.३० ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ११.२.३१ ॥
शब्दविभागश्च देवतानपनयः ॥ सूत्र - ११.२.३२ ॥
दक्षिणे ऽग्नौ वरुणप्रधासेषु देशभेदात्सर्वं क्रियते ॥ सूत्र - ११.२.३३ ॥
अचोदनेतिचेत् ॥ सूत्र - ११.२.३४ ॥
स्यात्पौर्णमासीवत् ॥ सूत्र - ११.२.३५ ॥
प्रयोगचेदनेति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.३६ ॥
इहापिमास्त्याः प्रयागभ्योयते ॥ सूत्र - ११.२.३७ ॥
आसादानमिति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.३८ ॥
नीतरैर्गैकवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.३९ ॥
अवाच्यत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.४० ॥
आमनायवचनं तद्वत् ॥ सूत्र - ११.२.४१ ॥
कर्तुर्भेदस्तथेति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.४२ ॥
न समवायात् ॥ सूत्र - ११.२.४३ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ११.२.४४ ॥
वेदिसंयोगादिति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.४५ ॥
न देशमात्रत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.४६ ॥
एकवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.४७ ॥
एकाग्नित्वादपरेषु तन्त्रं स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.४८ ॥
नाना वा कर्तुर्भेदात् ॥ सूत्र - ११.२.४९ ॥

पर्यग्निकृतानामुत्सर्गं प्राजापत्यानां कर्मोत्सर्गः श्रुतिसामानयादारण्यवत्स्मादभ्यसाग्निं चोदनापृथक्त्वं स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.५० ॥
संस्कारप्रतिषेधो वा वाक्यैक्यतो क्रतुसामान्यात् ॥ सूत्र - ११.२.५१ ॥
वाक्यैक्ये क्रतुसामान्यात् ॥ सूत्र - ११.२.५२ ॥
वपानां चानभिधारणस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - ११.२.५३ ॥
पञ्चशारदीयास्तथेति चेत् ॥ सूत्र - ११.२.५४ ॥
न चेदनैकवाक्यत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.५५ ॥
यातयामत्वाच्च ॥ सूत्र - ११.२.५६ ॥
संस्कारणां च तद्दर्शनात् ॥ सूत्र - ११.२.५७ ॥
दशपेये क्रयप्रतिकर्षात्प्रतिकर्षस्ततः प्राचां तत्समानं तन्त्रं स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.५८ ॥
समानवचनं तद्वत् ॥ सूत्र - ११.२.५९ ॥
अतिकर्षो वारऽथहेतुत्वात् ॥ सूत्र - ११.२.६० ॥
पूर्वस्मिन्भावभृथस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - ११.२.६१ ॥
समानः कालसामान्यात् ॥ सूत्र - ११.२.६२ ॥
विष्कासस्यावभृथे तदेकदेशत्वात्पशुवत्प्रदानविप्रकर्षः स्यात् ॥ सूत्र - ११.२.६३ ॥
अपनयो वा प्रसिद्धेनाभिसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.२.६४ ॥
प्रतिपत्तिरिति चेन्न कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.२.६५ ॥
उदयनीये च तद्वत् ॥ सूत्र - ११.२.६६ ॥
प्रतिपत्तिर्वातकर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.२.६७ ॥
अर्थकर्म वा शेषत्वाच्छ्रयणवत्तदर्थैर्नविधानात् ॥ सूत्र - ११.२.६८ ॥

Sub Chapter 03

अङ्गानां मुख्यकालत्वाद्द्वचनादन्यकालत्वम् ॥ सूत्र - ११.३.१ ॥
द्रव्यस्य कर्मकालनिष्पत्तेः प्रयोगः सर्वार्थः स्यात्स्वकालत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.२ ॥
यूपश्चाकर्मकालत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.३ ॥
एकयूपं च दर्शयति ॥ सूत्र - ११.३.४ ॥
संस्कारास्त्वावतरन्नर्थकालत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.५ ॥
तत्कालस्तु यूपकर्मत्वात्तस्य धर्मविधानात्सर्वार्थानां च वचनादन्यकालत्वम् ॥ सूत्र - ११.३.६ ॥
सकृन्मानं च दर्शयति ॥ सूत्र - ११.३.७ ॥
स्वरस्तन्त्रापवर्गः स्यादस्वकालत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.८ ॥
साधारणे वानुनिष्पत्तिस्तस्य साधारणत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.९ ॥
सोमान्ते च प्रतिपत्तिदर्शनात् ॥ सूत्र - ११.३.१० ॥
न चोत्पत्तिवाक्यत्वात्प्रदेशात्प्रस्तरे तथा ॥ सूत्र - ११.३.११ ॥
अहर्गणे विषाणाप्रासनं धर्मविप्रतिषेधादन्ते प्रथमे वाहनि विकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - ११.३.१२ ॥
पाणेस्त्वश्रुतिभूतत्वाद्विशाणानियमः स्यात्प्रातः सवनमध्यत्वाच्छिष्टे चाभिप्रवृत्तत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.१३ ॥
शिष्टे चाभिप्रवृत्तत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.१४ ॥
वाग्विसर्गो हविष्कृता वीजभेदे तथा स्यात् ॥ सूत्र - ११.३.१५ ॥
यथाह्वानमपीतिचेत् ॥ सूत्र - ११.३.१६ ॥
पशौ च पुरोडाशे समानतन्त्रं भवेत् ॥ सूत्र - ११.३.१७ ॥
अङ्गप्रधानार्थयोगः सर्वोपवर्गं विमोक्तः स्यात् ॥ सूत्र - ११.३.१८ ॥
प्रधानापवर्गे वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.१९ ॥
अवभृथे च तद्वत्प्रधानार्थस्य प्रतिषेधो ऽपवृत्तार्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.२० ॥
अहर्गणे च प्रत्यहं स्यात्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.२१ ॥
सुव्यवहणया तु तन्त्रं दीक्षावदन्यकालत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.२२ ॥
तत्कालात्वादायर्ततः प्रयागतो विशेषसम्बन्धात् ॥ सूत्र - ११.३.२३ ॥
अयोदाङ्गमिति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.२४ ॥
प्रयोगनिर्देशात्कर्मभेदवत् ॥ सूत्र - ११.३.२५ ॥
तद्भूतस्थानादग्निवदिति चेत्तदपरगस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.२६ ॥
अग्निवदिति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.२७ ॥
न प्रयोगसाधारण्यात् ॥ सूत्र - ११.३.२८ ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ११.३.२९ ॥
तद्धि तथेति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.३० ॥
नाशिष्टत्वादितरन्यायत्वाच्च ॥ सूत्र - ११.३.३१ ॥
विध्यैकत्वादिति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.३२ ॥
न कृत्स्नस्य पुनः प्रयोगात्प्रधानवत् ॥ सूत्र - ११.३.३३ ॥
लौकिके तु यथाकामी संस्कारानर्थलोपात् ॥ सूत्र - ११.३.३४ ॥

यनायुधानि धार्यरन्प्रतिपतिविधानादजीषवत् ॥ सूत्र - ११.३.३५ ॥
यजमानसंस्कारो वा तदर्थः श्रूयते तत्र यथाकामी तदर्थं त्वात् ॥ सूत्र - ११.३.३६ ॥
मुख्यधारणं वा मरणस्यानियत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.३७ ॥
यो वा यजनीयेहनि म्रियेत सो ऽधिकृतः स्यादपवेष्टवत् ॥ सूत्र - ११.३.३८ ॥
न शाखलक्षणत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.३९ ॥
उत्पत्तिर्वा प्रयोजकत्वादाशिषवत् ॥ सूत्र - ११.३.४० ॥
शब्दासामङ्गल्यमिति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.४१ ॥
तथाऽशिरे ऽपि ॥ सूत्र - ११.३.४२ ॥
शास्त्रात् विप्रयोगस्तत्रैकद्रव्यचिकीर्षा प्रतावयेहापूर्वार्थवद्भूतोपदेशः ॥ सूत्र - ११.३.४३ ॥
प्रकृत्यर्थत्वात्पौर्णमास्याः क्रियेत् ॥ सूत्र - ११.३.४४ ॥
अग्न्याधेये वाविप्रतिषेधातानि धारयेन्मरणस्यानिमित्तत्वात् ॥ सूत्र - ११.३.४५ ॥
प्रतिपत्तिर्वा यथान्येषाम् ॥ सूत्र - ११.३.४६ ॥
उपरिष्ठात्सोमानां प्राजापत्यैश्वर्यपन्तीति ॥ सूत्र - ११.३.४७ ॥
अङ्गविपर्ययोविनावचनादिति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.४८ ॥
उत्कर्षः संयोगात्कालमात्रमितरत्र ॥ सूत्र - ११.३.४९ ॥
प्रकृतिकालासत्तेः शस्त्रवतामिति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.५० ॥
न श्रुतिप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - ११.३.५१ ॥
विकारस्थाने इति चेत् ॥ सूत्र - ११.३.५२ ॥
न चोदनापृथक्त्वात् ॥ सूत्र - ११.३.५३ ॥
उत्कर्षं सूक्तवाकस्य न सोमदेवतानामुत्कर्षः पश्चनङ्गत्वाद्यथा निष्कर्षेनान्वयः ॥ सूत्र - ११.३.५४ ॥
वाक्यसंयोगाद्भोत्कर्षः समानतन्त्रत्वादर्थलोपादन्नन्वयः ॥ सूत्र - ११.३.५५ ॥

Sub Chapter 04

चोदनैकत्वाद्वाजसूये ऽनुक्तदेशकालानां समवायातन्त्रमङ्गानि ॥ सूत्र - ११.४.१ ॥

प्रतिदक्षिणं वा कर्तुं सम्बन्धादिष्टिवदङ्गभूतत्वात्समुदायो हि तन्निर्वृत्यातदेकत्वादेकत्वादेकशब्दोपदेशः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.२ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.४.३ ॥
अनियमः स्यादिति चेत् ॥ सूत्र - ११.४.४ ॥
नोपदिष्टत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.५ ॥
प्रयोजनैकत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.६ ॥
अविशेषार्था पुनः श्रुतिः ॥ सूत्र - ११.४.७ ॥
अवेष्टौ चैकतन्त्र्यं स्यात्लिङ्गदर्शनाद्वचनात् कामसंयोगेन ॥ सूत्र - ११.४.८ ॥
क्रत्वर्थीयामिति चेन्न वर्णसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.४.९ ॥
पवमानहविःष्वैकतन्त्रं प्रयोगवचनैकत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.१० ॥
लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ११.४.११ ॥
वर्तमानापदेशाद्वचनात् तन्त्रभेदः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.१२ ॥
सहत्वे नित्यानुवादः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.१३ ॥
द्वादशाहं तु प्रकृतित्वादेकैकमहपरवृज्येत कर्मपृथक्त्वात् ॥ सूत्र - ११.४.१४ ॥
अह्ना वा श्रुतिभूतत्वात्तत्र साङ्गं क्रियेत यथा माध्याह्निके ॥ सूत्र - ११.४.१५ ॥
अपि वा फलकर्तृसम्बन्धात्सह प्रयोगः स्यादागनेयाग्नौषोमीयवत् ॥ सूत्र - ११.४.१६ ॥
साङ्गकालश्रुतिवद्वा स्वस्थानानां विकारः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.१७ ॥
दीक्षोपसदां च संख्या पृथक्पृथक् प्रत्यक्षसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.४.१८ ॥
वसतीवरीपर्यन्तानिपूर्वाणितन्त्रं मन्यकालत्वादवभृथादीन्युतराणिदीक्षाविसर्गार्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.१९ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.४.२० ॥
चोदनापृथक्त्वे त्वैकतन्त्र्यं समवेतानां कालसंयोगात् ॥ सूत्र - ११.४.२१ ॥
भेदस्तु तद्भेदात्करमभेदः प्रयोगे स्यातेषां प्रधानशब्दत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.२२ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - ११.४.२३ ॥
श्वासुत्यावचनं तद्वत् ॥ सूत्र - ११.४.२४ ॥
पथतिरेकश्च ॥ सूत्र - ११.४.२५ ॥
सुत्याविवृद्धौ सुब्रह्मणयायां सर्वेषामुपलक्षणं प्रकृत्यन्व यादावाहनवत् ॥ सूत्र - ११.४.२६ ॥
अपि वेन्दाभिधानत्वात्सकृत्स्यादुपलक्षणं कालस्यलक्षणार्थत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.२७ ॥
अविभागाच्च ॥ सूत्र - ११.४.२८ ॥
पशुगणे कुम्भीशूलवपाश्रपणीनां प्रभृत्वातन्त्रमावः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.२९ ॥
भेदस्तु सन्देहाद्देवतान्तरे स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.३० ॥
अर्ताद्वा लिङ्गकर्म स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.३१ ॥
प्रतिपाद्यत्वाद्वसानांभेदः स्यात्स्वयाज्याप्रदानत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.३२ ॥
अपि वा प्रतिपत्तिवातन्त्रं स्यात्स्वस्याश्रुतिभूतत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.३३ ॥
सकृदिति चेत् ॥ सूत्र - ११.४.३४ ॥
न कालभेदात् ॥ सूत्र - ११.४.३५ ॥
पक्तिभेदात्कुम्भीशूलवपाश्रपणीनांभेदः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.३६ ॥
जात्यन्तरेषु भेदः पक्तिवैषम्यात् ॥ सूत्र - ११.४.३७ ॥
वृद्धिदर्शनाच्च ॥ सूत्र - ११.४.३८ ॥
कपालानि च कुम्भीवतुल्यसंख्यानाम् ॥ सूत्र - ११.४.३९ ॥
प्रतिप्रधानं वा प्रकृतिवत् ॥ सूत्र - ११.४.४० ॥
सर्वेषां वाभिप्रथमं स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.४१ ॥
एकद्रव्ये संस्काराणां व्याख्यातमेककर्मत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.४२ ॥

द्रव्यान्तरे कृतार्थत्वात्तस्य पुनः प्रयोगान्मन्त्रस्य च तद्गुणत्वात्पुनः प्रयोगः स्यातदर्थेन विधानात् ॥ सूत्र - ११.४.४३ ॥
निर्वेषणलवनस्तरणाज्यग्रहणेषु चैकद्रव्यवत्प्रयोजनैकत्वात् ॥ सूत्र - ११.४.४४ ॥
द्रव्यान्तरयद्वा स्यात्संस्कारात् ॥ सूत्र - ११.४.४५ ॥
वेदिप्रोक्षणे मन्त्राभ्यासः कर्मणः पुनः प्रयोगात् ॥ सूत्र - ११.४.४६ ॥
एकस्य वा गुणविधिद्रव्याकत्वात्समात्सकृत्प्रयोगः स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.४७ ॥
कण्डूयने प्रतुङ्गं कर्मभेदात्स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.४८ ॥
अपि वा चोदनैककालमैककर्म्यं स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.४९ ॥
स्वप्नदीतरणाभिवर्षणामेध्यप्रतमन्त्रणेषु चैवम् ॥ सूत्र - ११.४.५० ॥
प्रयाणे त्वार्थनिर्वृतेः ॥ सूत्र - ११.४.५१ ॥
उपरयमन्त्रस्तन्त्रं स्याल्लोकवद्ब्रह्मचर्यात् ॥ सूत्र - ११.४.५२ ॥
न सन्निपातित्वादसन्निपातिकर्मणां विशेषग्रहणे का लैकत्वात्सकृद्ब्रह्मचर्यात् ॥ सूत्र - ११.४.५३ ॥
हविष्कृदधिगुपुरो ऽनुलाक्यामनोतस्यावृत्तिः कालभेदात् स्यात् ॥ सूत्र - ११.४.५४ ॥
अधिगोश्च विपर्ययात् ॥ सूत्र - ११.४.५५ ॥
करिष्यद्वचनात् ॥ सूत्र - ११.४.५६ ॥

Chapter 12

Sub Chapter 01

तन्त्रिसमवाये चोदनातः समानानामेकतन्त्र्यमतुल्येषु तुभेदः स्याद्विधिप्रक्रमतादर्थ्यात् श्रुतिकालनिर्देशात् ॥ सूत्र - १२.१.१ ॥
गिणकालविकाराच्च तन्त्रभेदः स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.२ ॥
तन्त्रमध्ये विधानाद्वा मुख्यतन्त्रेण सिद्धिः स्यात्तन्त्रार्थस्याविशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.३ ॥
विकाराच्च न भेदः स्यादर्थस्याविकृतत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.४ ॥
एकेषां वाशक्यत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.५ ॥
आहोपुरीषकं स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.६ ॥
एकाग्नित्वच्च दर्शनम् ॥ सूत्र - १२.१.७ ॥
जैमिनेः परतन्त्रत्वापत्तेः स्वतन्त्रप्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.८ ॥
नानार्थत्वात्सोमे दर्शपूर्णमासप्रक-तीनां वेदिकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.९ ॥
अकर्म वा कृतदृशा स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.१० ॥
पात्रेषु च प्रसङ्गः स्याद्भोमाथत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.११ ॥
न्याय्यानि वा प्रयुक्तत्वादप्रयुक्ते प्रसङ्गः स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.१२ ॥
शामित्रे च पशुपुरोडाशो न स्यादितरस्य प्रयुक्तत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.१३ ॥

श्रपणं वाग्निहोत्रस्य शालामुखीये न स्यात्पाजहितस्य विघनानन्वात् ॥ सूत्र - १२.१.१४ ॥
हविर्धाने निर्वपणार्थं साधयेतां प्रयुक्तत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.१५ ॥
असिद्धिर्वाव्यदेशत्वात्प्रधानवैगुण्यादवैगुण्यं प्रसङ्गः स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.१६ ॥
अनसाञ्च दर्शनात् ॥ सूत्र - १२.१.१७ ॥
तथुक्तत्वं च कालभेदात् ॥ सूत्र - १२.१.१८ ॥
मन्त्राश्च सन्निपातित्वात् ॥ सूत्र - १२.१.१९ ॥
धारणार्थत्वात्सोमं ऽग्न्यन्वाधानं न विधत्ते ॥ सूत्र - १२.१.२० ॥
तथा व्रतमपेतत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.२१ ॥
विप्रतिषेधाच्च ॥ सूत्र - १२.१.२२ ॥
सत्यवदिति चेत् ॥ सूत्र - १२.१.२३ ॥
न संयोगपृथक्त्वात् ॥ सूत्र - १२.१.२४ ॥
ग्रहार्थं च पूर्वमिष्टेस्तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.२५ ॥
शेषवदिति चेन्न वैश्वदेवो हि स्यादव्यपदेशात् ॥ सूत्र - १२.१.२६ ॥
न गुणार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.२७ ॥
सन्नहनञ्च वृत्तत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.२८ ॥
अन्यविधानादारण्यभोजनं न स्यादभयं हि बृत्त्यर्थम् ॥ सूत्र - १२.१.२९ ॥
शेषभक्षास्तथेति चेन्नान्यार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.३० ॥
भूत्वाच्च परिक्रयः ॥ सूत्र - १२.१.३१ ॥
शेषभक्षास्तथेति चेत् ॥ सूत्र - १२.१.३२ ॥
न कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - १२.१.३३ ॥
प्रवृत्तवरणात्प्रति तन्त्रवरणात्प्रति तन्त्रवरणं होतुं क्रियेत ॥ सूत्र - १२.१.३४ ॥
ब्रह्मापीति चेत् ॥ सूत्र - १२.१.३५ ॥
न प्राङ्निनयमातदर्थं हि ॥ सूत्र - १२.१.३६ ॥
विदिष्टस्येति चेत् ॥ सूत्र - १२.१.३७ ॥
न श्रुतत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.३८ ॥
हीतुस्तथेति चेत् ॥ सूत्र - १२.१.३९ ॥
न कर्मसंयोगात् ॥ सूत्र - १२.१.४० ॥
यज्ञोत्पत्त्युपदेशे विहितकर्मप्रयोगभेदात्प्रति तन्त्रं क्रियेत ॥ सूत्र - १२.१.४१ ॥
देशपृथक्त्वान्मन्त्रोव्यावर्तते ॥ सूत्र - १२.१.४२ ॥
सन्नहनहरणे तथेति चेत् ॥ सूत्र - १२.१.४३ ॥
नान्यार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.४४ ॥

Sub Chapter 02

विहारो लौकिकानामर्थं साधयेत्प्रभूत्वात् ॥ सूत्र - १२.२.१ ॥
मांसपाकप्रतिषेधश्च तद्वत् ॥ सूत्र - १२.२.२ ॥
निर्देशाद्वा वैदिकानां स्यात् ॥ सूत्र - १२.२.३ ॥
सति चोपासनस्य दर्शनात् ॥ सूत्र - १२.२.४ ॥
अभावदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १२.२.५ ॥
मांसपाको विहितप्रतिषेधः स्यादाहृत्संयोगात् ॥ सूत्र - १२.२.६ ॥
वाक्यशेषो वा दक्षिणस्मिन्नमारभ्यविधानस्य ॥ सूत्र - १२.२.७ ॥
सवनीये छिद्रापिधानार्थत्वात्पशुपुरोडाशो न स्यादव्येषामेवमर्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.२.८ ॥
क्रिया वा देवतार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.२.९ ॥
लिङ्गदर्शनात् ॥ सूत्र - १२.२.१० ॥
हविष्कृत्सवनीयेषु न स्यात्प्रकृतौ यदि सर्वाथा पशुं प्रत्याहूता सा कुर्याद्व्यमानत्वात् ॥ सूत्र - १२.२.११ ॥
पशौ तु संस्कृते विधानात् ॥ सूत्र - १२.२.१२ ॥
योगाद्वा यज्ञाय तद्धिमोके विसर्गः स्यात् ॥ सूत्र - १२.२.१३ ॥
निशि यज्ञे प्राकृतस्याप्रवृत्तिः स्यात्प्रत्यक्षशिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १२.२.१४ ॥
कालवाक्यभेदाच्च तन्त्रभेदः स्यात् ॥ सूत्र - १२.२.१५ ॥
वेधुद्धनव्रतविप्रतिषेधात् देव स्यात् ॥ सूत्र - १२.२.१६ ॥
तत्रमध्ये विधानाद्वा तत्तन्ना सवनीयवत् ॥ सूत्र - १२.२.१७ ॥
वेगुण्यादिधर्मवर्हिर्नसाधयेदग्न्यन्वाधानं च यदि देवतार्थम् ॥ सूत्र - १२.२.१८ ॥
अग्न्यन्वाधानं च यदि देवतार्थम् ॥ सूत्र - १२.२.१९ ॥
आरम्भणीया विकृतौ न स्यात्प्रकृतिकालमध्यत्वात् कृता पुमस्तदर्थेन ॥ सूत्र - १२.२.२० ॥
सकृदाऽरम्भसंयोगात् ॥ सूत्र - १२.२.२१ ॥
स्याद्वा कालस्याशेषभूतत्वात् ॥ सूत्र - १२.२.२२ ॥
आरम्भविभागाच्च ॥ सूत्र - १२.२.२३ ॥
विप्रतिषिद्धधर्माणां समवाये भूयसां स्यात्सधर्मकत्वम् ॥ सूत्र - १२.२.२४ ॥
मुख्यं वा पूर्वचोदनाल्लोकवत् ॥ सूत्र - १२.२.२५ ॥
तथा चान्यार्थदर्शनम् ॥ सूत्र - १२.२.२६ ॥
अङ्गगुणविरोधे च तादर्थ्यात् ॥ सूत्र - १२.२.२७ ॥
परिधेदव्यत्वेत्वाद्वा भयधर्मा स्यात् ॥ सूत्र - १२.२.२८ ॥
यौप्यस्तु विरोधे स्यान्मुख्यानन्तरीयत् ॥ सूत्र - १२.२.२९ ॥
इतरो वा तस्य तत्र विधानादुभयोश्चाङ्गसंयोगः ॥ सूत्र - १२.२.३० ॥
पशुसवनीयेषु विकल्पः स्याद्विकृतशतेदुभयोपश्रुतिभूतत्वात् ॥ सूत्र - १२.१.३१ ॥
पाशुकं वा तस्य वैशेषिकान्नानातदनर्थकं विकल्पे स्यात् ॥ सूत्र - १२.१.३२ ॥
पशोश्च विप्रकर्षस्तन्त्रमध्ये विधानात् ॥ सूत्र - १२.२.३३ ॥
अपूर्वं च प्रकृतौ समानतन्त्रा चेदन्वित्याददनर्थकं हि स्यात् ॥ सूत्र - १२.२.३४ ॥
अधिकश्च गुणः साधारणो ऽविरोधात्कांस्वभोजिवदमुख्ये ऽपि ॥ सूत्र - १२.२.३५ ॥
तत्प्रवृत्त्या तु तन्त्रस्य नियमः स्याद्यथा पाशुकं सूक्तपाकेन ॥ सूत्र - १२.२.३६ ॥
न वाविरोधात् ॥ सूत्र - १२.२.३७ ॥
अशास्त्रलक्षणत्वाच्च ॥ सूत्र - १२.२.३८ ॥

Sub Chapter 03

विश्वजिति वत्सत्त्वङ्नामधेयादितरं था तन्त्रभूय त्वादहतं स्यात् ॥ सूत्र - १२.३.१ ॥
अविरोधी वा उपरिवासो हि वत्सत्त्वक् ॥ सूत्र - १२.३.२ ॥
अनुनुवोप्येषु भूयस्त्वेन तन्त्रनियमः स्याच्छिववृक्षदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १२.३.३ ॥
आगन्तुकत्वाद्वा स्वधर्मा स्याच्छ्रुतिविशेषादितरस्य च मुख्यत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.४ ॥
स्वस्थानत्वाच्च ॥ सूत्र - १२.३.५ ॥
स्विष्टकृच्छ्रपणान्नेतिचोदिकारः पवमानवत् ॥ सूत्र - १२.३.६ ॥
अविकारो वा प्रकृतिवच्चोदनां प्रति भानाच्च ॥ सूत्र - १२.३.७ ॥
एक कर्मणिशिष्टत्वादणानां सर्वकर्म स्यात् ॥ सूत्र - १२.३.८ ॥
एकार्थास्तुविकल्परन्मुच्यये ह्यावृत्तिः स्यात्प्रधानस्य ॥ सूत्र - १२.३.९ ॥
अभ्यस्योताथेवत्वादिति चेत् ॥ सूत्र - १२.३.१० ॥
नाश्रुतत्वाद्धि विकल्पवच्चदर्शयति कालान्तरे ऽर्थवत्त्वं स्यात् ॥ सूत्र - १२.३.११ ॥
प्रायश्चित्तेषुचैकाध्यायिन्पन्नेनाभिसंयोगस्तस्मात् सर्वस्य निर्घातः ॥ सूत्र - १२.३.१२ ॥
समुच्ययस्तु दोषार्थः ॥ सूत्र - १२.३.१३ ॥
मन्त्राणाङ्गकर्मसंयोगः स्वधर्मण प्रयोगः स्याद्धर्मस्य तन्निमित्तत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.१४ ॥
विद्याप्रतिविधिनाद्वा सर्वकारणं प्रयोगः स्यात् कर्मातिरिक्तत्वात् प्रयोगस्य ॥ सूत्र - १२.३.१५ ॥
भाषास्वरोपदेशादितरवत् प्रायश्चित्तप्रतिषेधः ॥ सूत्र - १२.३.१६ ॥
मन्त्रोपदेशोवा न भाषिकस्य प्रायोपपत्तेर्भाषिकश्रुतिः ॥ सूत्र - १२.३.१७ ॥
विकारः कारणाग्रहणे तन्न्यायत्वाद्वा दृष्टे ऽप्येवम् ॥ सूत्र - १२.३.१८ ॥
तदुत्पत्तेर्वा प्रवचनलक्षणत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.१९ ॥
मन्त्राणां करणार्थत्वान्मन्त्रान्तेन कर्मादिसन्निपातः स्यात्सर्वस्य वचनार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.२० ॥
सन्ततवचनाद्वापरायामादिसंयोगः ॥ सूत्र - १२.३.२१ ॥
कर्मसन्तानो वा नानाकर्मत्वादितरस्याशङ्कत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.२२ ॥
आधारे च दीर्घधारत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.२३ ॥ मन्त्राणां सन्निपातित्वादेकार्थानाविकल्पः स्यात् ॥ सूत्र - १२.३.२४ ॥
संख्याविहितेषु समुच्ययो ऽसन्निपातित्वात् ॥ सूत्र - १२.३.२५ ॥
ब्राह्मणविहितेषु च संख्यावत्सर्वेषामुपदिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.२६ ॥

याज्यावषट्कारयोश्च समुच्चयदर्शनं तद्वत् ॥ सूत्र - १२.३.२७ ॥
 विकल्पो वा समुच्चयस्याश्रुतिवत् ॥ सूत्र - १२.३.२८ ॥
 गुणार्थत्वादुपदेशस्य ॥ सूत्र - १२.३.२९ ॥
 वषट्कारे नानार्थत्वात्समुच्चयो ह्येवास्तु विकल्पपरन्तेकार्यत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.३० ॥
 क्रियमाणानुवादित्वात् समुच्चयो वा ह्येवाणाम् ॥ सूत्र - १२.३.३१ ॥
 समुच्चयं च दर्शयति ॥ सूत्र - १२.३.३२ ॥
 जपाश्चाकर्मसंयुक्ताः स्तुत्याशीरभिधानाश्च याजमानेषु समुच्चयः स्यादाशीःपृथक्त्वात् ॥ सूत्र - १२.४.१ ॥
 समुच्चयं च दर्शयति ॥ सूत्र - १२.४.२ ॥
 याज्यानुवाक्यासु तु विकल्पः स्यादेवतीपलक्षणार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.३ ॥
 लिङ्गदर्शनाच्च ॥ सूत्र - १२.४.४ ॥
 क्रयेषु ति विकल्पः स्यादेकार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.५ ॥
 समुच्चयो वा प्रयोगद्रव्यसमवायात् ॥ सूत्र - १२.४.६ ॥
 समुच्चयञ्चदर्शयति ॥ सूत्र - १२.४.७ ॥
 संस्कारे च तत्प्रधानत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.८ ॥
 संख्यासु तु विकल्पः स्याच्छ्रुतिप्रतिधात् ॥ सूत्र - १२.३.९ ॥
 द्रव्यविकारासु पूर्ववदर्थकम् स्यात्तया विकल्पेन नियमप्रधानत्वात् ॥ सूत्र - १२.३.१० ॥
 द्रव्यत्वे ऽपि समुच्चयो द्रव्यस्य कर्मनिष्पत्तेः प्रतिपशु कर्मभेदादेवं सति यथाप्रकृति ॥ सूत्र - १२.४.११ ॥
 कपाले ऽपि तथेतिचेत् ॥ सूत्र - १२.४.१२ ॥
 न कर्मणः परार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.१३ ॥
 प्रतिपतिस्तु शेषत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.१४ ॥
 श्रुते ऽपि पूर्ववत्स्यात् ॥ सूत्र - १२.४.१५ ॥
 मवायातसमातेनार्थकम् स्यात् ॥ सूत्र - १२.४.१६ ॥
 उखायां काम्यनित्यसमुच्चयो नियोगे कामदर्शनात् ॥ सूत्र - १२.४.१७ ॥
 तस्यतः देवतार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.१८ ॥
 विकारो वा नित्यस्यागनेः काम्येन तदुक्तहेतुः ॥ सूत्र - १२.४.१९ ॥
 वचनादसंस्कृतेषु कर्म स्यात् ॥ सूत्र - १२.४.२० ॥
 संसर्गं चापि दोषः स्यात् ॥ सूत्र - १२.४.२१ ॥
 वचनादिति चेदथैतरस्मिन्नुत्सर्गापरिग्रहः कर्मणःकृतत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.२२ ॥
 स आहवनीयः स्यादाहृतिसंयोगात् ॥ सूत्र - १२.४.२३ ॥
 अन्यो वोद्धृत्याहरणात् तस्मिन्त्संस्कारकर्म शिष्टत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.२४ ॥
 स्थानासु परितुष्येरन् ॥ सूत्र - १२.४.२५ ॥
 नित्याधारणे विकल्पो न ह्यस्मात्प्रतिषेधः स्यात् ॥ सूत्र - १२.४.२६ ॥
 नित्यधारणाद्वा प्रतिषेधो गतत्रियः ॥ सूत्र - १२.४.२७ ॥
 परार्थान्योकः प्रतियन्तिवत् सत्राहीनयो यजमानगणे ऽनियमो ऽविशेषात् ॥ सूत्र - १२.४.२८ ॥
 मुख्यो वाविप्रतिषेधात् ॥ सूत्र - १२.४.२९ ॥
 सत्रे गृहपतिरसंयोगाद्धौत्रवदाग्न्यायवचनाच्च ॥ सूत्र - १२.४.३० ॥
 सर्वैः वा तदर्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.३१ ॥
 विप्रतिषेधे परम् ॥ सूत्र - १२.४.३२ ॥
 ह्येव परार्थत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.३३ ॥
 वचनं परम् ॥ सूत्र - १२.४.३४ ॥
 प्रभुत्वादात्त्येज्यं सर्ववर्णानां स्यात् ॥ सूत्र - १२.४.३५ ॥
 स्मृतेर्वा स्याद्ब्राह्मणानाम् ॥ सूत्र - १२.४.३६ ॥
 फलचमसविधानाच्चेतरेषाम् ॥ सूत्र - १२.४.३७ ॥
 सान्नाय्येप्येवं प्रतिषेधः सौमपीयहेतुत्वात् ॥ सूत्र - १२.४.३८ ॥
 चतुर्धाकरणे च विदेशात् ॥ सूत्र - १२.४.३९ ॥
 अन्वाहहर्यं च दर्शनात् ॥ सूत्र - १२.४.४० ॥